

SREČNO NOVO LETO

Smo na pragu novega leta. Človek se ne-
hote ozira nazaj, da vidi kaj mu je prineslo
leto, ki odhaja. Vsak bi rad vedel, kaj mu
prinaša leto, ki je pred njim.

V letu, od katerega se poslavljamo smo
dosegli več kot smo pričakovali. Leto dni pred
rokom smo izpolnili perspektivni plan. Ko
smo si pred štirimi leti začrtali pot, po kateri
naj bi v petih letih prišli do tja, kjer smo
danes - se je mnogim zdela ta skorajda ne-
prehodka. Zato letos lahko toliko ponosneje,
bolj veselo praznujemo prihod novega 1961.
leta.

In kaj nam bo prineslo novo leto? Cilji so
jasni in nihče ne dvomi, da jih bomo dosegli.
Perspektivni plan za naslednje petletno ob-
dobje, ki ga je prav v teh dneh soglasno spre-
jela Zvezna ljudska skupščina, jasno kaže pot,

po kateri bomo dosegli stopnjo razvitih in-
dustrijskih držav.

V novem letu si vsakdo od nas želi pred-
vsem miru. Da bi v miru lahko gradili in do-
gradili ponosno stavbo naše socialistične do-
movine. Tej želji se pridružuje mnogo drugih
želja. Vsi upamo, da se bodo v letu 1961. iz-
polnile.

Stopamo v jubilejno leto naše ljudske
revolucije. Dvajset let mineva, kar so se
jugoslovanski narodi uprli nacističnim osvaja-
lcam in začeli boj za nacionalno in socialno
osvoboditev. Danes, ko žanjemo bogate sade-
ve tega težkega štiriletnega boja, toliko boljše
znamo vrednotiti njegov pomen in veličino.

Krepko stisnimo drug drugemu roko z naj-
boljšimi željami za prihodnje 1961. leto!

S seje Občinskega ljudskega odbora Bled

Samo združena občina bo lahko nosilec našega družbenega, političnega in gospodarskega življenja

V torek, 27. decembra, je bila na Bledu skupna
seja obeh zborov občinskega ljudskega odbora. Glav-
na točka dnevnega reda je bila združitev občin. Tej
pomembni seji sta prisostvovala tudi podpredsednik
OLO tov. Bertonec Ivan in predsednik OO SZDL
tov. Jaka Žen. Poročilo o združitvi občin je podal
sekretar občinskega komiteja ZKS tov. Albin Jen-
sterle in predsednik blejske občine tov. Jože Kapus.

Komuna bo imela v prihodnjih obdobjih veliko
pomembnejše naloge; obenem pa bo gospodarsko in
upravno popolnoma samostojna. Prevzela bo nove
dolžnosti. Prav zato se bo vsebina in obseg dela ko-
mune znatno povečal. Vse to pa bo terjalo od nje
več elastičnosti in življenjskega dela. Vsega tega
bi manjše občine ne zmogle, zato je potrebno, da
čimprej združimo vse tiste občine, ki bi same tega
ne zmogle.

V tem smislu je sekretar občinskega komiteja
tov. Jensterle orisal razloge, ki na območju občin
Bled, Bohinjska in Radovljica narekujejo tako zdru-
žitev. Predsednik občinskega ljudskega odbora Bled
tov. Jože Kapus pa je pojasnil upravno organizacijo
bodoče občine s sedežem v Radovljici. Na Bledu in
Gorjah bi poslovala krajevna urada za vse kraje
sedanje blejske občine. Obstoječi krajevni urad
in važnejše naloge. Na Bledu pa bi bil po statutu
ustanovljen poseben mestni odbor, v Bohinjski Bi-
strici pa krajevni odbor. Oba odbora sicer ne bo-
sta imela pravne moči, pač pa bosta le nekaka po-
svetovna organa, ki bi zastopala koristi posamez-
nih gospodarskih dejavnosti. To posebno velja za
mestni odbor na Bledu, v katerem bosta koristila tu-
rizma zastopala kar dva člana.

Odborniki so se na seji strinjali s predvidenano
združitvijo, obenem pa so opdali še nekatere korist-
ne predloge, nekaj pomislekov in dopolnil. Posebno
so se strinjali s tem, da bo moral bodoči občinski
ljudski odbor v Radovljici poskrbeti za to, da bo
blaginja prebivalstva rasla enakomerno po vseh
krajih. Tudi besede obeh gostov, tovariša Ivana Ber-
tonec in Jakoba Žena, so odborniki pozdravili z
zadovoljstvom.

Za konec seje sta oba zbora izglasovala predlog,
da se izvedejo že v prvi polovici januarja na po-
ročju blejske občine zbori volivcev.

PRED PRIREDITVJO
"PO STEZAH PARTIZANSKE JELOVICE 1961"

Izredno zanimanje

Se dobra dva tedna nas ločita od velike prire-
ditve "Po stezah partizanske Jelovice", ki bo prva
in največja prireditev jubilejnega leta 1961, ko se
bomo skozi vse leto spominjali 20-letnice vstaje ju-
goslovanskega naroda. O nekaterih podrobnostih
proslave smo se pogovorili s sekretarjem priprav-
ljalnega odbora prireditve Francem Konobljem-Slo-
venkom, ki je povedal, da so uspešne priprave že
v polnem teku in, da je zanimanje za to prireditev
izredno veliko.

Osrednja proslava bo 15. januarja v Železnikih.
Na slavnostnem zborovanju bo govoril Tomo Breje,
ki je bil eden prvih organizatorjev vstaje na Go-
renjskem in je edini preživeli član Vojno-revolu-
cionarnega komiteja, ki je deloval v prvih dneh
vstaje. Pripravljalni odbor računa, da se bo prire-
ditve "Po stezah partizanske Jelovice" udeležilo 5000
do 8000 ljudi. Osrednja proslava bo pred tovarno
"Niko", ki bo tedaj svečano okrašana. Sodeloval
bo invalidski pevski zbor iz Ljubljane, orkester
Ljudske mladiče iz Ljubljane in več recitatorjev.

Za patrolni tek pod geslom "Po stezah partizan-
ske Jelovice", je prav tako veliko zanimanje in je
Okrajni odbor ZB že prejel prve prijave. Odbor za
proslavo urga, da se bodo te prireditve udeležili tudi
znani reprezentanti: Jože Knific, Matevž Kordež,
Lado Kersnik, ki so pri prvi taki prireditvi leta 1958
osvojili najboljšo mesto in tako kot prvi prejeli pre-
hodno darilo "Statuo borca". - Posebna zani-
mivost bo slalom v Železnikih, kjer bo sodelovala vr-
sta vrhunskih slovenskih smučarjev, prav tako pa
je veliko zanimanje za sankarsko tekmovalstvo, po-
sebej pa še za tekmovalstvo domačinov s samotež-
nimi sanmi.

Dan pred osrednjo prireditvijo v Železnikih bo
v Bohinju štafeto tekmovalje za memorial Tomaža
Godeca - znanega vodje bohinjskega upora l. 1941.
Tekmovalci bodo po obronkih Jelovice preko Nema-
škega rova - znane partizanske postojanke. Smučar-
ji, ki se bodo udeležili tega štafetnega tekmovalja,
bodo nastopili tudi na osrednji prireditvi v Želez-
nikih.

V Ribnem pri Bledu bodo pomerili svoje spo-
sobnosti pionirji gorenjskih šol. Tudi v Kropi se
vestno pripravljajo. Tako bodo tekmovalci lahko iz-
birali med nastopom v Kropi in v Železnikih. Teh-
nična komisija pripravljalnega odbora ima sedaj
polne roke dela s pripravami na vseh štirih krajih.
Za tekmovalce so pripravili preko 100 pokalov in
več kot 200 praktičnih daril. Zmagovalec pa bo do-
bil še posebno prehodno darilo "Statuo borca".



Bralcem, naročnikom
in vsem delovnim ljudem želi
kolektiv časopisnega
podjetja "GORENJSKI TISK"
srečno in uspešno polno

NOVO LETO 1961

OBRAZI IN POJAVI

Plašč v omari

"Tovariš, kolika je ura, pro-
sim!"

Tako me je ogovorila črnolasa
punčka osmih, devetih let, blizu
kioska pri Delikatesi v Kranju in
nehote se mi je zaustavil korak.
"Ob šestih pride tod mimo De-
dedek Mrz, kajne?" je še dostavila,
preden sem ji odgovoril.

Komaj se je bilo šele stemnilo
in skoraj celo uro je še bilo do
prihoda Dedka Mrza. Zato je
nisem hotel razočarati in sem se
začel z njo pogovarjati.

Ni bila sama. Cela skupina jih
je bilo. Prišli so z onstran visoke-
ga mostu. Zraven se je stiskalo
majhno, predšolsko dekletce.

letos prvič, je znova dostavila
starejša deklica:

"Veste, doma je niso hoteli pu-
stiti. Pravijo, da dokler ne bo-
di še v šolo, ne sme zvečer iz hiše."

"Pa ste jo odpeljali brez ved-
nosti domačih? Iskali jo bodo!" -
Tecite domov!"

"Ne! Saj so potem dovolili! -
Samo to so dejali, da z lepimi
čevlji in novim plaščem ne sme.
Rekli so, da, če jo bo zeblo, naj
pride domov."

"Njen oče je bil zelo hud," je
dostavila še druga. "Je dejal,
ni zato kupoval plašč, da bi ho-
dila ven za vsako neumnost."

Potem se je oglasila še druga,
tretja, še fantek s sivno kučmo...
Vsi so pravili, kako je bil oče hud
in se stiskali okrog male punčke,
ki je z bistrimi velikimi očmi opa-
zovala navzoče.

"Te zebel! Daj mi roko!"

Izšla jo je izpod pazduhe in
mi jo ponudila brez obotavljanja.
Bila je hladna. Tudi v lica je bila
bleda in premrzla.

"Joj, kako te zebel! Pojdi do-
mov!" sem nehote vzkljnil.

"Ne! Ne zebel me! Prav nič me
ne zebel. Prav lahko počakam, da
bom videla Dedka Mrza," je za-
čela dopovedovati mala in po-
ličih so ji zdrsnile solze.

"Pojdite v mlečno restavracijo.
Popili boste malo čaja," sem pred-
lagal.

"Ne, ne, kar tukaj bomo poča-
kali, da ne bomo zamudili," je
vztrajala mala. Edino s tem na-
svetom se je sprijaznila, da so šle
na sprehod gori in dol po ulici.
Toda misel na čevlje in nov plašč
v omari, ki ga je škoda, in malo
premrzelo dekletce, vse to me je
globoko prizadelo.

-l.c.



TE DNI PO SVETU

POLOŽAJ V KONGU

Polkovnik Mobutu je odpotoval iz Leopoldvillea v Luluaburg, glavno mesto pokrajine Kasai, da bi pripravil obisk predsednika Kasavubuja v tej pokrajini. Kasavubu naj bi odpotoval v Luluaburg te dni.

DRŽAVLJANSKA VOJNA V LAOSU

Predstavniki kraljevske laoske vlade Folsena in predsednik centralnega komiteja stranke Neo Lao Haksad princ Sufanuvong sta zahtevala od držav, ki so predsedovale na ženevski konferenci o Indokini leta 1954, naj takoj skličejo konferenco držav, ki so sodelovale na ženevski konferenci ter sprejmejo nujne in učinkovite ukrepe, da bodo v celoti uveljavljeni ženevski sporazumi.

STAVKA V BELGIJI

Stavki v Belgiji, ki traja že teden dni, so se pridružili tudi tramvajski uslužbenci in uslužbenci v medmestnem prometu po vsej državi.

NASER ODPOTOVAL V CASABLANCO

Predsednik ZAR Gamal Abdel Naser je z jahto Al Hurija odpotoval v Casablanca, kjer se bo udeležil konference voditeljev nekaterih afriških držav.

ETNA BRUHA

V severovzhodnem žrelu ognjenika Etna na Siciliji, ki je začel v sredo, 28. decembra, ponovno bruhati, se vsake tri minute pojavljajo eksplozije. Za zdaj ne grozi nevarnost, da bi bila prizadejana materialna škoda.

ŽRTVE HIROŠIME

Po sporočilu bolnišnice v Hirošimi se v njej zdravi kakih 90 % žrtev zaradi eksplozije prve atomske bombe. V zadnjih 11 mesecih letos je še 47 oseb umrlo zaradi posledic atomskega sevanja. V istem obdobju lani pa je umrlo 36 oseb.



NAJLEPŠE NOVOLETO DARILLO

V novo naselje na Zlatem polju v Kranju se skorajda vsak dan vsečuje družine. Tu prihajajo starši s številnimi otroki, ki so bili doslej v barakah, v podstrešnih sobah, v oddaljenih zakotnih naseljih, čeprav so zaposleni v Kranju. Po dolgem pričakanju so našli udoben kotiček za družinsko življenje. Skupno se je letos samo v tem naselju vselilo v nova stanovanja 136 družin.

Vendar sedanjí tempo stanovanjske gradnje nikakor ne dohiteva potreb. Letos bo dosežen rekord z dograditvijo približno 1935 stanovanj. Toda prosilec je 8000. Zato se vse družbene in politične organizacije zavzemajo za to, da bi podjetja in ljudski odbori dajali v prihodnjih letih še več sredstev za zidanje stanovanj, tako da bi v prihodnjih petih letih sezidali več kot 11.000 stanovanj. To bo, seveda, docela spremenilo tudi videz posameznih delavskih središč.

-I. c.

MALA ANKETA - MALA ANKETA - MALA ANKETA - MALA ANKETA - MALA ANKETA - MALA ANKETA - MALA ANKETA - MALA ANKETA - MALA ANKETA

Želim si... želim si...

Prišel sem k njim in oni so prišli k meni. Zdaj, ko gre leto h kraju in ko bomo vsak hip vzdignili kozarce in nazdravili enainšestdesetu, sem za nekaj drobnih minut zašel v njihov dan, da jih povprašam po njihovih željah za prihodnje leto. Za nekaj minut sem se preselil v njihov intimni svet, svet njihovih skrbi in vsakdanjosti. Človek je ena sama velika želja - raste v svoji podobli - in si želi... Želi si, da bi bilo iz dneva v dan boljše, morda preprostejše, želi si mopeđa in televizijske sprejemnike, zdravja in višje plače, ljubezni in zabave, vsega... Zato sem zašel za nekaj drobnih minut na njihov intimni svet in jih povprašal čisto preprosto in vsakdanje kaj in kako. V teh odgovorih pa je bilo toliko majhnih in velikih želja mnogo več, kot so povedali; želja za srečnega predvsem pa njihovega enainšestdesetega.

Srečal sem ga zvečer, ko je mrzlo lezel v kosi. Stal je na trgu pred trgovino in gledal cene narejenih oblek. Poprosil sem ga za 5 minut in ko sva krenila skozi ulico je stekel pogovor.

»Nič želja nimam,« je dejal. Toda jaz mu nisem verjel - saj ne more biti človeka, ki bi živel čisto brez želja.

»Tri leta mi manjka do devetdesetih,« je pristavil.

Ne bi mu jih prisodil. Potem je pripovedoval, da je trinajst let še za časa ranjke Avstrije prebil v Ameriki, dejal je tudi, da zdaj živi tam njegov sin. Zamrmal je še, da je pokojna premarila - ker

nima zadosti let. Ko sva se ob koncu ulice poslovila sem vedel, da morda le ni brez želja - želi si, da bi ga obiskal sin... želi si.

»Nimam časa - veste se takoj zmotim,« je hitavo dejal mož, ko sem ga zvečer srečal na pošti. Spreletelo me je, da morda celo zares nima časa, niti za oreh, za toliko, da bi lahko razmisli o lastnih željah. Pa sem šel in našel drugega. Vsak dan že leta in leta hodi od hiše do hiše in deli ljudem veselje in žalost. Prinaša pisma mladim in starim, ki se pričenoja tako, kot se navadno pričenoja pisma, prinaša denar in sodna obvestila - tako različno. Iz dneva v dan sprašujejo po njem

Ljudje in dogodki

V začetku tega tedna se je začela na afriškem nebu nad francoskim področjem v Reggani nova zlovesča goba - znaničec nove atomske eksplozije. Sicer so Francozi brž zatrdili, da je bomba majhna - in da ta poizkus sodi v vrsto preizkusov novih atomskih orožij - vendar je bila dovolj velika, da je razburila ves svet.

Niti deset dni ni minilo, kar je politični odbor Generalne skupščine tlik pred zaključkom prvega dela 15. zasedanja sprejel resolucijo, naj se atomske sile nadalje vzdržijo vseh poizkusov z jedrskim orožjem in naj se ne razširja krog atomskih držav. Vse kaže, da gre Francija vzhvišeno preko tega sklepa. Morda je to celo bolj nevarno, kot pa poizkus sam, čeprav se

veda tudi poizkus predstavlja lahko nevarno spodbudo za druge atomske sile. Obnavljanje poizkusov z atomskim orožjem bi privedlo do znanih posledic za vse človeštvo, hkrati pa zaostriro še tako nič kaj rožnat mednarodni položaj.

Kljub najostrejšim protestom afriških dežel ob prvi in drugi atomski eksploziji v Sahari, so Francozi izvedli tudi tretji poizkus. Nekaj visoki francoski vojaški funkcionar je celo izjavil, da bodo preizkušali atomsko orožje vse dolje, dokler bo to potrebno. Francija se torej ne ozira na zahteve afriških držav. Prisvaja si pravico, da sama odloča, ali bo ali ne bo uporabila afriškega ozemlja za poizkusne jedrske eksplozije, prav tako kot si prisvaja pravico, da

sama odloča o notranji ureditvi Alžirije. To je po njenem pravica velike sile. To pa ob nečloveških poizkusih francoskih kolonialistov in vojaških sil v Alžiriji samo še bolj razdvaja Francijo od afriških držav. Ni dvoma, da bodo na bližnjem sestanku v Casablanci šefi nepovezanih afriških držav razpravljali tudi o francoskih atomskih poizkusih v Sahari in o ukrepih, ki naj bi jih afriške države podvzele s tem v zvezi. Nekateri od njih so že sedaj zagrozili, da bodo pretrgale vse gospodarske in politične stike s Francijo.

Pred kratkim se je tudi zvedelo, da gradi Izrael na skrivaj močan atomski reaktor. Brž ko je to prišlo na dan, je Izrael sicer zatrdil, da gradi ta reaktor

povsem v miroljubne namene. Toda nihče ni bil pripravljen temu v celoti verjeti, saj že dejstvo, da so reaktor gradili skrivaj, veliko pove. Celotni Izrael naklonjeni ameriški komentator je zapisal, da Izrael gradi atomski reaktor predvsem za to, ker je ameriško zunanje ministrstvo dolga leta favoriziralo arabske dežele. To je zelo zgovorno »opravičilo«.

Spet se torej srečujemo s tendencami, da se zaostri mednarodni položaj na najbolj občutljivem področju; na področju jedrske oborožitve in da se hkrati izgraja pozitivne resolucije Organizacije združenih narodov. Protesti pa, ki sta jih izzvali v svetu nova francoska bomba v Sahari in izraelska »črna gradnja«, dokazujejo, da je ob takih pustolovščinah razen na formalno obdobje s strani neke mednarodne organizacije, treba računati tudi na obsebe in prezir vsega človeštva, ki želi mir.

Visoka gosta v Kranju

Kranj, 28. dec. - Danes dopoldne je prispel v Kranj ambasador Ljudske republike Poljske v Jugoslaviji, Aleksander Malecky, v spremstvu prvega sekretarja veleposlaništva Jakoba Gelbarta. Gosta sta najprej obiskala Okrajni ljudski odbor, kjer sta se razgovarjala o organizaciji komunalnega sistema, nato sta si ogledala tovarno Iskro. Opoldne je gostoma predsednik OLO, Vinko Hafner, priredil kosilo.

Razprava o združevanju občin

Politični aktiv o združitvi

Minul ponedeljek, 26. decembra sta se na Bledu zvrstila dva aktivna članov Zveze komunistov, in sicer aktivni odborniki ObLO Bled, ki so člani ZK, in aktivni vseh članov Zveze komunistov mesta Bleda. Oba aktivna sta imela na dnevnem redu vprašanje združitve občin Bled, Bohinjskega jezera, Posveta je vodil sekretar občinskega komiteja Zveze komunistov Bled, tovarš Albin Jensterle.

V uvodnih besedah je sekretar občinskega komiteja navedel vrsto dejstev in argumentov gospodarskega in upravnega značaja, ki narekujejo potrebo, da se iz treh dosedanjih upravnih enot v Bohinju, na Bledu in v Radovljici oblikuje nova, večja in samostojnejša - torej ena občina. Takšna upravna sprememba je povsem v skladu z našim nadaljnjim razvojem krepitve samoupravnih oblastvenih enot-komun s povsem samostojnim gospodarjenjem. Sedež bodoče skupne komunne za območje Bohinja in Bleda naj bi bil v Radovljici. Po novem statutu, ki ga pripravljajo, pa bi na Bledu obstajal Mestni odbor, v Boh. Bistrici pa Krajevni odbor. Hkrati pa bi v obeh omenjenih krajih tudi po združitvi še nadalje obstajali nekatere službe, ki se jih naši delovni ljudje iz dneva v dan poslužujejo zaradi tekočih opravkov.

Zbrani člani ZK Bleda so na posvetovanju aktivna izrekli pozitivno sodbo o predvideni združitvi. Menili so, da napovedani ukrep pomeni nov korak k večji gospodarski samostojnosti nove komunne. Obenem pa bo združitve treh komun v eno samo, predstav-

ljala novo razvojno stopnjo k večji demokratizaciji našega življenja.

S konference SZDL v Bitnjah

Največji problem so prostori

Slaba udeležba. Gradnja stavbe s trgovskimi in društvenimi prostori

V ponedeljek, 26. decembra, je bila v Bitnjah konferenca organizacije SZDL, in sicer kot zadnja v kranjski občini. Udeležba je bila zelo slaba, saj je bilo od 700 članov SZDL navzočih le 38. Iz poročila je bilo razvidno, da je bilo le

malo članov zares delavnih in da se celo vodilni člani niso udeleževali raznih sej in sestankov.

Vaščani so sicer pokazali voljo do dela, saj so opravili okrog 1500 udarniških ur pri posipavanju vaških poti in gradnji transformatorja, vendar bi bilo delo prav gotovo še uspešnejše, če bi imeli dobro in enotno vodstvo.

V razpravi so govorili o problemih, kot so pomanjkanje prostorov za razne organizacije, pomanjkanje prostorov za kulturno in športno izživljanje mladine, o javni razsvetljavi, kanalizaciji, vodovodu, regulaciji potoka Zabnice in tako dalje.

Edini prostor, kjer se vaščani

lahko zbirajo, je v privatni hiši v majhni sobi, kjer gostuje tudi Ljudska knjižnica. Nekateri od navzočih so bili celo proti temu, da bi dobila mladina začasne prostore v kleti Gasilskega doma. Začasne zato, ker je v petletnem družbenem planu KO Bitnje tudi gradnja stavbe, v kateri bi dovolj prostora za razne družbene organizacije, nadalje za trgovino s mešanim blagom, za mesnico, pralnico in kopalnico. Na konferenci so razpravljali tudi o potrebni gradnji osnovne šole. Željčani in potreb je torej dovolj, s skupnimi močmi bo treba takoj pričeti s postopnim reševanjem najbolj perečih problemov.

Golnik za novo leto

GOLNIK - Tuji Golničani so se za praznovanje Novega leta kar dobro pripravili. Ze sinoči jih je obiskal dedek Mrz. Člani dramske sekcije DPD »Svoboda« iz Kranja pa so v domu kulture izvedli tudi enourni program. Razen tega bo v dneh obiskal dedek Mrz tudi Vrtec na Golniku. Najmlajši so pripravili zanimiv program in igrice.

Za uslužbence bolnišnice na Golniku in za ostale, bodo organizirali Silvestrovanje v domu kulture. Tudi bolniki, ki se zdravijo na Golniku, bodo na posebni zabavi dočakali 1981. leto.

Mladinska organizacija je v zadnjem času organizirala ob nedeljah mladinski ples. Dekleta pa se pritožujejo, da na ta ples pride premalo fantov.

Prav tako ima mladinska organizacija v načrtu, da se bodo naučili neko dramsko delo. Za sedaj imajo v načrtu igrati M. Kozinca »AD ACTA«.

Šola za starše

Kamnik - Delavska univerza v Kamniku je organizirala ciklus predavanj z naslovom »Šola za starše«, ki so vsak teden v dvorani nad Kavarno. Predavanja so zelo poučna in zanimiva ne le za starše, temveč tudi za doraščajočo mladino.

Stanovanjska skupnost na Golniku, ki kljub kratkemu času obstoja, že zabeležila prve uspehe. Pisali smo že, da so si organizirali tri servisne delavnice, in sicer mizarstvo, ključavničarstvo in elektrotehniko. Pravijo, da je promet v teh delavnicah iz dneva v dan večji in so se ljudje na te usluge že precej navadili. Razen tega so usluge zelo poceni, saj pride delovna ura le 120 do 130 dinarjev. Ustanoviti nameravajo še šiviljski in čevljarški servis. Brez dvoma je tu za tako delo precejšnja zasluga bolnišnice, saj so prostori omenjenih servisov kar v delavnicah bolnišnice. V njih pa so zaposleni po rednem delovnem času delavci strokovnjaki, ki so v rednem delovnem razmerju z bolnišnico.

Na zadnji seji stanovanjske

skupnosti so med drugim tudi sklenili, da bodo vrtec in jasli na Golniku združili v eno ustanovo in vse priključili v okvir stanovanjske skupnosti na Golniku.

M. Z.

OBDRARITE BOLNIKOVA NA GOLNIKU

Golnik, 29. decembra - Včeraj je sindikalni občinski svet z Jesenic in Izvršni odbor sindikalne podružnice v Zvezarni pripravil obisk svojim članom, ki so na zdravljenju v zdravišču na Golniku. Tako so se vsi bolniki zbrali v mali dvorani bolnišnice, kjer jim je pevski zbor Svobode z Jesenic priredil komorni koncert. Predstavniki sindikata pa so bolnikom izročili darila.

U.

Odslej Dijaške-vajenski dom

Kamnik - Ta teden bo v Kamniku otvoritev novega modernega interneta, ki stoji poleg starega. Prejšnji naziv Dijaški dom se bo preimenoval v Dijaško-vajenski dom, ker je velika večina gojenec vajencev in vajenk, medtem ko je dijakov iz osemletke in gimnazije znatno manj. Poglavitna

prednost novega doma je ta, da je v poslopju tudi kuhinja in jedilnica, saj tako gojencem ne bo treba več odhajati na hrano v šolo. V novem internatu so še sobe za gojence, dve učilnici, v prvem nadstropju pa še soba za turiste. Za gradnjo je prispevala sredstva občina, in sicer 50 milijonov din.

M. T.

POUK MOTOROZNANSTVA

Kamnik - Vodstvo gimnazije v Kamniku je letos že drugič organiziralo za četrtošolce pouk motoroznanstva in cestno prometnih predpisov. Ob zaključku tečaja, ki bo predvidoma koncem januarja, bodo dijaki opravljali izpite. Med obiskovalci tečaja je za predavanje veliko zanimanje, vodita ga pa ing. Jesenko in tov. Burja, oba člana Avto-moto društva.

M. T.

TRETJIČ V SENCURJU

Senčur - V okviru predavanj Delavske univerze iz Kranja je predaval v ponedeljek, 28. decembra zvečer, v Prosvetnem domu tovarš Stane Tavčar. Pripovedoval je o vtisih iz nemškega taborišča Dachau in o svetovni bruseljski razstavi. Senčurjani so dvorano napolnili do zadnjega kotička in so bili s predavanjem, spremljanjem z barvnimi diapozitivi, zelo zadovoljni. To je bilo že tretje Tavčarjevo predavanje v Senčurju, četrtega pa pripravljajo prihodnji mesec, in sicer pod naslovom »Vtisi iz Švice«.

Naročnike in bralce obveščamo, da bo zaradi novoletnih praznikov prihodnja številka »Glasa« izšla v soboto, dne 7. januarja 1981.

Uredništvo in uprava

KOMUNALNI SERVIS KRANJ

želi vsem delovnim ljudem
v letu 1961 vso srečo in
zadovoljstvo

Oblačila **„NOVOST“** Tržič z obratom
Križe želi cenjenim odjemalcem in naroč-
nikom srečno novo leto 1961

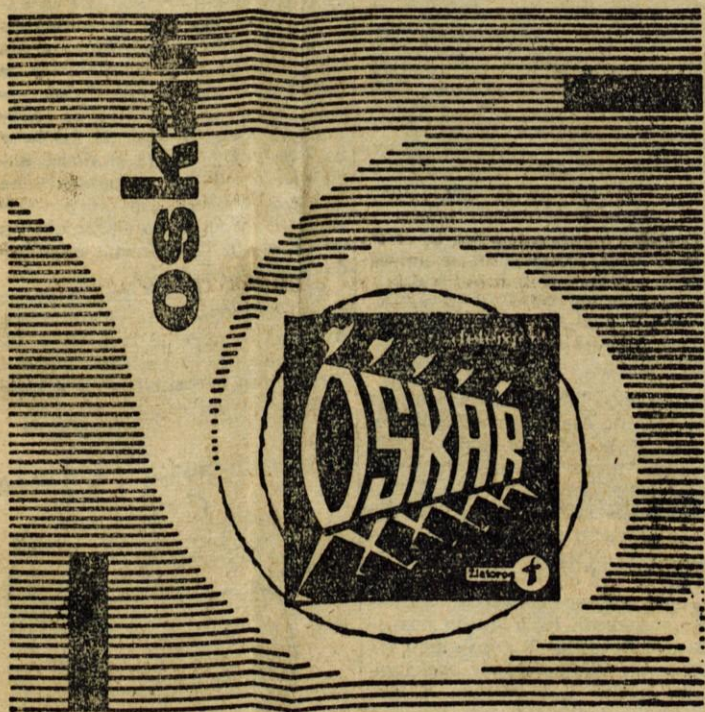
V Tržiču in Križah sprejemamo vsa naročila po meri
za damska in moška oblačila. Izdelujemo po želji, najno-
vejših krojnih hitro in solidno. — V obratu Tržič lahko dobite
tudi vso usnjeno konfekcijo: plašče, mikado, obleke za
motor itd., v Križah pa lahko dobite žensko in moško kon-
fekcijo, ki jo izdelujemo sami: damske plašče, balonske
plašče, krila, obleke in halje, bluze, moške suknjice, obleke,
vetrovke itd.

Oglejte si kvalitetne izdelke in kupujte samo pri Obla-
čila **„NOVOST“** TRŽIČ z obratom Križe in zadovoljni
boste!

Usnjarna

STANDARD Kranj

vam nudi vse vrste spodnje-
ga in zgornjega usnja
Ob novem letu pošilja
delovni kolektiv vsem delovnim ljudem čestitke
z željo, da bi imeli v letu 1961 mnogo sreče



»Dobro gre v deželo vas!«

Glas o OSKARJU je že zdavnaj presegel ta okvir in lahko re-
čemo: »Dobro gre v OSKARJU gre v vsako vas!«

Zakaj? — zato, ker je odličen pralni detergent!

Dodatno opozorilo: mnogo športnih slik je še v obtoku, zato jih
sproti pošiljajte na naslov tovarne Zlatorog Maribor.

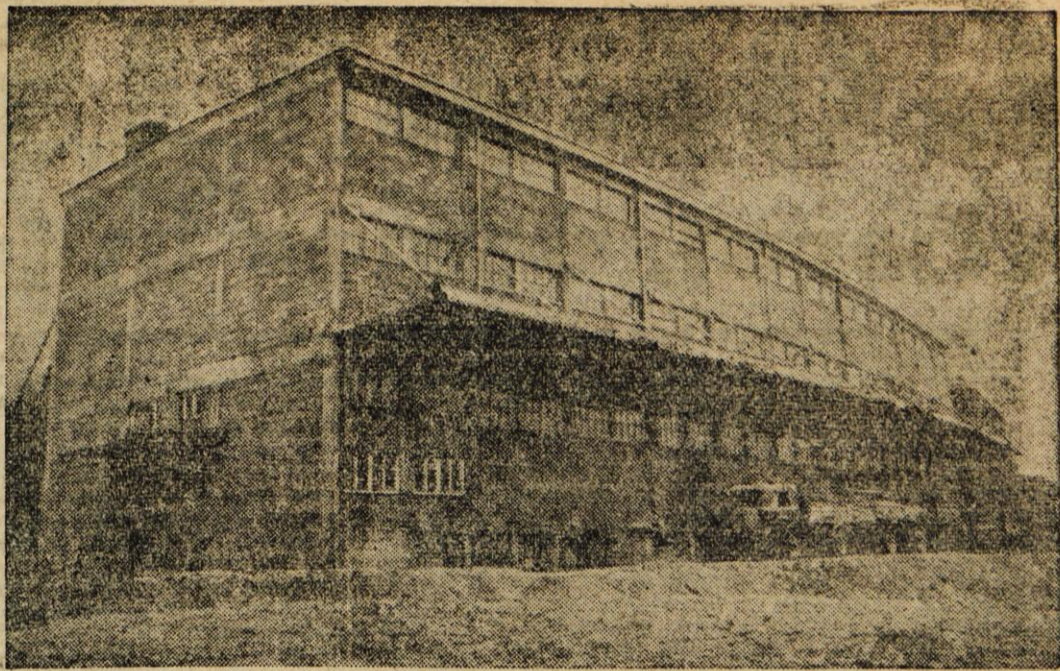
Za volnene in fine tkanine uporabljajte detergent **„PERILO“**

VSEM SVOJIM SEDANJIM IN NOVIM POTROŠNIKOM ŽELI
SREČNO NOVO LETO 1961 KOLEKTIV TOVARNE ZLATOROG

Nova zobna ambulanta

V soboto, 31. decembra, bodo v
Kranju tik ob Zdravstvenem do-
mu odprli novo, sodobno urejeno
zobno ambulanto. Razen ustreznih
skupnih prostorov v pritličju bo
v dveh nadstropjih ambulante ure-
jenih 10 ordinacij, ki bodo poslo-
vale v dveh izmenah. Vsaka ordi-
nacija ima posebno čakalnico in
je sodobno opremljena. Celotni
stroški za opremo so znašali 84
milijonov dinarjev. Razen tega so
nekatera podjetja (Inteks, Planika
in Sava) še posebej prispevala za
opremo in si tako zagotovila red-
ne ordinacije za svoje delavce. —
Gradbena dela so bila opravljena
v zelo kratkem roku, saj so začeli
kopati temelje šele v marcu letos.

Prebivalci kranjske pa tudi so-
sednjih občin vedo, kako težko je
bilo doslej priti na vrsto za po-
pravljanje zob. Povprečna doba
čakanja je pet mesecev. Toda že
lejšo se je ta služba dokaj izboljša-
la. Pred vojno je bilo v Kranju
le pet zobnih terapevtov, danes pa
jih je že šestnajst. Še deset pa jih
je v dohodu in bodo prišli v prihod-
njih letih v službo. — l. c.



Problem skladišča v Kranju je delno rešen. Ravi del velikega skladiščnega poslovanja je že nekaj
časa v uporabi, medtem ko je drugi del v gradnji

Z zasedanja skupščine Okrajnega zavoda za socialno zavarovanje

Še nadaljna krepitev socialnega zavarovanja kmetijskih proizvajalcev

Kranj, 28. decembra — Danes je bilo v dvorani Zbora proizva-
jalcev okrajnega ljudskega odbora Kranj XIII. redno zasedanje Okr-
ajnega zavoda za socialno zavarovanje. — Glavni točki dnevnega reda sta
bili: poročilo o delu sklada zdravstvenega zavarovanja kmetijskih
proizvajalcev in poročilo o splošni bolnišnici na Jesenicah; poročila o
pa so sledile osnovne teze o značilnosti bodoče organizacije social-
nega zavarovanja, sprememba instrumentov posebne stopnje pri-
spevkov in drugo.

Direktor Okrajnega zavoda za
socialno zavarovanje je prebral
poročilo o delu sklada za zdrav-
stveno zavarovanje kmetijskih pro-
izvajalcev. Ko je govoril o finanč-
nem stanju sklada, je omenil na-
stalo spremembo v načinu finanči-
ranja. Stopnja proračunskega pri-
spevka, ki ga plačujejo občine
skladu, se je sedaj zmanjšala za
50 odstotkov. Vendar kljub temu
ne izkazuje sklad zdravstvenega
zavarovanja kmetijskih proizva-
jalcev primanjkljaja.

Po referatu je skupščina soglas-
no sprejela priporočilo Okrajne-
mu zavodu za socialno zavarovanje
v zvezi še nadaljnje krepitev zdrav-
stvenega zavarovanja kmetijskih
proizvajalcev. Priporočilo poudar-
ja, naj okrajni zavod s podružni-
cami čimprej zajame še ostale
kmetijske proizvajalce, ki so ostali
še izven zavarovanja. Za sestavo
predloga za razširjanje samega za-
varovanja naj okrajni zavod spo-
razumno z zdravstveno službo

ugotovi splošno zdravstveno stan-
je kmetijskega prebivalstva oziro-
ma kmetijskih zavarovancev. Pri-
poročilo tudi naroča okrajnemu
zavodu za socialno zavarovanje,
naj prouči vzroke, zakaj je kori-
ščenje zavarovanja s strani kme-
tijskih proizvajalcev tako ozko. —
Priporočilo meni, da je mogoče tem-
u vzrok premajhna kapaciteta
zdravstvenih ustanov. O proble-
matiki sklada zdravstvenega zava-
rovanja kmetijskih proizvajalcev
je treba redno obveščati politično-
teritorialne enote in zagotoviti pri
občinah, da bodo redno plačevale
svoje obveznosti do tega sklada.

Pomočnik ravnatelja jeseniške
bolnice tov. Ivica Tavčarja pa je
podal poročilo o delu splošne bol-
nišnice na Jesenicah. Poročilo je ob-
segalo finančne podatke, proble-
me v zvezi s predvideno grad-
njo in ostale splošne težave jese-
niške bolnice. Vseprisod se čuti
premajhna kapaciteta, zato so tudi
delovni prostori pretesnjeni.

K razpravi o poročilu bolnišnice
je javil kot prvi govornik načelnik
oddelka za družbene službe Okr-
ajnega zavoda, Janez Ogorelec. Ta je poudaril,
da smo doslej več investirali v
nakompenziranje izvenbolniške služ-
be, vse premalo pa v bolnišnico same,
posebno se glede na njihove
potrebe. Nato se je dotaknil tudi
perspektive jeseniške bolnišnice, ki
naj bi jo razširili predvsem v otro-
škem oddelku. Omenil naj bi se
začelo načrtovati gradnja sploš-
ne bolnišnice v Kranju. Vendar je
Ogorelec izredno poudaril, da
moremo jeseniško bolnišnico preure-
niti nove v Kranju, kar pa bo
na dveh krajih bi bilo nemogoče.

ko razširiti v jeseniški bolniš-
nici že leta 1962, bi bilo treba
za gradnjo nove bolnišnice v Kra-
nju temeljito pregledati načrte in
seznaniti s tem volivce. Pri gra-
dnji tega objekta bo treba upošče-
vati to, da ga gradimo za daljši čas
in da moramo računati tudi na po-
trebo, ki bodo rasle vzporedno z
ostalim razvojem. Nazadnje je do-
dal še nekaj kritičnih pripomb le
posameznim točkam poročila.

Član UO jeseniške bolnišnice je na-
kazal nekatere druge težave s to
bolnišnico. — To je prežeposlenost
zdravnikov in ostalega strojnega
osebja, vprašanje dežurnih služb
in končno tudi neprimerljiv pro-
storov. O tem je razpravljati tudi
naslednji govornik, ki se je javil
k razpravi. Dejal je, da bolnišnica
s te težave nudi zdravstvene usluge
v taki meri, kot se to od nje za-
hteva prav zaradi prostorov.

Vsi govorniki, ki so danes sode-
lovali pri razpravi o jeseniški bol-
nišnici, so se zavzemali za stališče,
da je treba bolnišnico na Jesenicah
razširiti. Predvsem so se vsi go-
vorniki strinjali s tem, da mera
jeseniška bolnišnica imela tudi od-
delek za transkurzno krvi, kar pa
bolnišnica ni predvidevala, oziroma
je celo predlagala, naj se nadalje
osredotoči pri doseganju načina
dobavljanja krvi iz Ljubljane.

Kot za zaključek o jeseniški bol-
nišnici pa je bil sprejet sklep, s kat-
rim se naroča vodstvu jeseniške
bolnišnice, da uredi svoje kadrovske
zadruge in čim bolj resno pristopi
k modernizaciji bolnišnice, skupščina
sama pa bo predložila svetu za
diti prej, kakor pa bo prišlo z
njo nove v Kranju, kar pa bo
na dveh krajih bi bilo nemogoče.
Medtem ko bi bilo
čimprej izvedla. — l. c.

Seja UO Gorenjske turistične zveze

Turizma ne bi smeli pozabiti pri sestavi občinskih družbenih planov

Kranj, 28. decembra — Obseg Propagandne skupnosti: Gore —
kras — morje presega postavljene načrte — Na prihodnjih občinskih
zborih turističnih društev, ki bodo v januarju in februarju mesecu,
je treba v te organe izvoliti tudi več mladih ljudi — Vse potrebe za
razvoj turizma je treba reševati v okviru komune.

Take in podobne zaključke so
sprejeli na današnji seji Upravnega
odбора Gorenjske turistične
zveze, ki je bila v Kranju. Naj-
prej so govorili o delu Propagand-
ne skupnosti: Gore — kras — mor-
je. Ta je bila pred leti organizi-
rana. Toda na današnji seji je na-
vzoče iznenadilo, da ta skupnost
predvideva velike izdatke za svo-
jo propagandno dejavnost v pri-
hodnjem letu, za kar naj bi samo
Gorenjska turistična zveza prispe-
vala okroglo 1.400.000 dinarjev. Me-
nili so, da je ta skupnost presegla
postavljene okvirje, tako po svoji
dejavnosti kakor tudi po izdatkih.
Zato so predlagali, naj bi k izdat-
kom prispevale turistične organi-
zacije širšega obsega.

Pred kratkim je bil sestanek
tajnikov vseh turističnih društev
našega okraja. Ko so na današnji
seji UO razpravljali o poročilu s
tega sestanka, so poudarjali po-
trebo, da se turistična društva
krepijo za samostojno in elastično
dejavnost ter da morebitne teža-
ve rešujejo v okviru možnosti in

potreb svoje občine. V začetku pri-
hodnjega leta bodo občni zbori teh
organizacij. — Preko organizacij
SZDL, mladine itd., bi bilo treba
najti možnosti, da bi, kjer je to
potrebno, ob tej priložnosti izvo-
lili v te organe več mladih ljudi.
Hkrati morajo turistična društva
svoje potrebe reševati v okviru
svojih občin. Sredstva iz okrajnih
skladov bodo minimalna in name-
njena zgolj za splošno propagand-
ne svrhe. Posamezna društva kar
mimo svojih občin pošiljajo raču-
ne GTZ za opremo svojih prost-
orov itd., kar ni v skladu z načeli
poslovanja tega organa niti v
skladu z dolžnostmi obč. ljudskih
odborov.

Na seji so prav tako govorili o
propagandni dejavnosti in še po-
sebe o uspešnih predavanjih Sta-
neta Tavčarja po raznih krajih
Gorenjske. Sklenili so, da bodo de-
loma krili stroške pri izdelavi raz-
nih diapozitivov in podobno. To
zlasti za zbiranje gradiva za pre-
davanja o domačih zanimivostih
iz turističnih krajev. — l. c.

V novem letu 1961 želi delov-
nim ljudem mnogo sreče in
delovnih uspehov kolektiv

„AVTOPROMET“ KRANJ

Vsem delovnim ljudem v novem letu 1961
mного sreče in delovnih uspehov

Okrajni zavod
za socialno zavarovanje
Kranj

Delovni kolektiv čevljarne
„STORŽIČ“ Visoko
želi vsem svojim poslovnim
prijateljem ter vsem
delovnim ljudem v novem
letu 1961 mnogo sreče
in uspehov



Občinski ljudski odbor K R A N J

in vse
množične
organizacije

Občinski komite ZKS
Občinski odbor SZDL
Občinski komite LMS
Občinski odbor ZB in
Občinski sindikalni svet

mного uspehov in sreče v novem - jubilejnem letu ob 20-letnici vstaje - letu 1961

GORENJSKA

včeraj, danes in jutri...

SPET JE NOVO LETO. ZA NAMI JE DVANAJST MESECEV NAPOROV, TEŽAV IN TUDI USPEHOV. TEGA NAM NE MORE NIHČE OPOREKATI. ZATO POŠILJAMO TE DNI SIROM PO DOMOVINI ČESTITKE ZA VESELO PRAZNOVANJE, POSEBNO PA ZA DOSEGO SE VEČJIH USPEHOV V NOVM LETU. — SORODNIK ČESTITA SORODNIKU, ZNANEC ZNANCU, PRIJATELJ PRIJATELJU, POSLOVNI ČLOVEK SVOJEMU POSLOVNEMU SODELAVCU. TUDI UREDNIŠTVO »GLASA« SE PRIDRUŽUJE TEM ČESTITKAM. TODA VOŠČILI NE BOMO SAMO Z OBICAJNIMI BESEDAMI: »ZELIMO VAM OBILO USPEHOV V LETU 1961!«, TEMVEČ NA NEKI DRUGI, NEOBICAJNI NAČIN. PRIKAZATI VAM BOMO SKUSALI, KAJ SMO DOSEGLI, KAKO SMO SE RAZVIJALI PRETEKLA LETA IN KAKO BOMO NAPREDOVALI V PRIHODNJE. TAKO BOSTE SAMI VIDELI, DA SI PO SVOJIH DOSEŽENIH USPEHIH RES LAHKO ČESTITAMO IN Z ZAUPANJEM GLEDAMO V PRIHODNOST.

Gorenjska je področje, ki se nenehno razvija. To nam potrjuje tudi to, da je bilo v letu 1955 zaposlenih v gospodarstvu samo 32,1 odstotka vseh zaposlenih. To procent pa je naslednja leta vztrajno rasel. Tako je bilo v letu 1957 zaposlenih v gospodarstvu že 38,5, v l. 1958 39,5 %, lani pa je že 42,0 % vseh zaposlenih. Tudi za letošnje leto predvidevamo precejšen porast zaposlenih v gospodarstvu.

V letu 1959 je bilo v celotnem kranjskem okraju zaposlenih 47 t-

ki smo jih osnovali. Danes se ni treba več potikati delavskemu otroku po neprimernih, zapuščenih krajih, niti se ni treba tresti delavki-materi v bojazni za svojega otroka. Ta je danes v njeni odsotnosti na varnem v otroških zavetiščih, kjer se zabava in dobiva prve poglede na svet.

NAPREDEK V TURIZMU

Gorenjska predstavlja izrazito turistično področje, ki je znano širom po svetu. Naš slikoviti svet ne nosi zastoj imena »Svica v malem«. Kraji Bled, Bohinj, Jezersko, veljajo v svetu kot pravljica dežela. Pokrajina Triglavskih jezer, koriste doline in zasneženi alpski velikani napravijo na tujce nepozabne vtise.

Zal pa moramo ugotoviti, da je bila turistična dejavnost na našem področju še pred kratkim pre malo razvita. V letu 1957 je imela Gorenjska na razpolago 4649 ležišč, ki pa so bila v povprečju izkoriščena samo 20 %. Vendar večina teh sob zaradi zastarelosti ni ustrezala več zahtevam sodobnega turizma. Na slabo stanje turizma je vplivalo tudi nerazvito gostinstvo, trgovina in turistična obrt.

Take so bile razmere pred nekaj leti. Ne bomo trdili, da smo jih sedaj že v celoti odpravili in da v našem turizmu ni več pomanjkljivosti, vendar se lahko že kljub temu pohvalimo s precejšnjim uspehom. Kako nam je to uspelo? Sistematično smo vodili turistično propagando, organizirali smo sodobne campinge kot novo obliko turizma. Za razvoj turizma smo do danes vložili okrog 700 milijonov dinarjev. Uspehi tega finansiranja so znani. Zgradili smo žičnico na Krivavec, adaptirali blejski grad, na Jezerskem uredili smučišča, v Predvorju umetno jezero, v Škofji Loki adaptirali nekatere objekte, ker je grozila nevarnost, da bodo te zgodovinske turistične zanimivosti propadle. — Pri vsem tem pa nisem našel manjših del, za katere smo prav tako trošili znatna sredstva.

V letu 1959 je bilo na Bledu 62 tisoč 89 gostov, od teh skoraj polovico tujcev. Vseh nočitev pa je bilo preko 220 tisoč. Bohinj je obiskalo 13.745 gostov, Kranj 11.053, Jezersko pa 3787 gostov. Ti podatki so za letošnje leto menda še višji, medtem ko bi bila primerjava s prejšnjimi leti porazna.

VSE VEČ KONFEKCIJE

Visoka stopnja razvitosti se odraža tudi v življenju ljudi. — To bom skušal delno prikazati na dva načina: s porabo konfekcije in z zanimanjem za motorizacijo.

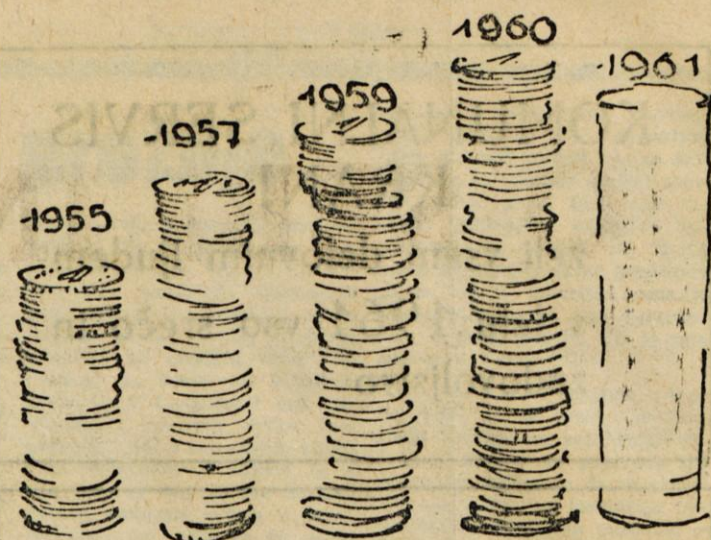
Konfekcija oblači je ena izmed najmlajših vrst tekstilne industrije. Njen nastanek spada v obdobje formiranja tistega dela lahke industrije, ki temelji na sekundarnem predelovanju. — Poglejmo samo naš okraj pred vojno in danes! Pred dvajsetimi leti govoriti

o industriji konfekcije pri nas — skoraj ni imelo smisla, medtem ko danes že obstajata dve tovarni, to je Špik v Kranju in Almira v Radovljici. Prav podatki za letošnje leto kažejo, da se pri nas poslužuje konfekcije okrog 30 % ljudi. Pred vojno pa je uporabljalo industrijsko konfekcijo komaj 5 % potrošnikov. Vsi ti podatki so namreč slovensko povprečje, vendar neuradna izjava statistika — ekonomista trdi, da se gorenjsko prebivalstvo oskrbuje s konfekcijo že preko 50 %. Tempo sodobnega življenja narekuje hitrejši in sodobnejši način oblačenja. V Ameriki se namreč oblači s konfekcijo nad 95 % ljudi, v Nemčiji okoli 90 %, v vseh gospodarsko razvitih državah pa niti povprečje med 60 in 80 %. Tako vidimo, da se je tudi po tej plati vrnila Gorenjska med gospodarsko razvita področja. In še nekaj je, kar ne smemo pri tem pozabiti. T. j., da se bo vzporedno z ostalim razvojem večala poraba konfekcije in da se bomo lahko čez nekaj let uvrstili med skla magistrala od Kranja proti

visoko razvite industrijske države v Evropi.

GNEA NA CESTAH

V zadnjih letih se naglo večja tudi cestni promet. Naša gorenjska plan za obdobje 1961-1965. Naš sedanji načrt gospodarskega razvoja za leta 1957-1961 ne bo v letošnjem letu samo dosežen, temveč tudi visoko presežen. Po tem perspektivnem planu smo predvidevali, da bo na koncu leta 1961 znašal celotni dohodek gospodarstva okraja Kranj 109 milijard 685 milijonov dinarjev, medtem ko bomo v letošnjem letu dosegli 117 milijard 946 milijonov dinarjev celotnega dohodka. Tudi narodni dohodek bo že letos presežen za preko 3 milijarde dinarjev. Vse to smo dosegli kljub temu, da smo malenkostno povečali delovno silo nasproti planu perspektivnega razvoja za obdobje 1957-1961. Iz tega lahko sklepamo, da se je nujno morala dvigniti tudi delovna storilnost. A ne samo industrija, temveč tudi vse ostale dejavnosti od kmetijstva do komunale so svojo postav-



Narodni dohodek je pri nas hitro naraščal. V letu 1955 je bilo na področju kranjskega okraja ustvarjenega za 31.878 milijonov dinarjev narodnega dohodka. Ze naslednje leto se je ta povzpela na 32.992 milijonov dinarjev, v letu 1957 pa je bil že spet za 4438 milijonov višji od leta 1956. V letu 1958 je znašal narodni dohodek že 40.353 milijonov dinarjev, v letu 1959 45.365 milijonov dinarjev, a v letu 1960 znaša po planu narodni dohodek 50.308 milijonov dinarjev.

no preko 20 milijard. V tem času bodo namreč delali s polno paro že vsi obrati, ki jih ima Iskra na drugih področjih.

Tudi naše kmetijstvo bo odločno napredovalo. Prav zadnje čase postavljamo za to temelje. — To je združevanje kmetijskih zadrug. — Po združitvi bomo imeli močno, gospodarsko sposobno zadrugo, ki bodo simbol napredka na vasi. K

podjetja modernizirala in napredovala tako, kakor so predvidevala v predlogih perspektivnega plana, ne bo bojazni, da bi naloge ne bile izpolnjene.

Trgovina bo v perspektivi lepo napredovala. V sedanjih lokalnih bi tega ne zmogla. Zato bomo zgradili moderni blagovnici v Kranju in na Jesenicah, trgovske centre pa bomo osnovali v Radovljici, Bledu, Trzinu in drugod. Za hitrejšo in solidnejšo postrežbo bomo uvedli več samopostrežnih trgovin. Vse to ne bo koristilo samo trgovini, temveč tudi turizmu.

Naša obrt se bo modernizirala. Sprostila se bo sedanjih neprimernih in zastarelih metod dela. Komunala pa bo dobila svoj delež z izgradnjo in modernizacijo kanalizacije, vodovodov, urejanjem parkov itd. Naši kraji bodo torej do bili lepši in prijetnejši viden.

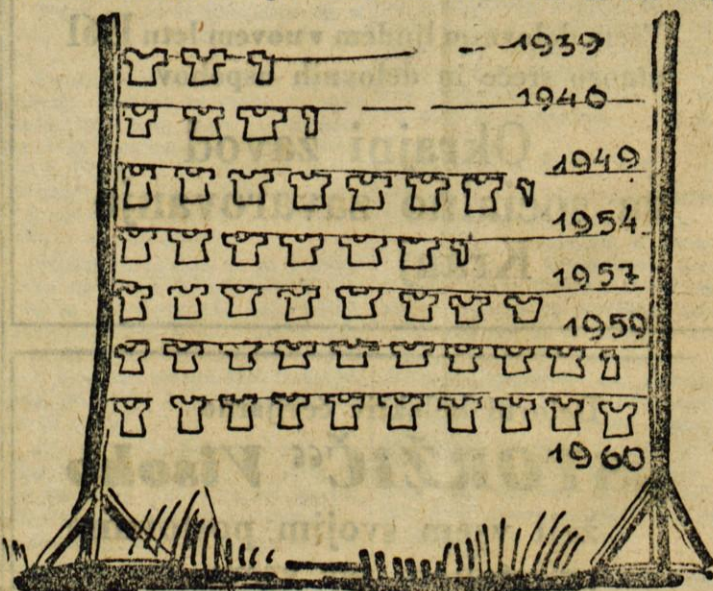
Taka bo torej podoba naše Gorenjske čez nekaj let. Takrat se bo uresničila tista priredba, ki jo prav na novoletne večere, ko zunaj divja burja in snežni meje, pripoveduje svolasti starček svetega vnučka: »Nekoč je bila naša Zemlja pusta. Zato je gorska vila vzela polno košaro biserov, da jih poseje po vseh deželah. Ko je hodila po drugih krajih, je skoparila z njimi, le redkokdaj je odvrгла kak biser. Ko pa je prišla v našo deželo, je imela še dosti, dosti biserov. Tedaj je splavala na vrh Triglava, zajela polno pest biserov in jih vrzla po Gorenjski. In še enkrat in še enkrat... Od tedaj smo tako bogati.«

Vnuček bo zaspal. Dedek pa se bo zamislil. To je torej pravilica. A nekaj drugega je res. To je to, da bo blaginjo ustvaril naš delovni človek, naš delovni človek z lastnimi, žuljavimi rokami.

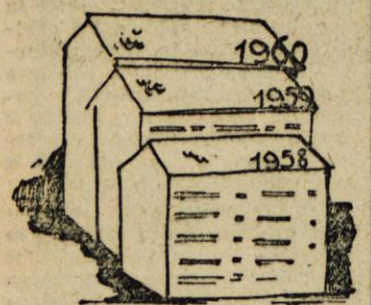
Ivan Pivk



V našem okraju se vedno več ljudi zaposluje v gospodarstvu. — Tako je bilo v letu 1955 zaposlenih v gospodarstvu 32,1 odstotka vseh zaposlenih v okraju, v letu 1958 je pa odstotek padel na 31,7 odstotka, vsa naslednja leta pa se je odstotek dvigal. V letu 1957 je znašal 39,5 odstotka, v letu 1958 pa že 42,6 odstotka. Enak odstotek zaposlenih v gospodarstvu predvidevamo tudi za leto 1960.



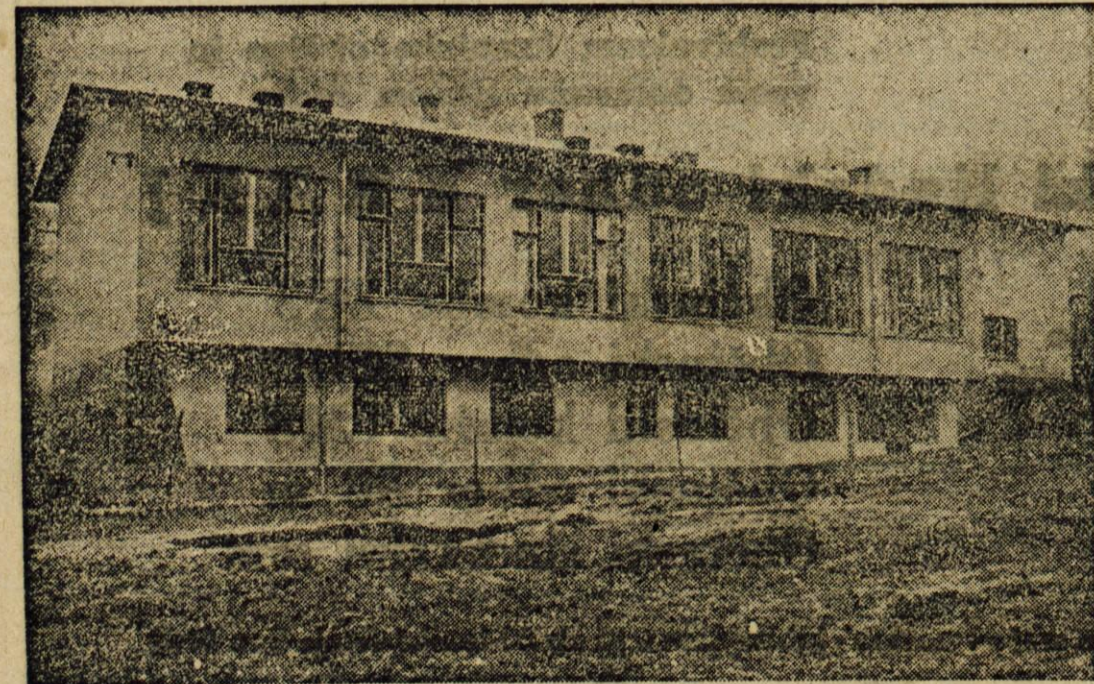
Vzporedno z rastjo narodnega dohodka se je večala tudi proizvodnja konfekcije perila. Podatki veljajo za Slovenijo in jih izkazuje v tisoč kvadratnih metrov. V letu 1959 smo proizvedli 2503, v letu 1960 3381, v letu 1961 7248, v letu 1962 6318, v letu 1963 7706, v letu 1964 9206, v letu 1965 9606, za leto 1966 pa predvidevamo, da bomo proizvedli nad 10.000 kvadratnih metrov površin konfekcije perila.



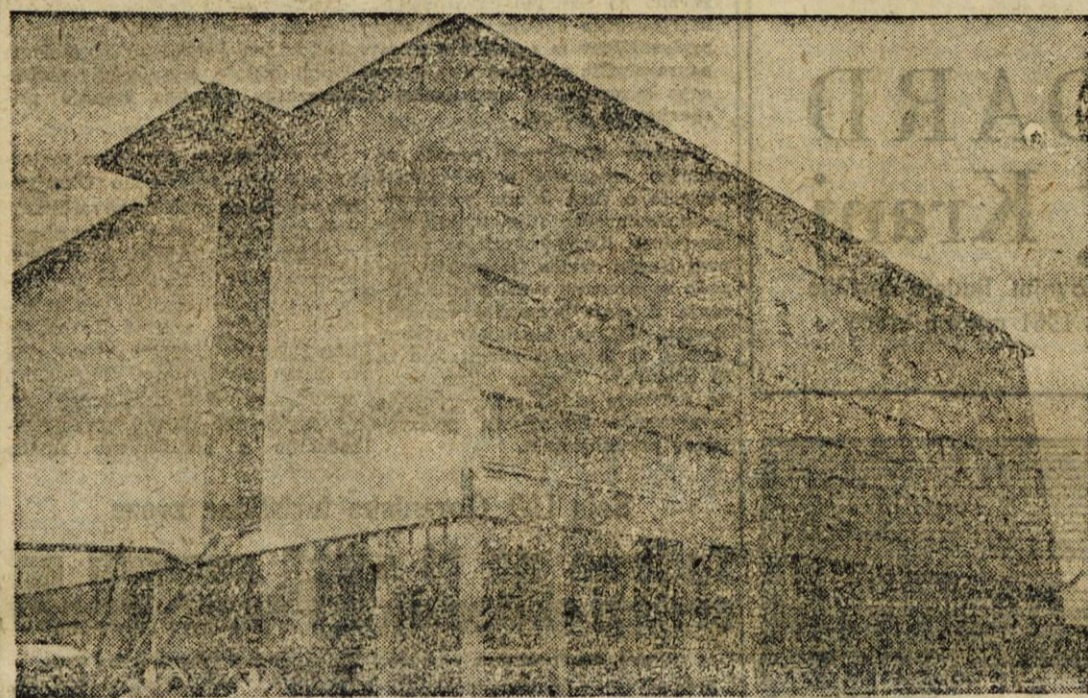
Splošno je znano, da pri nas ogromno gradimo. V letu 1958 je znašala vrednost gradbene proizvodnje 3306 milijonov dinarjev, v letu 1959 4422 milijonov in v letu 1960 že 4600 milijonov dinarjev.

soč 269 ljudi, od tega v industriji 27.931 ljudi, v socialističnem kmetijstvu 1129 ljudi, v gozdarstvu 1629 ljudi, v gradbeništvu 3489 ljudi, v prometu 1497 ljudi, v trgovini 1489 ljudi, v gostinstvu in turizmu 1031 ljudi, v socialistični obrti 2717 ljudi, v komunali 840 ljudi, v prosveti 3154 ljudi in v ostalih panogah 2003 ljudi. Od tega je največ ljudi zaposlenih v občini Kranj, sledijo pa ji Jesenice, Trzin, Radovljica, Škofja Loka, Bled, Jezersko, Bohinj in Ziri.

Gospodarska moč in kulturna stopnja sta dva elementa, s katerima označujemo ekon. razvitost dežele. Vendar bi pri tem rad pripomnil to, da je to dvoje tesno, tesno povezano med sabo. Ni mogoče namreč imeti visoke kulturno stopnje brez razvitega gospodarstva in obratno. Naj bo že kakorkoli, naj gledamo s te ali one strani, bomo lahko ugotovili, da se kranjski okraj lahko brez bojazni primerja z marsikatero evropsko državo tako na kulturnem, kakor na gospodarskem polju. Samo napori in sredstva, ki smo jih vložili v napredek šolstva in splošne kulture, nam to potrjujejo. Po naših krajih smo zgradili moderna šolska poslopja, osnovali delavske univerze, razne klube in podobno. Za vse to je skupnost trošila težke milijone, za katere pa nam danes ni žal. Obrodili so že bogate sadove. Nove, svetle in moderne učilnice so simbol tistih razgledanih in izobraženih ljudi, ki bodo v teh prostorih dojemali znanje. Danes naša skupnost skrbi za človeka vse od prvih dni naraščanja. Tu mislim na mnoge otroške vrte in druge socialne zavode,



Medtem ko smo porabili od celoletnih investicij za družbeni standard največ za stanovanjsko in komunalno gradnjo — 80,6 odstotka, so na drugem mestu investicije za gradnjo novih šol, kulturnih domov in podobno. — Na sliki: novo šolsko poslopje na Trsteniku pri Golniku.



V letu 1960 je bilo v okraju precej podjetij, ki so rekonstruirala svoje delovne prostore. Seveda pa je ostalo še precej podjetij, ki bodo z rekonstrukcijami nadaljevala v l. 1961, ali pa šele začela z obnovitvenimi deli. — Na sliki: poslopje nove predilnice kranjske »Tiskanine«.

Bledu je preobremenjena, predvsem v poletnih mesecih. — Zato smo pričeli resno razmišljati, kako urediti ta »gordijski voz«. — Jasnno je namreč, da bodo morali kolesarji slej ali prej zapustiti cesto prvega reda. Toda, kam jih usmeriti? To je pereče vprašanje, o katerem so že razpravljali okrajni ljudski odbor in občinski ljudski odbori.

V vsej Sloveniji je bilo v letu 1956 registriranih okoli 1250 motornih vozil, medtem ko jih je bilo letos že preko devet tisoč. Ni dvoma, da velik del teh vozil odpade tudi na kranjski okraj, kar bomo videli pozneje. Ta razvoj bo šel v prihodnje še v hitrejši smeri naprej. To nam potrjuje tudi številke o voznikih motornih vozil — amaterjih. V letu 1959 smo imeli na Gorenjskem 871 poklicnih voznikov in 5362 voznikov-amaterjev. To je torej tretjina vseh voznikov, kolikor jih je imela Slovenija v letu 1957.

ELEKTRIKA BO ZAMENJALA PARO

Prihodnje leto se bo pričel urediti naš budoči perspektivni

ljeni plan presegle. Tako smo v celotnem gospodarstvu presegle plan dohodka za več kot 8 milijard in to eno leto pred rokom. Vse to nam daje upanje, da bomo tudi sedanji plan izpolnili, čeprav je marsikdo pri tem skeptičen. Tudi pri sprejemanju perspektivnega plana za obdobje 1957-1961 je marsikdo spadal v tisto »četo črnogledov«, ki so trdili, da je tak napredek možen samo v razvitejših državah, pri nas v Jugoslaviji pa je to popolnoma nemogoče. Da so takrat tako nezaupljivo gledali na naš gospodarski razvoj, so imeli dosti več podlage, kakor jo imajo nekateri sedaj. Pred štirimi leti smo gradili naše gospodarstvo na šibkih temeljih, medtem ko bomo sedanji perspektivni plan začeli urediti na solidni osnovi.

V prihodnjem perspektivnem planu bomo dali večji poudarek kmetijstvu, gradbeništvu, obrti, prometu, trgovini in drugim dejavnostim. Tudi komunala in komunikacija izgradnja bosta prišli sedaj na vrsto. V prvem perspektivnem planu, ki ga letos z uspehom končujemo, smo morali prav zaradi slabega stanja našega gospodarstva še nadalje razvijati našo ključno industrijo. Zato so naše železarne, jeklarne, orodjarne in tovarne težkih orodnih strojev »žrle« težke milijone. Toda prav s tem smo zgradili temelje, na katerih bomo v prihodnje pospeševali vse panoge, ki so bile do sedaj več ali manj zanemarjene.

Kaj bo Gorenjska pridobila s petletnim planom? Čeprav je že visoko razvita, jo bomo še nadalje razvijali. Čez nekaj let ne bodo ob Savi več sopihale parne lokomotive. Perspektivni plan predvideva elektrifikacijo proge Ljubljana-Jesenice.

Zgradili bomo več odsekov cest in obnovili že obstoječe. Resno pa se postavlja v perspektivnem planu vprašanje, kako zadovoljiti Gorenjsko s primerno cestno magistralo.

HITER NAPREDEK

Industrija bo še vedno hitro napredovala, predvsem bo šla s hitrim tempom »industrija bodočnosti«, to je kemična, elektro in delno tudi gumarska in kovinska. Za elektroindustrijo (Iskra Kranj) naj pripomnim samo to, da je znašal plan za letošnje leto preko 9 milijard 500 milijonov dinarjev celotnega dohodka, da pa bo v letu 1965 celotni dohodek dosegel višji

Razgovori ob Novem letu

O SEBI IN DRUGIH

Obiskali smo jih zato, ker je njihovo delo — delo, ki pride v človeka, ostaja v njem in ga bogati. Ob njem človek raste in se osvešča — to je tako kakor tista misel — da je biti človek, postajati človek: nastajati. — In prav zato smo jih obiskali. Leto gre v drugo in to bo šlo v drugo. Naša rast — je človekova rast — rast novih odnosov. Svet bo prejel ali slej postal enoten, pa čeprav Francozi more v Alžiriji, pa čeprav umirajo v Kongu in Laosu, pa čeprav v obeh blokkih razmišljajo o čimbolj učinkovitih orožjih. Svet bo postal enoten — mora postati. Človek se osvešča in zdaj je nemogoče, da bi šel sam preko sebe, zdaj, ko je v štiridesetih letih prebrodil toliko krvi in pretrpel toliko strahot. Materija, ki se je zavedela samega sebe — ne more uničiti samo sebe — to bi ne bilo logično. — Človek se osvešča in raste in ob njem raste vse novo.

Toda zato, da je človek tak, da je njegova rast smeješa in popolnejša, smo jih izbrali. Izbrali zato, ker je njihovo delo del človekovega osveščanja.

MATEJ BOR: "... preveč preprosta in preveč zamotana."

Domov bom šel in sredi leh zelenih bom legel vznak in bom strmel v nebo in v meni več ne bo nobenih zapletenih misli...

Nikdar prej ga nisem videl — pa sem ga vseeno poznal, poznal tisti njegov dom, o katerem govori, zelene lehe, težke dni, v katerih je pisal. Mnogo tistega, kar je ustvaril, mi je bilo zelo blizu in zato sem ga poznal.

"Pisatelj in pesnik je pesnik ali pisatelj tedaj, kadar je obče človeška problematika tudi njegova intimna problematika," je dejal Vladimir Pavšič-Matej Bor, ko je sedel med nami. Vedel sem, da je to iskreno, zakaj mislim sem na Bršljan nad jezom, Partizanko Nino, na njegovega Popotnika... Vedel sem, da tisti dom in lehe in tamariske in samota niso samo njegove, ampak tudi moje in tvoje in njegove in naše... Vedel sem, da je to naše.

"Sodobna poezija — preveč preprosta in preveč zamotana je obenem", je dejal, ko mu je nekdo zastavil to vprašanje in nadaljeval: "Jezik moderne poezije je postal zapisovanje nekontroliranih asociacij, ki prihajajo v človekovo zavest." Mislim sem, da je morda tako, da pa morda tudi ni. Zrecital nam je droben epigram in bilo je toplo in človeško — pa nisem več razmišljal o nekontroliranih asociacijah. Toda potem, potem sem se spomnil nekoga, ki je recital tisto — "in šel je popotnik skozi atomski vek..." in mislim sem in želim sem si, da nam te rampe ne bi bilo treba nikdar prestopiti.

(Zapisek ob literarnem večeru Mateja Bora v klubu kulturnih delavcev v Kranju)

JANKO PRIBOSIČ: "Razen glasbe — likovnosti"

Katera veja umetnosti vas razen glasbe najbolj privlači in zaka?

Likovna, ker se mi zdi, da je nekeje zelo sorodna glasbeni. Vzroka sicer ne vem, znano pa je, da so se mnogi komponisti ukvarjali tudi z likovno umetnostjo in obratno — likovniki z glasbo. Za primer naj navedem morda Saša Santla, znanega komponista in skladatelja, ki je tudi vnet likovni ustvarjalec



in ljubitelj in Franceta Godca, ki se dolgo vrsto let ni mogel odločiti ali naj študira glasbo ali slikarstvo.

Kakšna je vaša kritična ocena glasbene dejavnosti na Gorenjskem?

Menim, da je na Gorenjskem razmeroma precej zdravih sil in kvalitetnih izvajalcev, potrebna pa je organizirana materialna in moralna pomoč. Upam, da se bo stanje zelo izboljšalo z ustanovitvijo občinskih sosvetov pri okrajnih in občinskih zvezah Svobod in prosvetnih društev.

Kaj sodite o kritikah na vaše glasbeno ustvarjanje?

O kritikah ne bi mogel govoriti,

ker obširnejše in odgovornejše kritike o mojem delu še nisem zasledil.

Čemu bi se v prihodnje v večji meri želeli posvetiti: dirigiranju ali komponiranju?

Vsekakor komponiranju. Dirigiranju pa zato ne, ker razen psihičnih zahtev tudi ogromne fizične napore. Komponiranje se mi zdi pravo področje za delo.

MILAN BATISTA:

"Likovni pouk izvira iz otroka — kaj menite o sodobnih likovnih ustvarjalcih?"

"Vsak čas je imel svojo sodobno likovno umetnost in kaj mislim o sedanjih, je vprašanje, na katerega moram vsakodnevno odgovorjati najrazličnejšim ljudem. Kljub temu, da sem včasih v življenjski nevarnosti, smelo povem (korajša pa taka), da sodobna likovna umetnost na široki fronti (slikarstvo, kiparstvo, arhitektura itd.) podira barikade zate-



starega okusa, gnusnega kiča in naftalinskega meščanskega lepotečja."

"Bi nam povedali nekaj o kritiki na vašo ustvarjalnost?"

"Reklamo za samega sebe delam nerad, raje jo prepuščam kritikom. S temi doslej kar dobro vozim, brez posebnega kulturnega karambola. Le domači kritiki (v Kranju kritizirajo vsako reč in to na veliko in široko) me včasih izzovejo v kulturni ring... in rezultat: popolna telesna deformacija, kubistična glava in surrealistična vsebina."

"Kaj menite o risanju kot šolskemu predmetu?"

"Risanje v šoli, v starem smislu, ni več. Likovni pouk kot se sedaj imenuje ta predmet, skuša otroku približati likovni svet v svoji vsebini in formi, s tem da v otroku budi urejene lastne kreativne likovne prvine. Sicer pa je v nekaj besedah težko povedati vse o sodobnem likovnem pouku — morda samo še to — današnji likovni pouk izvira iz otroka in z njim tudi raste."

"Vaša želja v letu 1961?"

"Želim... želja je nešteto... želim, da bi vsi ljudje živeli v zadovoljstvu in slogi (v velikem ves svet, v malem vse družine in družinice), da bi... da bi... da bi dobil delovni prostor — atelje, toda to je utopija, vendar se tolažim z besedami Ivana Cankarja: '... utopije imajo čisto to lastno, da se uresničijo.'"

Cene Avguštin:

"ZA ODKUP UMETNIŠKIH DEL VEČ SREDSTEV"

"Kakšne muzejske vrednosti imamo na Gorenjskem?"

"Velike, saj je zbranega ogromno gradiva, vendar predvsem v etnografskem, pa tudi v arheološkem pogledu. Etnografija in arheologija pa predstavljata specifičnem muzejskih ustanov."

"Kaj vas na področju umetnostne zgodovinske dejavnosti osebno najbolj zanima?"

"Kar zadeva delovanje v muzejskem smislu, želim raziskati še neobdelano poglavje umetnostne zgodovine, Layerjevo nasledstvo. Izven tega okvira — muzejskega materiala — me zanima v prvi vr-

sti meščanska arhitektura. Konec leta 1961 bo pri Mladinski knjigi izšla moja Umetnostno zgodovinska monografija Kranja."

"Kaj si najbolj želite v l. 1961?"

"Na to vprašanje bom odgovoril z muzejskega stališča. Želim, da bi imeli za odlično umetnost-



del razstavljalcev, ki razstavljajo pri nas, več sredstev. To pa predvsem iz dveh vzrokov — na eni strani zaradi ohranitve razstavne dejavnosti, na drugi strani pa zato, da iz tega umetnostnega gradiva zraste oziroma se vzporedno razvija bodoča kranjska umetnostna galerija."

Marjan Lombar:

"SEM ZA PESTROST REPERTOARJA."

"Perspektive gledaliških amaterskih odrov?"

"Perspektive so pozitivne. Skrb vseh pa, dvigniti kvaliteto ravno predvsem mladih gledaliških amaterjev. Kar zadeva kadre, so

pogoji ugodni, tega pa ne morem reči za materialne pogoje."

"Dosedanji gledališki repertoar in njegova ocena?"

"Repertoar je večinoma zadovoljiv, le na nekaterih odrih žal še segajo po stereotipnih in solzavih delih. Vse premalo uprizarjajo sodobna dela, predvsem jugoslovanska."

"In vprašanje mladinskih gledališč?"

"V letošnjem letu se je to vprašanje v zvezi z revijo mladinskih gledališč na Jesenicah še posebno razvilo. Pohvalno je predvsem to, da so perspektive teh gledališč na zelo široki osnovi, saj so v to gledališko dejavnost vključene tudi šole in društva."



"Ali se navdušujete za komedijo ali tragedijo in zakaj?"

"Sem za pestrost repertoarja, ki pa naj bo sestavljen na osnovi želja občinstva."



Prizor z jeseniške upri zoritve »Kekec in Mojca«

»Kekec in Mojca«

Četrta premiera v Čufarjevem gledališču

Minuli ponedeljek je bila v Čufarjevem gledališču na Jesenicah četrta premiera v letošnji sezoni. Mladinski oder je za najmlajše gledalce pripravil za novoletno

jelko mladinsko igro Vandot-Staneta »Kekec in Mojca« v režiji Jožeta Tomažiča in sceni Bojana Cebulja. Igra je pri mladi publiki doživela tople in prisrčne sprejem, kar je zasluga mladih igralcev in igralke Mladinskega odra. — Se iz prejšnjih uprizoritev znanim mladim ljubiteljem gledališča so se tokrat pridružili še novi. Z drugo premiero v letošnji sezoni je Mladinski oder opravil svoj obstop in če morda še ne moremo pričakovati od njega zrelejših in kvalitetnejših dosežkov, smo lahko resnično veseli njegove agilnosti, ki skriva v sebi mnogo obetov. V bližnji prihodnosti Mladinski oder čaka še preizkušnja za sodelovanje na republiški reviji mladinskih odrov, ki bo sredi maja na Jesenicah.

S svojo peto premiero pa se bo jeseniško amatersko gledališče predstavilo v soboto, 31. decembra, na Silvestrov večer. Za to priložnost je izbralo klasično renesančno komedijo »Mandragola«, ki jo je okoli leta 1520 napisal italijanski politik, zgodovinar in pisatelj Niccolò Machiavelli. Komedijo, ki je vrh renesančne, realistične komedijografije, je režiral kot gost Marijan Belina, scena pa zasnoval Mile Korun. »Mandragola« smeji hinavščino in pokvarjenost tedanje družbe in s svojim jasnim in brezobzirnim realizmom osvetljuje prenekatere slabosti ne samo renesančnega, temveč tudi današnjega človeka. Pri tem pa s komično situacijo in močno erotično pobarvano zgodbo tudi obilo priložnosti za smeh in razvedrilo.

Obe predstavi, mladinsko igro »Kekec in Mojca« in komedijo »Mandragola«, bo gledališče uprizarjalo v dveh novoletnih praznikih in tako svoji publiki nudilo obilo razvedrila, zabave in užitka. —nj

● Vane Marinovič v zagrebškem tedniku Telegram (23. decembra) obširno piše o svojem srečanju s slovenskim pesnikom Toneom Seliskarjem.

● V Klubu kulturnih delavcev v Sarajevu te dni razstavlja slikar Borislav Aleksić.

● V začetku prihodnjega leta bo gostovalo v Sovjetski zvezi znano angleško gledališče Old Week. Londonski umetniki bodo nastopili v Moskvi in Leningradu.

Tribuna naših dni

Na Jesenicah zelo razgibana kulturno-prosvetna dejavnost

Letošnja sezona kulturno-prosvetne dejavnosti na Jesenicah je zelo bogata. To dejstvo je rezultat najtesnejšega sodelovanja jeseniške »Svobode« in vseh ustanov in organizacij, ki delujejo na kulturno-prosvetnem področju. Lani doseženi uspehi pri urejanju novih kulturno-prosvetnih oblik dela so jeseniško »Svobodo« spodbudili, da tudi letos nadaljujejo s tem delom.

"Tribuna naših dni" je postala vedra in zanimiva oblika seznanjanja občinstva z najaktualnejšimi kulturno-prosvetnimi in tudi drugimi problemi. Zelo je uspela prireditelj pod tem naslovom, ki je obravnavala šport na Jesenicah in problem filmske vzgoje, nekoliko manj pa prireditelj, ki je imela namen seznaniti občinstvo z novostmi našega knjižnega trga.

Jeseniška Svoboda je prav zdaj pred široko organizacijo klubov ljubiteljev glasbe, likovne umetnosti, gledališča in drugega, pripravljeni pa so ciklusi pestrih programov iz kulturne zgodovine. Z januarjem se prične tudi koncertna sezona, ki bo vedno številnejšim ljubiteljem resne glasbe nudila priložnost prisluhniti koncertu Simfoničnega orkestra RTV Ljubljana, programu opernih arij in kvartetnemu pevskemu zboru. Koncert zabavnega orkestra RTV Ljubljana, darilo ob radijskem tekmovalstvu in zmagi z Zagorjem, je bil več kot razprodan, kar je dokaz, da za kulturno razvedrilo in zabavo delovnega človeka tudi na Jesenicah še vse premalo skrbimo. Toda tudi na tem področju so v načrtih številne prireditve, ki naj bi zadostile potrebam po kul-

turni zabavi. Prvi korak k temu je sodelovanje DPD »Svoboda« Jesenice s kvalitetnim programom pod naslovom »Pod očakom Triglavom« na vseh sindikalnih občnih zborskih obratov Zelenarne Jesenice. Razveseljivo je tudi dejstvo, da je po nekaj letih premora spet začela lutkovna sekcija, ki je te dni razveselila cicibane s premiero »Zogica-nogica«. Ob vsej tej razgibani dejavnosti pa ne smemo pozabiti na priprave mladinskih zborov po šolah za revijo v Celju, kakor tudi ostalih pevskih zborov za že tradicionalno pevsko revijo ob kulturnem prazniku v februarju.

Uspešno deluje v letošnji sezoni tudi amatersko gledališče »Tone Čufar«, ki bo do Novega leta uprizaril pet premier. S štiridesetimi predstavami doslej in skoraj 11.000 obiskovalci si obeta, da bo letošnja gledališka sezona ena najboljših. Zlasti je razveseljivo vse večji porast publike na gledaliških prireditvah, kar je dokaz, da široka kulturno-prosvetna aktivnost privablja vedno nove in nove ljudi ne samo k zabavnim in po oblikah novim programom, temveč tudi k zahtevnejšim že tradicionalnim kulturnim prireditvam.

Napotki ljubljanskega kongresa Zveze »Svobod« in prosvetnih društev, pa tudi nedavni razgovor občinskih oblastvenih in političnih organov ter predstavnikov sindikata, občine in Zelenarne, ki ga je pripravila jeseniška »Svoboda« o vprašanju kulturno-prosvetne politike v jeseniški občini, zagotavljajo v prihodnje še večjo aktivnost kulturno-prosvetne dejavnosti in tudi solidnejše reševanje njenih materialnih problemov na Jesenicah in v jeseniški komuni. —nj

Srečno in uspeha polno

NOVO LETO 1961

DILANIKA

INDUSTRIJA OBUVE KRAJ

Srečno v letu 1961!

Splošno gradbeno podjetje

PROJEKT K R A N J

KLIC IZ BEGUNJSČICE

Zamolkel, hripav glas je odmeval po golih skalnatih grebenih Zelenice in Begunjske ter se zgubil med snežnim viharjem.

Ho, hoooo!
Ho, hoooo!

Odmevi od previsov v nasprotni steni so bili vedno slabotnejši. Po krajšem molku se je med snežno nevihto ponovno vmešal klic: Ho, hoooo! Ho, hoooo!

Nad visoko navpično steno na ozki zasneženi polici sta bila zvita v klopčič dva človeka. Padec navzdol po grebenu, ure čepanja na snegu, ledeno mrzle in debele kaplje, ki so premočile še zadnji košček obleke, mraz, ki je že otrpnil noge in je silil naprej v telo in stiskal prsi, vse to ju je kruto toda dosledno preprečevalo, da je vsako upanje na rešitev le še olajšava za zadnje ure življenja. To prepričanje je utrjeval še posebno pogled na okolico. Kadar se je gosta megla za trenutek odlepila od grebena, so se pokazale vse naokrog le neprehodne, ozke police, zasute s trdim snegom do roba. Spodaj pa je zijala črna globina previsne stene.

Da bi odganjal strašne misli, je on, mlad možak sedemindvajsetih let, zbral vse sile in od časa do časa zaklical v praznino pod seboj. Zeno pa je imel zvito ob sebi. Besede so bile redke. Tudi medsebojnih pogledov sta se izogibala. Misli so uhajale na Zadar in na visoke jadrnice, ki se zibljajo na morskih valovih, in na Samčovo ulico v Zagrebu. Koliko lepih in nepozabnih dogodkov!

Možak je pod sukničem znova zajel zrak in v vso zbrano močjo spet zavpil v grozečo praznino: »Ho, hej!!!«

Niti odmeva ni bilo nazaj. Zaustravljen ga je snežni metej. Toda neke doli se je prav takrat nekdo ustavil in prisluhnil. Ze prej je bil silal nekaj podobnega, toda v metežu ni dobro razločil. To pot pa je bil popolnoma prepričan, da je to človeški glas. Glas, ki kliče na pomoč. Tudi sotovariš, graničar, je bil istega prepričanja.

Dobro uro kasneje je zazvonil telefon na mali mizici v sobi Reševalne postaje v Trzinu.

»Je tam postaja Gorskog reševalne službe? — Tukaj Podlublje. — Nekje iz severne strani Begunjske so graničarji silali klice. Verjetno so tam ljudje, ki kličejo na pomoč.« — Kmalu zatem je zazvonilo v Predilnici, v tovarni Peko in drugod. Debeli gumijevi podplati so zaškripali po trgu navzdol in čez dobre četrte ure je bilo v sobi planinskega društva že zbranih osem najboljših alpinistov in smučarjev — gorskih reševalcev. Nadslav je nervozno gledal na ročno uro. Opremo je bil že določil. Sedemindvajsetletne izkušnje so ga v tem obogatile. — Iz kratkega obvestila po telefonu, ob pogledu na oblake in veter je brz določil, kaj je potrebno. Iz velike omare je vzel vrvi za dve navezi, dereze, nosila »marinar«, obveze, najnujnejša prva okrepčila...

Tisti večer, 20. oktobra letos, se je zdelo, da sa je tema še hitreje kot navadno spustila iz ozkih grap v dolino. Razen temnih oblakov, ki so krožili nad vrhovi gora, je bil prav tisti dan tudi mlaj. Med mrzlo meglo, ki se je podila iz Tržiča po dolini proti Ljubljani, so na lica udarjale tudi osamljene dežne kapljice.

Noč nikakor ni obetala nič dobrega. — Posamezni domačini po tamkajšnjih kmetijah so tekali v hlev ali drvarnico in se hitro vračali nazaj v kuhinjo ter se tam stiskali okoli peči in štedilnikov.

Avto tržiške reševalne postaje se je ustavil v Podlublju.

Odpravili so se na pot. Dolgoletni alpinist in reševalec Marjan je prevzel vodstvo. Toda bil je prav tako založen s tovorom kot ostali. Vsi: Tonček, Nežica, Drago, Alojz, Janez, Milan in Janušev Andrej, vsi so razen svoje opreme morali nositi še vrvi, dele nosil — celotno opremo za reševanje.

Močno je deževalo. Čim višje so se vzpenjali, tem močnejši in mrzlejši je bil tudi veter. V Plazovih, tako imenujejo kraj pod Zelenico, tam jih je zajel pravi snežni metej. Usta so morali obrniti stran od vetra ali pa jih zakrivati z rokami, da jim ni vzel sape.

Nenadoma so v snegu opazili sledove. Cevlji graničarjev so pustili zelo lepe odtise.

»Morda so tu slišali klicanje,« je dejal nekdo iz vrste.

Začeli so klicati. Nič ni bilo. — Toda prav v hipu, ko so prvi čevlji začeli utirati nove stotine v trdi sneg, se je eden iz vrste oglašil, čes da je slišal neki glas. — Eden izmed reševalcev je znova zaklical v temo z vsem glasom. — Vsi so napeto poslušali.

Začeli so klicati znova. Pri tem so se držali za roke in napeto poslušali. Ničesar! Samo veter je divjal nad grebeni in dež je udarjal ob premočene ovratnike in v ledeno mrzlih sragah lezel po hrstu navzdol.

PRVI ZNAKI

Klicali so znova, poslušali, spet klicali...

In nenadoma — zopet glas ponesrečenec. Skoraj vsi so to potrdili. Toda s katere strani, v tem so bila mnenja deljena. Nekateri so trdili, da je prihajal klic iz desnega vrha Begunjske, drugi pa so trdili za prav nasprotno smer — iz Senturške gore. Izkušeni v takih stvarih so vedeli, da je to igra vetra. Toda ostali so brez orientacije. Da bi bilo iskanje kar najuspešnejše, so se hitro odločili: skupina naj krene proti vrhu Begunjske. Načelnik Nadišlav pa naj se spusti nazaj v dolino in pride iz Tržiča z novo skupino, ki naj razišče drugo smer.

Osmero črnih senc, premočenih in premraženih postav, je krenilo naprej po trdem in visokem snegu proti vrhu grebena. Tu pa tam se je premočeni sneg udril in cela noga je zdrknila v luknjo. Hoja je bila naporna. Nenadoma se je še huje stemnilo. Črne postave reševalcev so se komaj razločevale na belem snegu. Toda s svetliko je bilo treba varčevati. Noč je bila še malone vsa pred njimi in morda z dokaj nevarnejšimi prehodi. Otipavali so posamezne skale in opazovali njihove obrise proti oblakom. Vsako so prepoznali. — Prav tam, kot so si zamislili, so prišli na vrh grebena. Toda takrat jih je močan veter skorajda vrgel nazaj. — Umaknili so se za veliko skalo. Tisti, ki so imeli še kaj suhega v nahrbtniku, so se preoblekli. Potem so krenili na južno stran. Prav tam pa so opazili sledove ponesrečenec. Vsi so se tega razveselili. Obdalo jih je prijetno prepričanje, da bodo vsaj tokrat iz tistih prepadov rešili ljudi pred

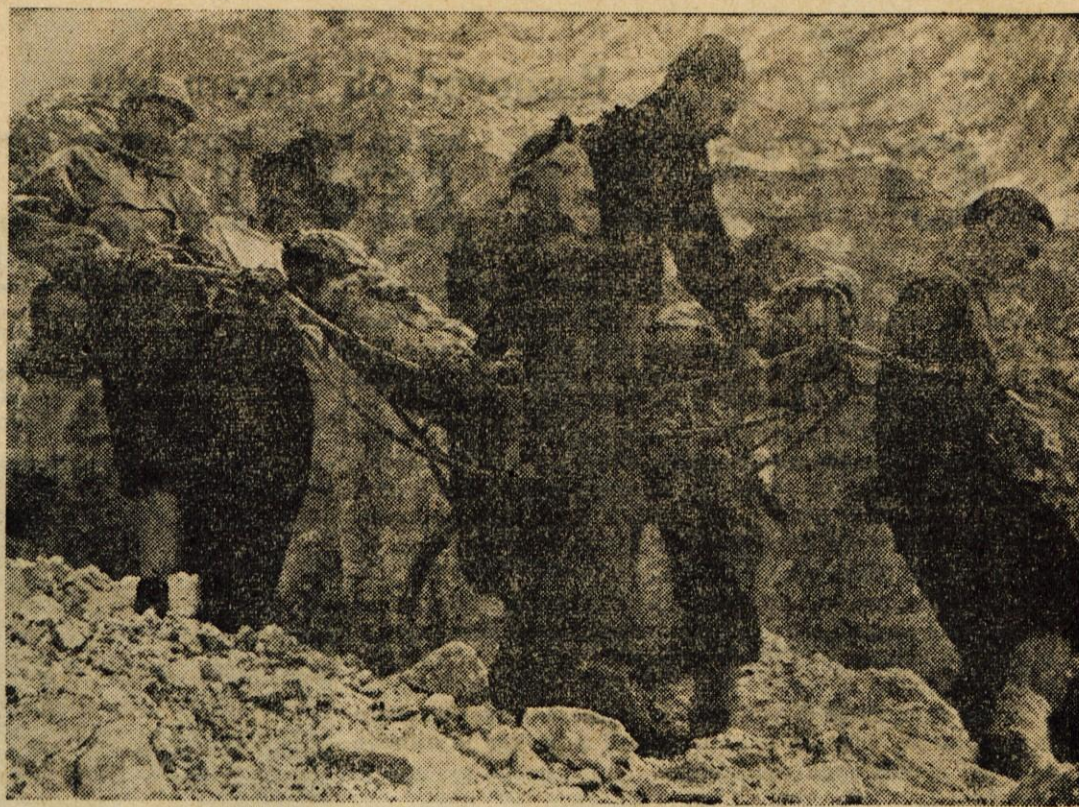
gotovo smrtjo v snegu in mrazu. Prav pred dvema letoma, skorajda isti čas, so tam reševali dva ponesrečenca. — Našli so jih napol zmraznjene na ledeni polici. Z velikimi napori so jih spravili iz prepadov in jih vozili in nosili do ceste v dolino. Toda — v bolnišnici sta oba podlegla posledicam ozeblin.

Tokrat so sledovi vodili reševalce znova na vrh grebena pa zopet navzdol nad previs. To se je ponavljalo nekajkrat. Očividno so ponesrečenca iskali izhod na severno stran Begunjske proti Zelenici. Polne štiri ure so reševalci hodili sem in tja, gori in doli, z lučjo iskali sledove in hodili za njimi. Toda na njihovo klicanje niso slišali nikjer več glasu. Črna slutnja se jih je lotevala. — Toda nihče ni tega takrat povedal drugemu. Nenadoma pa, nepričakovano presenečenje. Na ozki zasneženi polici so opazili zvitek črnih oblakov. Zavarovani z vrvmi so nadaljevali v temi in vetru proti ponesrečenec.

Roke reševalcev so drhtele v nestrpnosti in zadovoljstvu, hkrati pa se je nekam v prsi vsedla črna senca zle slutnje. — Toda tam na polici se je nekaj premaknilo. Se so živili!

Nekaj minut za tem so bili reševalci pri ponesrečencah. Srečanje je bilo ganljivo. Govorile so samo oči in hvaležnosti. Tudi reševalci so bili veseli. Ves trud v tej mrzli, viharni noči je bil plačan z zavestjo, da so pravočasno prišli in rešili dvojce življenj.

Ponesrečenca, tako je kaj kmalu začel po zlogih praviti izrpani mož (žena je bila skorajda v nezavesti) sta hodila po Begunjski. V megli sta izgubila orientacijo. Iskala sta izhod v dolino. Toda povsod sta prišla samo nad previs. Ko sta znova iskala izhod, je na grebenu ženi zdrsnilo na trdem snegu in zdrsula je kakih 150 metrov navzdol. In po srečnem naključju se je ustavila prav nad



S PONESREČENCEM V DOLINO

prepado. Mož je po zelo tveganih, zamrzlih policah srečno uspel priti do nje. Toda nazaj se ni več upal. Kako naj bi tudi pustil tam njo samo! Nostiti je nikakor ne bi mogel.

Vdal se je usodi. — Klical je in klical, čeprav niti sam sebi ni verjel, da bi bila kakršnakoli rešitev še možna, da bi ga kdorkoli slišal v tistih samotnih gorah, v tistem viharnem vremenu.

Bila je tri ure zjutraj, ko so reševalci potrkali na vrata Gostišča v Podlublju. Ženo so tam preoblekli v suha oblačila. — Zelo je bila izrpana in na glavi je imela temne lise od udarcev po snegu. Kljub vsemu, sreča! Tako je priznal mož, tako so dejali reševalci.

SKROMNE ŽELJE

Taka je bila noč, ena akeja tržiških reševalcev. — Toda vsakdo iz njihove postaje bi lahko povedal še druge, pretresljive dogodke s ponesrečenca, ki obudili spomine na številne tveganje naveze, ko so morali sredi noči, v neurju in ledu v stene, da so rešili nekemu življenje. In prav toliko spominov bi lahko povedali

reševalci iz Kranjske gore, iz Bohinje, Mojstrane, Kranja in Planice.

Gorska reševalna služba je zrasla ob nujnih potrebah, z razvojem turizma, z leti, ko so ljudje v večjih in večjih skupinah začeli hoditi v naravo in ob tamkajšnjih lepotah nevede tvegali svoje življenje. Tržiška reševalna je imela prvi krst ob nepozabni tragediji 1936. leta, ko je ob smučarskih tekmah pod Storžičem ostalo pod plazom 9 udeležencev. Takrat so reševalci dobili prve izkušnje, med ljudmi pa je prav to utrldilo prvo ljubezen in spoštovanje do te organizacije. Take žalostne dogodke svojega rojstva ima tudi jeseniška, najstarejša organizacija, ki praznuje že 30-letnico obstoja. Skozi take, težje nesreče so se najboljši alpinisti povsod kalili in vzgajali za gorske reševalce. Zato nihče niti ne zahteva plačila. Članstvo je na popolnoma prostovoljni osnovi. Tveganje v skalnatih previših, odhod iz toplih domov ali celo iz postelje v viharne in mrzle noči, vse to in podobno ne bi mogel nihče plačati. Reševalci imajo doslej celo svoje lastne obleke in osebno opremo. — Plačilo jim je

zgjol zavest, da so člani te humanitarne organizacije, da rešujejo življenja tistim, ki ljubijo planine in naravo tako kot vsak alpinist. — Zato je med 120 reševalci pri nas na Gorenjskem tudi precej mladih. Ko je ondan Roman Herlec iz Kranja pripovedoval o delu te službe, je povedal tudi to, da se po dolgih letih ne spomni, da bi kdo odklonil sodelovanje ali odstopil od akcije. Celu užaljeni so bili posamezniki, če jih ob določenih akcijah niso poklicali zraven.

Poleg najboljših alpinistov in smučarjev so reševalci večji tudi prve pomoči. Vsako leto imajo tečaj o tem. Seveda je med reševalci povsod tudi zdravnik. Tako hodi skupno z reševalci iz Kranja na vsako tvegano turo tudi dr. Sonja Mejakova, s tržiškimi reševalci dr. Robič itd.

V novem letu si reševalci želijo predvsem boljše opreme. Želijo si radijskih oddajnikov, avtomobilov za prevoz in drugo sodobnejšo opremo. Potem, kot pravijo sami, bi bilo reševanje še toliko uspešnejše. A te želje so razumljive in skromne.

K. Makuc.



Iz Mohorja v Zabreke je tem trem fantom šlo kot bi pihnil. Mnogi otroci v dolini nestrpno čakajo snega in morda kar zavidajo mladim Mohorjanom. Toda ti fantje ne bodo videli niti dedka Mraza — ničesar lepega, kar je te dni v dolini. Kljub temu jim v hribih ni dolgčas. Narava jih vzbuja v ljubezni do zemlje in jih kani za trdo življenje in nenehni boj s naravo v teh tihih, toda lepih gorskih krajih.

Blizu mesta in daleč od sveta

Vršč in pišč otrok na dvorišču je nenadoma utihnil. Vsi so se razbežali, le mali Marjanček je potem, ko je prišel do sape, začel glasno jokati. Pobiral se je s tal in iz desne strani čela mu je hudo tekla kri.

Čez dobre četrte ure ga je mamica že imela v Zdravstvenem domu, kjer so ga lepo obvezali in mu dali prvo pomoč.

Take udobnosti so danes že malone povsod. Organizirano in dobro opremljeno je vrsto domov, zdravstvenih postaj in ambulant. Prav tako je urejen promet, trgovina, zabavno življenje: med Kranjem in Ljubljano (pa tudi med Tržičem), vozijo avtobusi skorajda tako pogosto kot včasih tramvaji v Ljubljani. Zena si v trgovinah poišče prav take gumbce, ki jih želi na preobrnjenem plašču, dijak si iz programa izbere tisti film, ki mu je všeč itd.

Tako je v mestih. Toda vsi ne živimo v takih središčih. Prebivalci nekeje na Javorniškem robu, na Gorjušah ali na Senturški gori še nimajo takih udobnosti. Pravzaprav niti ni treba tako daleč. Zadošči je daljši sprehod prav blizu Kranja, blizu mesta, kjer je vse v najlepšem redu, in že smo v drugem okolju: daleč od sveta in sodobnega načina življenja.

Cepulje, Mohor, Zabreke... — Mnogi, ki ljubijo naravo, so že hodili ondot. Zlasti partizani in aktivisti iz časa NOB zelo dobro poznajo vse tiste domačije, vse tiste velike peči, kjer so se sušili v deževnih dnevih, vse tiste mamice, ki so jim tolikokrat nudile mleko, suhe tepke, sladke ržen kruh...

Zenica, ki mi je delala družbo iz Javorja proti Cepulam, je povedala nekaj značilnosti tega kraja. Ni se pravzaprav pritoževala. Najbližja

trgovina je v Stražišču, ki je »samo« dobro uro hoda. Toda nekaj drugega ji ni všeč. Razdeljeni so na tri kraje, kot je povedala. Če se komu rodi otrok, če kdo umrje, če se preseli ali kaj takega, to morajo javljati v Zabnico, kjer je njihov matični urad. Če pa kdo potrebuje umetno gnojilo ali karkoli v kmetijstvu, potem mora čisto v drugo dolino — v Besnico, kjer je kmetijska zadruga. Če pa kdo boče kaj drugega, če ima kaj večjega za kupiti, potem pa mora v tretjo, glavno smer — v Kranj, kjer je tudi sedež njihove občine. Bolje bi bilo, če bi bilo vse v enem kraju, kjer bi lahko vse opravljali in hkrati tudi kaj kupili, kot na primer v Kranju, kjer so vsi uradi in trgovine. Tako je menila ženica.

Dobro uro hoda skozi gozd po zasneženem kolovozu in že se je prikazala mala cerkevica na goli vzpetini in dve obnovljeni kmetiji spodaj. Nemci so bili vse požgali, kajti Mohor je bil večkrat v hudem bojnem ognju. Tik zadaj za hribom, 900 metrov nad morjem, pa se je prikazala mala vasica Zabreke. Dvanajst domačij smo našli. Bila je nedelja popoldne in nikogar ni bilo zunaj. Samo nekaj otrok se je sankelo v gornjem koncu vasi.

Trinajstletna Tonka Klemenčič je bila s svojimi sankami prva. Brž smo bili v pogovoru o sankah, o snegu in o sneženem možu. Pa tudi

nja z Dedkom Mrazom, ni moč zamisljati kar vsako leto.

Pri Knapovih je bilo zelo toplo v izbi in ob okusnem moštu tepkovcu je Anton Miklavc pripovedoval o tamkajšnjem življenju. — V vasi imajo samo dva radijska sprejemnika. Električno pa imajo že sedem let. Težko je, ker je daleč od ceste. Za prihodnje leto so menda pripravili neke načrte za cesto. — Potem bi laže kaj pripeljali. Celo bolnike morajo kar na nosilih spraviti do doline. V zadnjem času so morali tako nositi celo dve porodnici. In še v Selcah, kamor se pride dobrih nog v eni uri, ni nobene zdravniške pomoči, marveč je treba v Zelezniške ali v Loko.

Ob peči sta bili še dve ženski srednjih let — njegovi sestrji. Samo ena izmed njih je enkrat v življenju že videla film, ko je bila v ljubljanski bolnišnici. Vendar, tudi tu v Zabrekeh ni dolgčas, pravijo vsi.

Mimogrede smo se srečali še z

drugimi vaščani, se z njimi pogovarjali in kramljali o razmerah. — Govorili smo tudi z Albinom Pogacnikom. Tudi on je na kmetiji in čeprav še mlad, prav tako pravi, da ni posebno dolgčas. Toda v veliki izbi ima lep radijski sprejemnik. Hkrati pa je hitro obrnil pogovor tudi na pisce in na nove knjige. — Zelo rad čita. Kadar le utegne. V knjižnici v Podblici si sposojuje knjige. Tudi časnike ima naročene. Včasih pa gre v kino v Selca ali Zelezniške. Bolje bi bilo, če bi bila cesta. Vsaj telefon, če bi imeli. Sedaj pa je treba za vsako malenkost v Selca.

Nočilo se je že in treba je bilo nazaj na pot.

Kako blizu in daleč so ti kraji! Toda ljudje »kadar se zaljubijo v zemljo«, kot je povedal mladi Pogacnik, ne občutijo daljave, ne samote, ne dolgočasje, ne občutijo, da do njih vsi skupni uspehi in napredek dežele zelo, zelo počasi prodirajo.

K. Makuc

TOVARNA VERIG LESCA PRI BLEDU

priporočila

nakup svojih izdelkov
verige vseh vrst za široko potrošnjo,
industrijo in brodogradnjo - vijake
vseh vrst in zakovice - opremo za pomorstvo

Delovni kolektiv čestita vsem svojim odjemalcem, dobaviteljem in ostalim kolektivom srečno in uspeha polno novo leto 1961

Kolektiv tovarne kemičnih izdelkov

OVEN KRANJ

želi vsem delovnim ljudem srečno novo leto 1961 in priporočila svoje kvalitetne izdelke vsem železarnam in livarnam

Gorenjski športniki v letu 1960

Športna inventura

ZGODOVINARJI SI SE SEDAJ NISO NA JASNEM, KDAJ SO SE LJUDJE PRICELI BAVITI S ŠPORTOM. RAZLIČNA IZROČILA OMENJAJO RAZLIČNE POBUJENJE, LE IZ LETA 776 PRED NASIM ŠTETJEM JE OHRANJEN ZANESLJIV VIR, S KATEREGA JE MOČ RAZBRATI, DA JE BIL KOROIBOS IZ ELISE ZMAGOVALEC V TEKU – TEDANJI EDINI DISCIPLINI. DO LETA 393, KO JE CESAR TEODOZIJ PREPOVEDAL TEKMOVANJA – IME NOVA OLIMPIADE, SO JIH ZGODOVINARJI NASTELI 293; SODOBNIH OLIMPIJSKIH IGER, KI JIH JE FRANCOZ DE COURBERTIN OŽIVEL NA PRAGU 20. STOLETJA, PA JE BIL DOSLEJ SEDEMNAST. – PRAV LETOŠNJE LETO JE OLIMPIJSKO LETO, POLEG IGER V SQUAW VALLEYJU IN RIMU PA JE BIL V NJEM NEŠTEVO ŠPORTNIH PRIREDITEV NA VSEH KONCIH SVETA.

NAMENILI SMO SE, DA V NOVOLETNI ŠTEVILKI »GLASA« OŽIVIMO NAJPOMEMBNEJŠE USPEHE GORENJSKIH ŠPORTNIKOV V LETU, S KATERIM ZAKLJUČUJEMO ŠESTO DESETLETJE DVAJSETEGA STOLETJA – 1960.

JANUAR

Leto se prične v času, ko je prav na Gorenjskem najbolj živahno. – Mlado in staro uživa v beli opojnosti, saj snega ne manjka na nobenem koščku zemlje. Letos nam ga je narava bolj malo odmerila in so morali naši vrhunski smučarji na tuje. Skakalci z Gorenjske, ki že vrsto let kraljujejo na vrhu jugoslovanskega zimskega športa, so se na noveletni dan pogladi po zaletih skakalnic v Garmisch-Partenkirchen (Ga-Pa) To je bila druga njihova preizkušnja na »Turneji štirih skakalnic«, ki jo vsako leto priredijo Avstrijci in Nemci. Na pot so šli Marjan Pečar, Božo Jemc, Jože Langus, Jože Šlibar in Miro Oman. Povsod so se v močni mednarodni konkurenci dobro odrezali. Ker so se izkazali z dolgimi skoki, so jih v Nemčiji imenovali »lovci na daljave«.

Ko smo že ravno pri smučarskih skakalcih – Oto Giacomelli iz Zirov je mladinec, ki veliko obeta. V Cortini d'Ampezzo, prizorišču prejšnjih zimskih iger, je letos osvojil »Pokal Kongsberg«. – Ta dragocena mladinska trofeja je bila že dvakrat last Marjana Pečarja (leta 1956 in 1959), enkrat pa si jo je »prisrkal« Blejčan Božo Jemc (1957). – Prihodnje leto bo tekmovalje za pokal Kongsberg v Jugoslaviji in »ni vrag«, da bo še petič ostal pri nas. – Najboljši jugoslovanski skakalec – devetnajstletni Marjan Pečar iz Mojstrane je januarja zabeležil lep uspeh v Klingenthalu (Vzh. Nemčija). Na 90-metrski skakalnici je pristal pri rekordni znamki. Daljina 93 metrov in dobra ocena za dovršen slog sta mu zadostovali za drugo mesto med 55 tekmovalci iz štirih držav.

FEBRUAR

Tega meseca je bilo na Gorenjskem toliko tekmovalj, da nismo vedeli, kam bi se deli, da bi kar največ videli. Najvažnejši smučarski dogodek leta smo zabeležili v Kranjski gori, kjer so se alpski smučarji srečali na XV. povojnem državnem prvenstvu. Blizu 200 smučark in smučarjev je prišlo tedaj v zasneženo Kranjsko goro. Tri dni so se naši najboljši vjugali med vrati in dobili smo nove prve države. Gorenjci so imeli glavno besedo na smučišču in vsi najvišji naslovi so ostali »doma«. Peter Lakota je bil prvi v smuku, veleslalomu in alpski kombinaciji članov. Edini naslov državnega prvaka se mu je izmuznil v nedeljo, ko je v lepem vremenu (le ta dan državnega prvenstva je bil lep) zmagal Tržičan Dornik. Zadnji dan, na sporedu je bil slalom, so poleg Dornika postali prvaki še A. Klinar z Jesenice (mladinke), Zupančičeva (članice) in Rutarjeva iz Kranja (mladinke). Na prihodnjem prvenstvu, ki bo sredi februarja na Jahorini, bodo branili naslove državnih prvakov še Ankeletova in Deliček v smuku ter Zupančičeva, Deliček in Klotarjeva v veleslalomu.

V Bistriški dolini je bilo republiško prvenstvo v smučarskih tehnikah, prav tam pa tudi kasneje državno prvenstvo. Republiški lavo-riki sta pobrala Roman Seljak in Mara Rekarjeva. Državni prvak v klasični kombinaciji za leto 1960 je postal član Triglava Gašper Kordež. V štafeti 4x10 kilometrov so bili že osem let zaporedno državni prvaki člani Enotnosti iz Ljubljane. V Bohinju so Kranjčani odločno zasadi palice in pospešili drsajoče korake. Uspeh ni izostal – prehiteli so Ljubljance in postali državni prvaki.

Na Bledu je bilo državno prvenstvo v kroganju na ledu, v Črni pa v smučarskih skokih. Državni prvak je postal mladi Blejčan Božo Jemc, ki je preskočil tudi Pečarja.

18. februarja so fanfare naznaili pričetek VIII. zimskih olimpijskih iger v Squaw Valleyju. – Smučarji z vseh koncev sveta so ponavljali znamenito prisego: – »PRISEGAMO, DA BOMO POŠTENO NASTOPIALI NA OLIMPIJSKIH IGRAH IN SPOŠTOVALI TEKMOVALNA PRAVILA. V VITEŠKEM DUHU SE UDELEŽUJEMO IGER V ČAST SVOJE DOMOVINE IN V SLAVO ŠPORTA.«

● V čast naše domovine ni prisel gel nihče, Vzroki so znani in

● smo o njih že dosti govorili. – ● Morda se bodo naši smučarji ● udeležili prihodnjih iger! Kdo ● ve!?

MAREC

Vse oči športnikov so bile v marcu obrnjene proti Gorenjski. Pod Poncami je naša Planica slavila srebrni jubilej. Na velikih tekmah se je zbrala vsa svetovna elita in kar 50 skakalcev iz 12 držav se je spustilo po Bloudkovih mostovih. Štiri dni so težke smuči udarjale ob eleganten snežni most. Olimpijski zmagovalec Helmut Recknagel je zadnji dan poletel visoko in doskočil v radiusu. Med 20.000 glavno množico je zavreščalo. Vsi so pričakovali dober izid, saj so videli, da je letel čez modro črto. Speaker je z mirnim glasom povedal: »Helmut Recknagel – Vzh. Nemčija – 127 metrov.« Vsi so pozdravili novega absolutnega rekorderja, kot bi bil domačin, in tudi tovariš Tito mu je krepko stisnil roko. Zmagovalcu je v Planici stal ob strani Marjan Pečar, ki je bil s 115 metri izboljšal jugoslovanski rekord in z dobro uvrstitvijo pripomogel k do sedaj najvišjemu uspehu jugoslovanskega skakanja. Letošnja Planica bo vsem ostala v najlepšem spominu.

APRIL

V aprilu se je pričela slovenska rokometna liga; Pečar je bil za zaključek zimske sezone šestni na mednarodnem tekmovalju v Vzh. Nemčiji; Teran in Plutova iz Kranja sta nastopila na II. evropskem prvenstvu v namiznem tenisu v Zagrebu (pred tem sta dosegla lepe uspehe na turnejah v inozemstvu in na domačih turnirjih, posebno Janez Teran); Vinko Cuderman je – po osvojenem naslovu prvaka Kranja – brez poraza postal šahovski prvak Gorenjske; smučarji so se enkrat startali na Zelenici – mladinska prvakinja Slovenije v veleslalomu je postala Majči Rutar pred Barbko Jamnikovo in Zmago Klotfutar, pri mladincih je bil drugi Andrej Klinar; na X. državnem prvenstvu v kroganju za ženske je bila kranjska ekipa tretja; moštvi Mladosti in Triglava iz Kranja sta na mladinskem ekipnem prvenstvu v namiznem tenisu na Ravnah osvojili prvi mesti – prvo pri mladinkah, drugo pri članicah; na Jesenicah se je pričel mednarodni šahovski turnir za pokal Jesenice.

To je bil hiter pregled gorenjskih športnih uspehov v deževnem mesecu.

MAJ

Sonce je pozlatilo vrhove, ki so izgubljali snežene kape in doline, kjer se je prebujalo polje. – Na Bledu je sonce zalotilo veslače, ki so s tekami počastili delavski praznik. Tam ob robu gozda je sonce pozdravilo mlade fante, ki so se pripravljali na tradicionalni partizanski pohod. Saj res! Pohod »Ob žici okupirane Ljubljane« je najvišjevaljša proslava ob zmagi naših revolucionarnih ljudi nad tujimi krvoloki. Z letošnjim pohodom, ki se ga je udeležilo na tisoče pionirjev, mladincev, delavcev, borcev in športnikov, je Ljubljana dostojno proslavila 15-letnico osvoboditve.

V maju je tudi Dan mladosti in rojstni dan maršala Tita. Nešteto športnih tekmovalj je bilo letos ob teh praznikih.

Kot tette napeta telesa so se pogladi v mrzlo vodo. Pljuski... in voda je enakomerno zavalovila. Roke plavalcev so – po stilu, ki ga je »izumil« Weissmüller – bolj poznane pod imenom Tarzan – delovale kot stroji. Mojtstski obrat ob zidu... Še 30 sekund napetega pričakovanja in... iz vode je pogledal Janez Kocmur. Casomerilci so mu namerili čas 56 sekund in dve desetinki. Žal sta bila tista, ki sta merila čas, le dva in to ni bil novi rekord. Na stezi (poznana je po tem, da je letno dvakrat v rabi) v Stražišču so zabrnili JAPI in zadišalo je po izgorelim plinu. Ljubitelji speedwayja so prišli na svoj račun takrat, tisti, ki so jim pa pri srcu cestne dirke, so pohiteli v Portorož, kjer je bil v tekmovalju za »Nagrado Primorske« odličen tudi naš tekmovalac Leon Pintar, ki je zmagal na mopedu – specialki.

Kegljaci mladinskega moštva iz

Kranjske gore so si »podrli« naslov republiškega prvaka, ta naslov pa je pri posameznikih pripadel tržiškemu mladincu Pavšku.

JUNIJ

Kmalu bomo na polovici leta. – Pri »specialno« gorenjskih športnih panogah smo se preveč zaklepetali in bomo našo inventuro odselej podali le v obrisih, toliko, da vam malo podpremo po spominu, ker je to že bližnja preteklost.

Opakijske dirke si je tudi letos ogledalo precej gledalcev. Drzne vozače na jeklenih konjih smo imeli možnost videti tudi na Tvekranih. – Najhitrejši Jugoslovian Pintar je zmagal v kategoriji 250 kub. centimetrov, »Velika nagrada (Grand Prix)« Jadrana« je šla na tuje.

Slovenski nogometaši in rokometiši so zaključili tekmovalno sezono 1959–60. Gorenjski zastopniki – Triglav (nogomet) iz Kranja je bil peti, Mladost (rokomet – moški) prav tako peti, Mladost (ženske) pa je osvojila dobro 3. mesto.

JULIJ

Za mnoge športnike je to mrtva sezona. Ledino so zaorali plavalci, ki so se pomerili po ligasem sistemu. Poletje je prestopilo prag in naši turistični kraji so oživel. Jugoslovanski športniki so pričeli s temeljitimi pripravi za olimpijske igre. V njihovi senci so tekmovali manj znani športniki, ki se jim je zahotelo take zabave na dopustih in med počitnicami.

AVGUST

V Rimu se je pričela XVII. olimpiada – veličastna kot vse in množična, kot še nobena (prav tako tudi razvpita). Naši športniki so se je udeležili z dokaj uspehi. Tisti, ki so ostali doma so sedeli postoli iger in sami tekmovali.

Na Gorenjskem je bila ta mesec še ena velika športna prireditev – Ljubelj 60. Takih gorskih motoekskluzivnih dirk, kot letos nad Tržičem še ni bilo. Triumfiral

je Avstrijec Pruckner z novim rekordem proge. 4-minutni presledek med startom in ciljem Ljubelja ni več bajka, postal je živa stvarnost najboljših.

SEPTEMBER

Spet se je pričela sezona nogometa, rokmeta, odbojke, košarke. Tudi druge panoge ne zaostajajo. Solska vrata so se odprla in šport med učenci je zaživel.

V Rimu so ugasnili olimpijski ogenj, ki bo spet zagorel čez štiri leta v Tokiju na Japonskem.

V Kranju so bile spet speedway dirke, Pintar pa je bil odličen na cestni dirki v Beogradu, kjer je trikrat zmagal.

OKTOBER, NOVEMBER IN DECEMBER

Zadnje tromesečje leta 1960 nam je kar hitro minilo. Vsako nedeljo smo nestrno pričakovali rezultate nogometnih lig, izide rokometnih tekem, razveselili smo se uspeha kranjskih košarkarjev in waterpolistov, jesenskih košarkaric in odbojkarjev pa še keglačev iz Kranja, Kranjske gore, Bleda in drugod.

MNOGO JE ŠPORTNIKOV, KI JIH TU NISMO OMENILI, PA ZASLUŽIJO, DA BI JIH NAPIŠALI Z VELIKIMI ČRKAMI: – VEMO TUDI ZA POMEMBNO DELO FUNKCIONARJEV, KI NEUMORNO SKEBJO, DA BI NJIHOVI VAROVANCI DOSEGLI LEPE USPEHE, DA BI SE BORILI ŠPORTNO IN DA BI KOVALI PRIJATELJSTVO MED VSEMI LJUDMI.

NAJ NAM TISTI NE ZAMERIMO, SAJ VSI POZNAJMO NJIHOVE USPEHE IN ŽIVIMO Z NJIMI OD NASTOPOV DO NASTOPOV, OD TEKMOVANJ DO TEKMOVANJ, OD ZMAG DO ZMAG.

V imenu vseh gorenjskih ljubiteljev športa želi mnogo uspehov v letu 1961 vsem športnikom, klubom in društvom tudi naše učenstvo.

ZERAL JOŽE ZONTAR

NA PRAGU LETA 1961

Novo leto 1961. Kmalu bomo obrnili zadnji list na koledarju in s tem se bo utrnilo spet eno športno leto. Športniki in športni delavci, skratka vsi si bomo stisnili roke in si želeli »Srečno«, da bi bilo tudi leto 1961 polno uspehov in da bi se izpolnile vse želje in nade, ki si jih ob prelomu starega in novega leta vsi želimo. Ob tej priložnosti pa bomo skušali vsaj bežno ugotoviti vse, kar smo v starem letu dobrega in slabega storili. Prav ti dosežki ob zaključku starega leta pa nam morajo biti osnova in napotilo za naše delo v prihodnje.

Kaj lahko ugotovimo za leto 1960? – Prav gotovo lep napredek tudi v telesni kulturi na Gorenjskem. Načelo, da sta šport in telesna vzgoja sestavni del človekovega življenja in dela, njegovih potreb in želja, si vztrajno utira pot v kompleksnih družbenih spoznanjih in prizadevanjih. Glede tega smo sicer pravzaprav šele na začetku naše poti, ki je prava in uspešna, po drugi strani pa zelo naporna in zahtevna. Še vedno moramo namreč računati z mnogimi dejstvi, zlasti pa s tem, da bo množični šport uresničil svoje poslanstvo šele tedaj, ko bomo lahko namenili večja, mnogo večja materialna in finančna sredstva v ta namen. Množični in kvalitetni šport bosta oživila tedaj, ko bodo športni in telesnovzgojni delavci ne le z besedami, temveč tudi z dejanji odpravljali vse, kar bi stopilo na pot misli o telesni vzgoji za vse in za vsakogar, ko množičnost ne bo le beseda v letnih programih društev in njihovih funkcionarjev, beseda, ki se lepo sliši. – Govorili bomo o telesni kulturi kot o našem, kar je pogoj človekove celovitosti in njegovega dela tedaj, ko bo tudi šola v še večji meri kot doslej naučila vsakega mladega človeka, da bo na šport in telesno vzgojo gledal kot na nekaj nujno življenjskega in potrebne. Mlademu človeku mora biti telesna kultura sestavni element modernega časa in civilizacije tudi potem, ko bo zapustil šolske klopi.

Leto, ki ga zaključujemo, pomeni tudi v organizacijskem pogledu na Gorenjskem velik korak naprej. – Od julija 1960 dalje imamo tudi v kranjskem okraju enotni športni organ – Okrajno zvezo za telesno vzgojo. Prve ugodne posledice zdru-

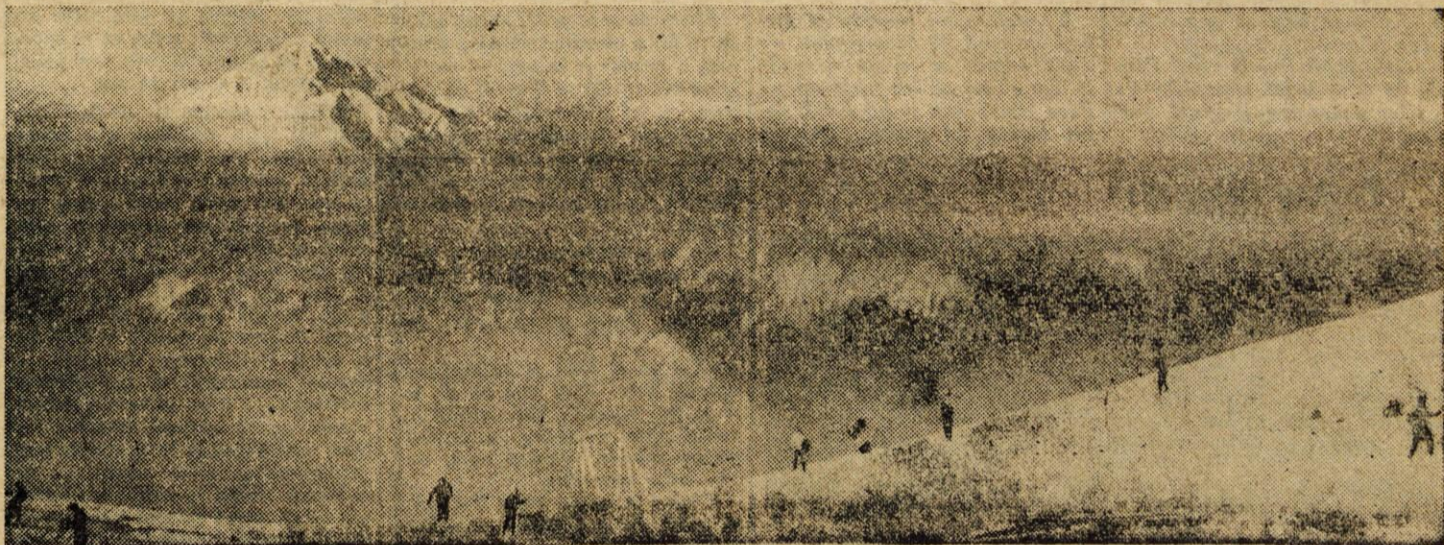
žitve vseh podzvez in okrajnih odborov v enotno organizacijo se že kažejo. Praksa pa bo šele pokazala, da bo glede razporejanja kadra kakor tudi glede akcij in tekmovalj ter zbiranja in razdeljevanja finančnih sredstev veliko manj težav, kot je bilo doslej. Vse bo odvisno od nas, kako bomo dalje orali na športnem in telesno vzgojnem polju.

Kaj pričakujemo od pravkar nastopajočih 365 dni? Glavna naloga naj bi bila, da bi v najkrajšem času po vseh občinah na Gorenjskem ustanovili občinske zveze za telesno vzgojo. – Že jugoslovanski kongres za telesno kulturo je razločno poudaril in povedal, kje je težiče našega življenja, kje je praktično treba uresničevati kongresne smernice in konkretno reševati vse kadrovske, materialne, organizacijske in druge probleme v komuni. Ker je občina osnovna celica našega družbeno političnega, ekonomskega, kulturnega in drugega življenja mora biti tudi na področju telesne kulture in naj prevzame odločilno vlogo pri praktičnem uresničevanju najrazličnejših nalog.

Meseca aprila bo v Ljubljani prvi slovenski kongres za telesno kulturo. Kaj si obetamo od tega zbora slovenskih športnikov? Vsekakor mnogo. Danes je vrsta problemov, ki jih moramo v najkrajšem času rešiti in kar je najvažnejše, konkretizirati sklepe beograjskega kongresa telesne kulture.

Zato naj bo leto, ki mu podajamo roko, leto še večjih športnih uspehov, pa tudi še večjih naporov in vztrajnega boja za uresničitev načel telesne kulture novega časa.

Jože Javornik



NA KRAVAVSKIH SMUČIŠČIH

Smučarska sezona se je začela

Smučišča, žičnice...

Veriga strnjenih smučišč - Ali je tudi za navadne »dilarje« poskrbljeno? - Dve in pol ure od Zagreba do Češke koč - Pojdimo vstric z ostalimi narodi

»DAN GOR, SNEG DOL« pravi naš slovenski pregovor. Prav v minulih dneh se je na Gorenjskem začela uresničevati ta ljudska modrost in po vsej Gorenjski, od Bleda navzgor, se je sedaj uradno začela smučarska sezona. Sneg je na debelo pobelil vsa naša znana smučarska središča, tako da ga je povsod dovolj za vse, ki se želijo »dilatati« ali pa tudi »poganjati« po gladki ledeni ploskvi.

KALEIDOSKOP NAŠIH SMUČIŠČ

VSA GORENJSKA je pravzaprav eno samo smučišče. V zadnjih letih nam delno nagaja s snegom muhasta zima. Kljub temu pa na Gorenjskem le najdeš zaplane bele opojnosti. Ves predel od Mojstrane do sloviti planiških skakalnic pod Poncami, preko Vršiča v dolino Krnice pa nazaj po Gorenjsavski dolini do Radovne, Vrat in vsega Triglavskega pogorja je pokrit s snegom po več mesecev v letu. Pa tudi slovite prostrane Komne in Pokljuke, kamor zahajajo tudi mnogi turisti in smučarji iz drugih predelov Evrope, ne smemo pozabiti pri našem naštevanju. Nad Škofjo Loko imamo že precej znani Stari vrh. Na drugi strani, v Savinjskih Alpah, so nam znana smučišča na Kravcu, dalje tereni pri Češki koči nad Jezerskim (poleti in pozimi), Tržičani so ponosni na svojo Zelenico in Kočice, Jeseničani pa na Črni vrh. Ko tako bežno pregledujemo naša gorenjska smučišča, ne moremo iti še mimo raznih planot, planin ter pobočij, ki so

bile nekoč, lahko rečemo, bolj popularni kot recimo danes Kranjska gora ali Kravcev. To so strma pobočja Vogla v Bohinju, Sorška planina, dolina Sedmerih triglavskeh jezer. Od Komne pa vse tja do Hribarice se vleče strnjena veriga smučišč (Dedno polje, Ovčarija, Planina na Lazu, Pršivce) tudi tudi je lepa smuka, pa seveda tudi v prijetnih pastirskih kočah se vam lahko godi. Le-te so raztresene po vsem kraljestvu Zlatoroga.

Se bi lahko naštevati predele, visoke planote, pobočja, saj so kraji okrog nas pač tako vsakomur dobro znani.

KRANJSKA GORA PRIPRAVLJENA

SMUČIŠČA V TEM našem glavnem zimsko-turističnem središču Gorenjske so oživila. Znana smučišča z dvema žičnicama izpod Vitranca bodo sedaj najmanj tri mesece zbiralice vseh, ki jim je pri srcu beli šport. In teh je veliko! V Kranjski gori je danes blizu pol metra snega, torej je smuka ob takih pogojih res idealna. Kako pa je v ostalem preskrbljeno za smučarje v Kranjski gori? Pravijo, da bo precej novega. V letošnji sezoni bo naše zimsko turistično središče prirozišče doslej največje smučarske prireditve v alpskih disciplinah pri nas. V dneh 5. in 6. marca bo na prostiranih smučiščih velika mednarodna prireditev FIS, na katero morajo vse alpske države poslati svoje najmočnejše ekipe. Tako bomo videli na delu najkvalitetnejše srednjeevropske alpske tekmovalce in tekmovalke. Kako

pa je z ostalimi? Za ljubitelje drsalnega športa so marljivo Kranjskogačani pripravili prostorno drsališče. Kot pravijo, bodo v letošnji zimi organizirali tudi v Kranjski gori hokejske tekme in razne drsalne revije. Pa tudi ostalo se je nekaj izboljšalo. Po vasi so napeljali novo javno razsvetljavo, pa tudi posamezni hoteli so se notranje prenovili, tako da bo za vsakogar, ki bo prišel na smuko v Kranjsko goro, res prijetno. Zaradi vedno večjega razvoja motorizma, pa so primerno preuredili tudi parkirni prostor med žičnico in bodočim motelom. Vse to so letos pripravili Kranjskogačani za nastopajočo zimsko sezono, marsikaj so izboljšali, veliko dela, da bi postal ta naš največji zimsko-turistični kraj še bolj privlačen, pa bo treba počakati še jutrišnjega dne.

NA KRAVCU SE VLEČNICA

KRAVAVEC JE z zgraditvijo žičnice nekoliko zasenčil Kranjsko goro. Zakaj? Zato, ker je mnogo bližji in ima trenutno boljše prometne zveze ter je prikladnejši zlasti za nedeljske smučarje. Žal pa je tu za številne obiskovalce vse premalo preskrbljeno glede prenočišč in drugih uslug. Tu bi morali z večjim tempom začeti z gradnjo domov in hotelov. Vse to, kar je danes na Kravcu še zdaleč, zdaleč ne more zadoščati. V letošnji sezoni pa bo na Kravcu stekla tudi žičnica – vlečnica od zgorajne sedanje postaje pa skoraj do vrha Kravca. Zmogljivost te žičnice bo 10 ljudi v 4 minutah.

Skromno, toda boljše kot nič, pravijo pri smučarskem klubu Triglav, kateremu je uspelo, da bo ta vlečnica v najkrajšem času začela obratovati.

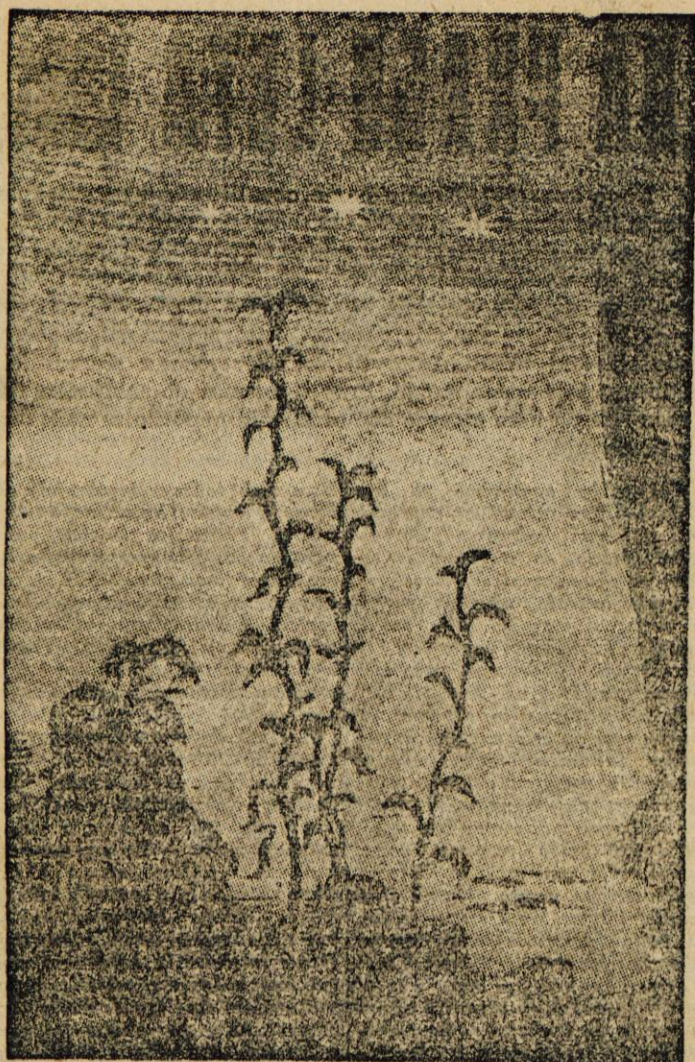
Pogoji za smuko se bodo tako še precej izboljšali in smučarjev, kakor turistov, bo zaradi tega na Kravcu še več, kot jih je bilo doslej.

NA ČEŠKO KOČO ŽIČNICA

ČEŠKA KOČA – zatočišče naših smučarjev v predsezoni. Tako bi lahko imenovali ta smučišča nad Češko koč. Z zgraditvijo žičnice pa bi postalo eno naših zelo vabljivih visokogorskih zimsko-turističnih središč. Če bi asfaltirali še cesto od Predvora dalje, bi lahko iz Kranja v dobre pol ure prišli na ta smučišča. Tudi tu je dal pobudo SK Triglav iz Kranja in seveda tudi Jezerjani. Investitor bo kranjsko avtobusno podjetje Autopromet. Žičnica naj bi potekala od Makeda preko grebena Kočne do Češke koč. Tu je sneg vse leto in bi bilo tako za smučarje, še posebej pa za naše najboljše tekmovalce, najboljši kraj za predsezonsko vadbo.

Če na koncu omenimo še naše Velo polje, bodoče visokogorsko turistično središče pod mogočnim Triglavom, o katerem pa smo že pisali in če nam bo uspelo vse to približati našim delovnim ljudem, potem bomo čez nekaj let lahko dokazali tudi mi, da stopamo v korak z narodi, ki že imajo takšna središča. Muhaste zime in moderni čas nas silijo, da moramo misliti na taka visokogorska središča.

JOŽE JAVORNIK



BOŽIDAR JAKAC: Poslednje zvezde, 1953 — (barvni lesorez)

Snacker je šel po stopnicah študentskega doma, ko ga je videl Pete Dowens. Vrata Petejeve sobe, v kateri sta bila še dva druga študenta, so bila odprta.

»Snacker — je zavpil Pete. — Prišli sem za minuto!«

Snacker je bil Peteju dolžan 40 centov in je mislil, da ga Pete namerava terjati.

»Zdaj nimam denarja, Pete,« je rekel. »Brž ko bom mogel, ti vrnem.«

»O, ne govori o tem! Prišli sem! Pokazal ti bom nekaj, česar ti sploh še nisi videl!«

Snacker je gledal sliko, ki mu jo je pomnil Pete, in se zanimal: »Kdo je to?«

»Moje dekle je,« je rekel Pete. »Si že kdaj videl katero lepšo?«

»Kar dober je,« je menil Snacker.

Ersikne Caldwell:



»Kaj dober!« je zavpil Pete. — »Najlepša med vsemi bo na jutrišnji zabavi, da veš! Ne pa dober!«

Tom in Jack Phillips — ki sta sedela na zabavo v kotu, sta začela žvižgati.

Snacker se je žele zdajle spomnil, da bo naslednjega dne nogometna zabava, ki je vsako leto četrto soboto v novembru.

Tom je prenehal žvižgati in je upravljal: »Snacker, katero dekle boš pa ti pripeljal na zabavo?«

»Jaz? Saj sploh nimam nobene. Sam bom šel.«

Tedaj je začel Jack: »Saj te ne bodo pustili noter, če ne boš imel dame s seboj.«

»Kaj res ne moreš pripeljati ene? Kaj, punce da nimaš?« je rekel Tom.

»In sploh je še nikdar nisem imel.«

Tom je žvižgal, Pete se je nasmiljal. Ogledovala sta si Snackerja. Ta je predlagal: »Kaj, ko bi upravljal kako dekle v mestu, da bi šla z menoj?«

»Saj so vsa dekleta že v septembru oddana za to zabavo. Prepričaj se sploh poskušati, da bi kjerkoli še mogel dobiti katero,« je trdil Pete.

Potem je Snacker izjavil: »Veste, ko bi se le spomnil na to, bi jutri imel s seboj najlepšo v državi.«

»Ti bi imel najlepše dekle v državi? Nehaj noli! Najlepša živi v Sauderstonu.«

»Kako ji je ime?« se je zanimal Snacker.

»No, saj ne vem. Le videl sem jo enkrat na plesu. Rad bi plesal z njo, toda pred menoj v vrsti je bilo vedno kakih štirideset fantov.«

»Ali veš njen priimek?« je upravljal Snacker.

»Zdi se mi, da se piše Hampton. Sicer pa je vseno, ker...«

Snacker se je vrnil v svojo sobo in potem takoj odšel proti mestu. V banki na vogalu je upravljal, ko-

lika je njegova vloga. Zvedel je, da štiri dolarje. Vnovič je šel za tri dolarje. Takoj nato se je dal ostriti in ko je sedel pri frizerju, je začel preračunavati: vlak v Sauderston ga bo stal 90 centov na vsako stran; tako mu bo ostal dolar in 20 centov... Ko pa je plačal striženje, mu je razen denarja za vlak ostalo le še 80 centov.

Približno ob sedmih zvečer je vlak prispel na sauderstonko postajo. Snacker je izstopil in šel najprej v restavracijo na en sendvič in čašo mleka. Sedaj mu je ostalo še 55 centov.

V telefonskem imeniku je prebral najmanj 20 Hamptonov. — Toda odločil se je, da si izpiše le dva ali tri od teh naslovov. — Eden izmed njih je bil kakih deset blokov od postaje. Snacker je pozvonil in odprla mu je črna služkinja. Stisnil ji je v dlan srebrni kovancec.

»Pravkar sem prispel v mesto in nujno moram najti gospodično Hampton.«

»Toda katero? V Sauderstonu je nešteto gospodičen s tem priimkom.«

»Važno sporočilo moram predati najlepši.«

»Stavim, da mislite gospodično Sally Hampton,« je rekla. »Ta je čudovita.«

»In kje stanuje?«

Črnka je pokazala na belo trinaradostropno hišo.

Ko je Snacker prišel do tja, je stehel po stopnicah in se preden je mogel pozvoniti, je nekdo v veži stopil predenj. In v tej veži je bila tema.

»Prišel sem obiskat gospodično Sally Hampton,« je rekel Snacker.

»Vi? No, jaz sem Sally Hampton. Toda — kdo pa ste vi?«

»Snacker,« je rekel. »No, veste — Snacker. Ampak ime mi je — jaz sem Russell Sherman. Jaz sem — jaz — Snacker sem...«

»Ali imate sporočilo od koga, ki ga poznate? Vas je kdo poslal?«

»Pravzaprav ne,« je odgovoril Snacker in jo pogledoval. Prišel sem, ker so mi moji kolegi iz Forest Grove povedali, da ste —

»Saj od tam ne poznam prav nikogar. Gotovo ste se zmotili. — Jaz poznam le neke fante iz Riversidea.«

»O! Mi smo jih potokleki prejšnji teden 21. 01!« je hitel Snacker.

»Ste prišli sem zato, da mi to poveste?« je rekla.

»Ne, pravzaprav ne. Vendar pa je s tem v zvezi; jutri zvečer je zabava, kjer vsako leto ob obilni brani praznujemo konec nogometne sezone. Mislim sem, da bi tudi vi radi šli. Prišel sem v Sauderston, da vas povabim.«

»Saj ne vem,« je odločno rekla. »Mami morda ne bi bilo prav. In razen tega, saj vas ne poznam.«

»Jaz sem Snacker. Boste videli.

Ze dolgo jih poznam... Z njimi živim, z njimi preživljam prijetne in manj prijetne dni. Njihove poti poznam — take so kot poti vaših prijateljev in znancev... morda celo take kot vaše. Pa saj jih tudi vi poznate. Včasih takole v jesenski večer, ko sedite po napornem dnevu k čepcu, se srečate z njimi. Včasih ste srečani veseli, včasih ob njih razočarani... pa vendar... pa vendar, saj so taki kot vi, čisto taki. Takole, ko gre staro leto h kraju,

Bojan Nabor —

LISTI IZ DNEVNIKA

Kadar se spominim svojih gimnazijskih let in debelega zvezka s črnimi platnicami, mi je vedno toplo pri srcu. Ta droban zapisnik iz črnega zvezka, ki sem ga izbral za letošnje Novo leto, je nastal na pragu jeseni 1940. Tako daleč je vse to, nerad se vračam v tiste dni... pa se vseeno vračam (vračanja so pogosto neprijetna — pa se vseeno vračam). Nastal je nekoga večera v zakotni kavarnici, ko sva s prijateljem razmišljala

podobno kot vi razmišljajo o tem in onem, se vračajo v spominih in kujejo načrte. To so trije s kulturne strani. Ondam, ko je prišlo snežilo, mi je kar nenadoma zašlo v misli, da je leto mimo (in ob letih se ljudje navadno zares zamislimo) in poprosil sem jih za drobno zgodbo. Pa so šli in napisali. Tako so nastale te tri drobne zgodbe o človeških iskanjih, tri človeške zgodbe, ki niso niti globoke niti plitke...

o vojni, ki se je razpredala po Evropi. Pripovedoval mi je o sebi. Takrat, dobro se še spominim, so se mi zdele njegove besede nekoliko zanesenjaške. Toda kasneje, mnogo prekasno, sem spoznal, da so bile besede zrelega moža, ki je opravič sam s seboj. Tisto leto je bilo zanj težko: najprej mu je umrl oče, potem ga je zapustilo dekle — nehal je študirati in se pričel sam preživljati.

Pripovedoval je: »Ze dneve in dneve se prepičujem, da je treba sestiti za dan ali dva v nelzerno tišino in razmisлити o vsem svojem dosedanjem življenju in snovanju ter si utreti pot iz te brezperspektivnosti v prihodnost. Odlašam. — Morda zato, ker se bojim, da ne bom iskren sam s seboj — toda zdaj moram biti — zdaj ni nobene izhoda več. — Tako, kot sem ji pisal, ko sva šla vsakega, da je treba najti nov svet in zaživeti z njim; tako je treba tudi končno storiti. Toda to ne bo nov svet, to bo prav ta svet kot doslej, le moj odnos do njega bo treba spremeniti. Treba bo zaživeti z ljudmi v novo življenje. Ob ljudih si je treba zgraditi nov svet, ne samo zaradi tega, ker je bil dosedanj brez cilja, ampak tudi zato, ker je treba rasti ob ljudeh, ob njihovih težobah, trpljenjih in iskanjih. Dovolj je bilo ritja po lastni duševnosti; treba se je spremeniti in postati človek med ljudmi, človek s srcem za vse...«

Nikdar v svojem življenju še nisem bil tako nesrečen kot letos; pač morda sem bil, le da je poslednja bolečina najbližja — toda ta bolečina mora roditi mene samega. Prekaliti me mora v novega smelega človeka, ki se zaveda svojih pravic in dolžnosti — človeka, ki ve, da je ob njem še nekdo drugi morda nesrečnejši in bednejši. Trezno razmisli v sebi in o vsem dosedanjem življenju... Morda polutrušnem. Cimprej. — Bom postal človek jutri, morda polutrušnem... pred smrtjo... to ni važno. Treba je najti pot in stopiti svoji pravi podobi nasproti — iskati človeka v sebi. To je bistvo vsega. Najti ga ali ne najti, to je konec koncev popolnoma vseeno. Važno je občutiti potrebo po njem in ga iskati... iskati... iskati... iskati... — Tole sem si potem tisti večer zapisal med svoje črne platnice.

Leto za tem je padel.

Toml Piki —

MUNGCHOV »VEČER«

Kostanji ob reki so polni jesenskega spokoja in z listi, ki odhajajo, usiba njihovo vsakoletno življenje. Na večer sedem ob reki in jo gledam ter se trapi in upravljam: kaj je ta reka... kam teče... ali bo prišla... ali sploh teče... Mračni se in hipoma pride z mrakom podoba Mungchovega »Večera«. V spomin se prikrade droban, hladen obraz na obliki, ki strmi tja čez morje in razmišlja. — Za njim stoji zbitih ob skalnate stene nekaj bornih hiš in razpete ribiške mreže, ki se obliki. Mož, ki strmi tja čez morje, čokajo in hladno obnem, razmišlja. Kaj? O nekom, ki neke pravkar umira... o njej... o razsušenih mrežah, ki jih bodo jutrišnji dan vrli v morje... Nenadoma se spominim Steinbecka in rad bi bil Lee v njegovem raču... »da fant moj, biti človek je velika dolžnost, to se ne pravi samo napolnjevati prostora, kjer bi bil sicer prazen zrak«. Krik pretrepa tišino. Odhajam. Na cesti prebitim nekoga. — Za seboj zaslišim glas: »brez luči! Nasmejem se, najti vem... luč je v meni... luč je v meni... Ob koncu drevozreda stopim s kolesa in ko pridem na glavno cesto si prižgem cigareto. Neha je še mecen občutek, da moram biti človek.

Vse pravilice mojega življenja so se pričele z besedicama »potem« in »nekoč, ko se vrnem«. Vedno sem hotel nekam daleč in se vrniti, vrniti čez leta, ko vino misli dozori. To so zelo lepe pravilice mojega življenja. Vračam se v jutrih,

vračam se z mrakom, vračam na jesen in spomladi. Vračam se kot popotnik, kot revolucionar, kot presanjani stavec z belimi lasmi. Iz dneva v dan odhajam in iz dneva v dan se vračam. Živim v Provansu, na Baltiku in Mazuriji... živim kot Miklavž Breugnol ali Vercorjev major Von Ebnenc... gradim ceste v moravskih ravninah. Živim s soncem, s konji, z rjavo resasto travo, z mrakom in jesenjo. Letos je zelo otožna jesen. Človeku je težko v mislih, ko na cestah poplesavajo kostanjevi listi in jih tiho boža jesenski dežek... vse postaja neznanost, prazno. Čudovite barve jeseni bodo vsak hip zvozdence v brezizrazno rjavino razmočene zemlje. Toda potem... (to je že pravilica mojega življenja)... pride pomlad... potem... Da nekoč, ko se vrnem, vrnem jutraj, ko bodo sanje še čisto jutranje... vrnem...

Peter Jasna —

SAMO LJUDJE

Človek je velika stvar! Jasna je bila razpeta čez nebo, a iz dreves je dišalo po jesenskem dežju. Macesni v gori so bili zlatasti — skoraj pravi Groharjevi macesni. Preden sem prišel in pogledal smrti v »celicah smrti« v obraz, sem brodil po odpadlem jesenskem listju. Jesen je bila čisto taka, otožna boleča Verlainova jesen. — Na kamnitem tlaku v celici je ležal droban odpadli list in z njim je prišla bolečina... Sedel sem v travo v jesenski dan ob begunjskih jetinščicah in misli so se pripodile kot pomladni oblaki. Umreti! Tiste dni. Dvajset let; pa so

prišli in te tisočkrat pretopenega odgnali v jesenski dan in te ubili kot psa. Umreti pri dvajsetih letih, umreti na pomladanski dan, ko je sonce v modrini in ko so jelše ob potoku doma vse drhtave. Umreti jutraj, ko veš, da je pred teboj še cel dan in da bo sijalo sonce, ko boš odšel. Umreti in misliti, kako bo na jesen doma z ajdo, na jesen, ko bo nebo nad poljem skoraj čisto rdeče od nje. Umreti na pomladni dan in misliti nanjo, kako pravkar sedi v izbi in misli o njunem jutrišnjem dnevu. Umreti ob vsem še nezglednem življenju. Tisoči so umirali, poveda, pri nas v Dravi, na Jelovici, v Maunthausenu, Auschwitzu; danes umirajo v Kongu in Alžirji; jutri bodo morda nekje v Južni Ameriki... toda človek je velika stvar. Umreti zato, da bo srečen ljudje; da bo morda srečen nekdo, s katerim si nekoč potoval v istem vlaku in ga sploh nisi poznal — to ni tako težko. Umreti za jutrišnji dan, pa čeprav bo ves stoji — morda je ni tako težko. Tista pesem iz Begun — Če ti srce v bolečini mre / če srce so ti v valiki boli / če slednja nada se podre / obupati nikdar nikoli — tista pesem.

Človek je velika stvar... to ni samo beseda... zato, da si človek, se je treba roditi in umreti — in zato, da si človek, je treba živeti tudi umreti, umreti za jutrišnji dan, pa čeprav bo ves stoji.

Končati moram. Te tri zgodbe niso niti globoke, niti plitke... samo človeške so. Ljudje ob dnehi, ko leto odhaja, kujejo svoje svetle in temne dni. — In nekaj tega je tudi v teh skromnih zgodbah.

Jure Kobal

Pesnik Heine

in Kranj

Marsikdo izmed naših šolanih ljudi je sicer nekaj slišal in bral o naprednem socialnem nemškem pesniku Heinrichu Heineju, ki je precej vplival tudi na našega pesnika Simona Jenka, a malokdo bi utegnil vedeti, da je imel pesnik Heine tudi rodbinske zveze s Kranjem. Krščeni žid Gottfried Hayne, brat pesnikovega pradede Davida, se je kmalu po letu 1700 zaradi protijidovskega preganjanja na Württembergem preselil preko Švice v Kranj. Tu je nastopil kot mestni kirurg, se poročil s Kranj-

čanko Marijo Ribnikarjevo, imel osem otrok in postal začetnik veje Heinejev. Iz tega rodu, ki se je v Kranju dobro usidral, je izšlo več kulturnih delavcev, med katerimi sta najpomembnejša dva: Anton 1798-1853, univerzitetni profesor živinozdravstva na Dunaju, strokovni pisatelj in slikar, ki je med drugim napravil tudi znano sliko Pogled na Kranj z Gašpetja, ter Jožef 1768-1935, ravnatelj botaničnega vrta in univerzitetni profesor za botaniko v Gradcu. Kranjski Hayneji so se poženili s samimi Slovincami, se prištevale k patricijskim rodbinam mesta Kranja in v dobi narodnega prebujenja postali narodno zavedni. Imeli pa so zmerom čvrste stike s hanoveransko vejo Heinejev, iz katere je izšel pesnik Heinrich. Pesnik se je v svojih pismih stalno zanimal za sorodnike in življenje na Kranjskem. Zlasti je postal pozoren na tukajšnje pravilice in bajke. Prosil je sorodnike, naj bi mu takšno gradivo zapisovali in mu ga pošiljali. Tej želji so radi ustregli in mu med drugim posredovali tudi Valvasorjevo poročilo o zali Urški in v povodnem možu. To zgodbo je pesnik po svoje preprešnil v balado SREČANJE, v prozi pa je več podobnih praviljic uporabil za francosko izdajo Elementarnih duhov. Ko je slikar Anton leta 1850 obiskal Heineja v Parizu, je tedaj pesnikovo zdravje že močno pešalo. Prav v tem trenutku, ko je slikar stopil v bolnikovo sobo, sta ga dve domači ženski prikladali s posteljo v naslonjač. Slikar ga je vprašal: »Kako ti gre, Heinrich?« »Dobro,« je odgovoril pesnik, »saj vidiš, da me ženske zmerom nosijo na rokah.« Ta pesnikov izrek se je dolgo ohranil v družinski tradiciji.

Srečanje

Poskočno pod lipo v noč
godba igra,
in plešejo fantje, dekleta,
in plešeta dva, ki nihče
ju ne zna,
vsa vitka, gosposko odeta.

Se zibljeta sem in se zibljeta tja,
po šegi prečudni plesaja,
se toplo smehljata, se zreta hladno,
ko dahne gospa šepetaje:

»Prelepi gospodič, krasijo klobuk
vam vilinske lilje stolista,
te cvetejo le v globočinah morja,
z rodbine Adamove niste.

Povodni ste mož, in mamili
v propast
bi mestne radi lepote,
spoznala sem koj vas po
ribjih zobeh:
so redki, ostrí ko bodice.«

Se zibljeta sem in se zibljeta tja,
po šegi prečudni plesaja,
se hladno smehljata, se zreta toplo,
ko dahne gospod šepetaje:

»Prelepa gospica, povejte zakaj
sta roki vam vlažni, ledeni?
Zakaj ves premočen prebeli je rob
na vaši obleki svileni?

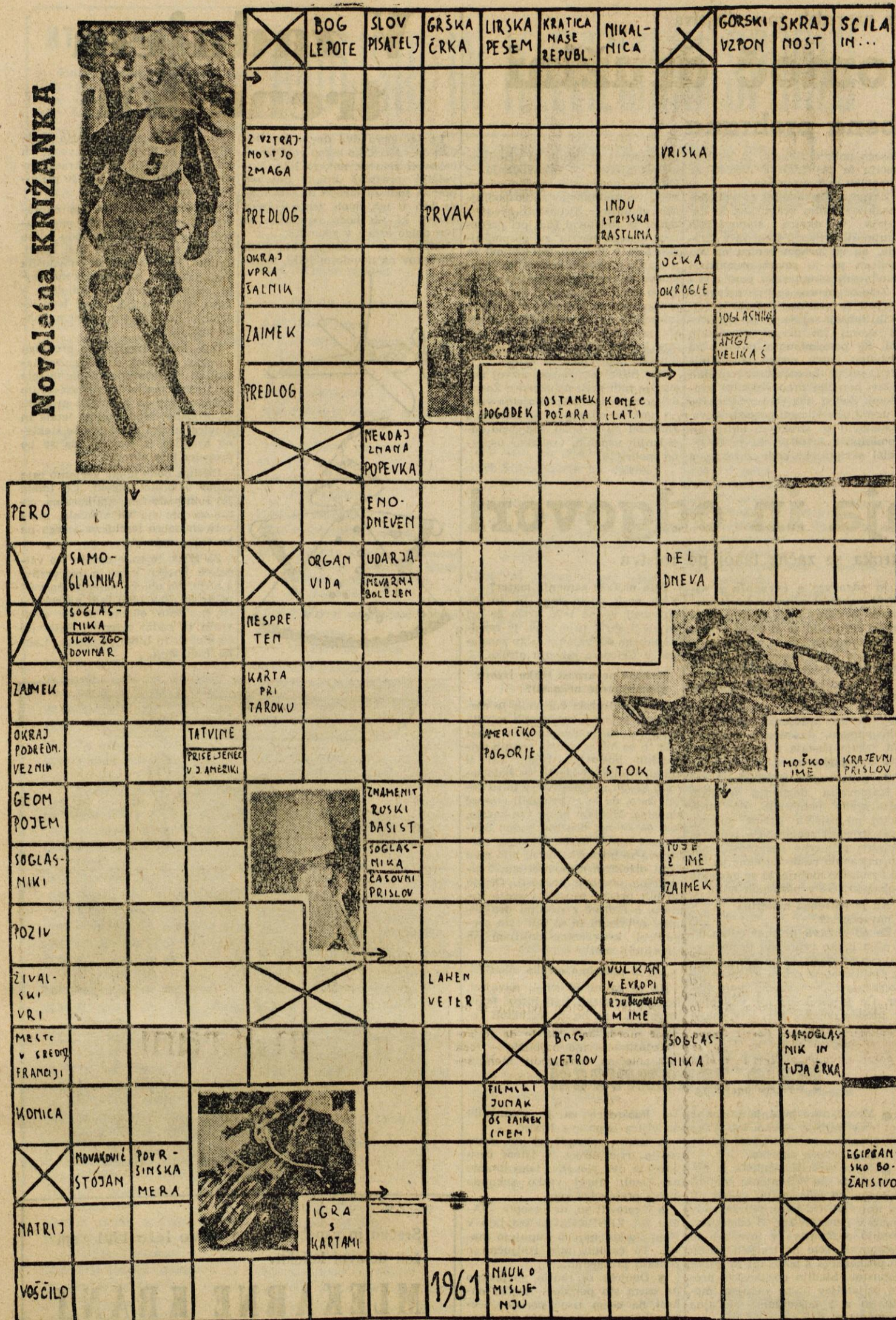
Spoznal sem vas koj po zasmehu
krog ust,
ko prejste ste se priklonila,
vi zemeljske matere niste otrok,
ti, tička! — povodna si vila!«

Utihnile gosli so, ples je končan,
se vlnjudo oba poslovita.
Poznata se pač vse predobro, zato
drug drugemu s pota hitita.

Heine 1841

O Heinejevem rodu, njegovem življenju in delu je njegova daljnja sorodnica Ada Hayne, stanujoča v Ljubljani, sestavila podrobno študijo z naslovom KNJIGA O HEINRICHU HEINEJU. I. Portret. II. Poezije. Ljubljana 1960. Objavila jo je v petdesetih izvodih bibliofilske izdaje. V drugem delu prinaša v obsevnem izboru nad 300 Heinejevih pesmi, ki jih je v slovenski jezik lepo in doganano sama prevedla. S tem kratkim poročilom smo hoteli opozoriti na pomembno in živahno pisano delo, ki utegne zanimati tudi marsikaterega Kranjčana. V prilogi ponatiskujemo Heinejevo pesem SREČANJE, da lahko primerjamo motiv povodnega moža pri Heineju in Prešernu.

NOVOLETNA KRIŽANKA



13 NAGRAD

Uredništvo »Glasa« je za reševalce noveletne nagradne križanke pripravilo 13 denarnih nagrad, in sicer:

1. nagrada 3000 dinarjev
2. nagrada 2000 dinarjev
3. nagrada 1000 dinarjev
- 4.-13. nagrada po 500 dinarjev

Rešitve pošljite na uredništvo do vključno sobote, 7. januarja 1961, javno žrebanje pa bo v prostori uredništva v ponedeljek, 9. januarja 1961 ob 16. uri.

INDUSTRIJA GOLOTE

V zahodno-evropskih državah vlada »umetnost«, ki se je po vojni neverjetno naglo razširila po kabareti in nočnih lokalih. Gre za stilizirano javno slačenje, ki ga imenujejo »strip-tease« in je postalo vir velikih dohodkov. Po neki anketi, ki so jo izvedli v Franciji, je finančna korist te ritmične veščine, ki živi od najnižjih nagonov občinstva, očitna.

Samo v Parizu izvajajo danes »strip-tease« v več kot 50 kabareti kot edino vrsto sporeda. Finančno ministrstvo francoske republike računa, da obiskuje letno te kabarete 200.000 gledalcev. Osebe takih dvoran šteje že več kot 1000 ljudi (šefi postrežbe, barmani, garderobierke, prodajalke cigaret, natakariji itd.). Tehnična priprava sporeda zahteva vedno več strokovnjakov. — Odri za »strip-tease« imajo danes v Parizu več režiserjev, elektr-

čarjev, mehanikov in gledaliških tehnikov, kot vsa pariška dramska gledališča skupaj.

Več kot 30 dekoraterjev in slikarjev opremi letno te izvedbe s povprečno 500 različnimi kulisami. Večina teh scenjskih slikarjev dela za največje pariške gledališke hiše. Stevilni koreografi prejema po 800 novih frankov za postavitev vsake dobre točke na oder.

Pariz šteje danes že okoli 300 deklet, ki izvajajo javna slačenja kot glavni poklic. Dvakrat letno uvečajo nov »spored«. Točke takih sporedov izvajajo ob spremljavi godbe vsaka točka pa zahteva dva ali tri različne glasbene motive. Zahvaljujoč temu, živijo od javnega slačenja deklet tudi mnogi skladatelji in glasbeniki.

Statistika francoskega ministrstva za delo kaže, da živi direktno ali indirektno od strip-teasa mnogo več ljudi, kot od proizvodnje gramofonskih plošč.

Raznobarvni upl

Zahodnonemški list »Welt am Sonntag« piše:

»Upl, ki jih ves svet polaga na mladega predsednika Kennedyja, so večbarvni — kot mavrica. Rusi se nadejajo, da bo popustljiv, Nemci, da bo nepopustljiv, Indijci, da bo eno in drugo, siromaki, da jim bo zagotovil kruh in bogati, da ne bo od njih zahteval, naj ta kruh plačajo.«

PO PORAZU ITALIJANOV v Libiji, se je nenadoma pojavil na afriških tleh general Erwin Rommel. Z bliskovitim napadi je začel pohod za osvojitve severne Afrike, vse tja do Aleksandrije in Kaira, pa še naprej na Sinaj in Bližnji Vzhod. Angleži so se umikali. Umaknili so se prav do egipčanskih mej, pa še preko njih.

Nemški uspehi so močno presenetili zaveznike. Rommelov ugled v Reichu pa je rasel iz dneva v dan. Povčan je bil v maršala in njegova slika je v nemških hišah visela ob Hitlerjevi. Celo zavezniški vojaki so začeli verjeti, da je Rommel nepremagljiv. Kako naj bi se upirali temu »čudežnemu vragu«? Začeli so ga imenovati »puščavska lisica«.

V štabu zavezniških sil v Severni Afriki je prevladovalo prepričanje, da bi bil položaj na bojišču povsem drugačen, če Nemcev ne bi vodil Rommel. Zato je vodja angleških komandosov, polkovnik Keyes izdelal načrt za Rommelovo likvidacijo.

KO SO SE Približali Rommelovi vili na streljaj, so obstali. Keyes se je sam splazil naprej, da preveri podatke, ki jih je dobil od Arabcev. Ugotovil je, da so podatki sicer točni, toda zadnja vrata, skozi katera so nameravali vdreti v hišo, so bila tako močno zavarovana, da je moral v hipu spreminiti načrt.

Treba je bilo hitro misliti. Za polnoči je bil dogovorjen napad »na vsej fronti«. Tedaj pa je manjkalo do polnoči le še pet minut...

Brž se je — kolikor se je dalo tiše — splazil nazaj k svojim ljudem. Padal je dež in močno je treskalo. To mu je očitalo posel.

Ko se je vrnil h grupi, je brž poslal dva komandos k bližnjemu hotelu, da bi preprečila izhod vsakomur, ki bi hotel posredovati ob morebitnem streljanju v Rommelovi vili.

Z ostalimi se je napotil k vili. Potrkali so kar pri glavnem vходу. Nič se ni oglašalo. Zato so začeli tolči glasneje. Celo s škornji so začeli zbijati po vratih. Tedaj

Izza kulis druge svetovne vojne

NA LOVU ZA PUŠČAVSKO LISICO

Skupaj s polkovnikom Laycockom sta dobila proučila Rommelove navade in preko angleških obveščevalcev doznala tudi, kje je njegov štab. Tedaj je bil nemški feldmaršal v predmestju libijskega mesta Beda Littorija.

Keyesov načrt je predvideval dvojni akciji Angležev: Hkrati ko bi likvidirali Rommela in njegov štab, naj bi začela tudi angleška protiofenziva na vsaj fronti.

10. NOVEMBRA 1941. leta sta iz Aleksandrije naskrivaj odpuli dve britanski podmornici. Razen posadke je bilo na podmornicah 58 komandosov. Vodila sta jih Keyes in Laycock osebno. Onadva sta tudi edina vedela, kam grečo. Ostali so zvedeli za načrt šele, ko sta se podmornici ustavili pred obalo Cinalke.

Izkrčevanje je bilo zelo težavno. Izkrčati so se morali pred zoro, da jih ne bi slučajno opazili Nemci. Razen tega pa je bilo morje zelo nemirno. Dva komandos iz prve podmornice sta bila pri izkrčevanju ranjena. Iz druge podmornice pa je doseglo obalo le pet ljudi. Ostale so potegnili valovi iz čolna in so utonili.

Začelo se je slabo. Se pred akcijo je bila grupa močno ohranjena. — Do Rommelovega štaba so imeli še 35 kilometrov nevarne poti. Kljub temu so odšli na pot. Vodila sta jih dva Arabca, ki so ju za to priložnost najeli angleški obveščevalci.

V puščavi redko dežuje. Če pa dežuje, se rado zgodi, da prav ob najbolj nepravem času. Tudi tokrat se je vili gost dež. Bilo je temno ko v rogu. Ko so že dobri dve uri taval po puščavi in se vsi premočeni spotikali ob nizkem grmčevju, so nenadoma ugotovili, da sta se oba »zanesljiva« arabska vodilca nekam izgubila.

KEYES JE KLJUB vsemu ohranil mirno kri. Bil je pobudnik za to akcijo in moral jo je za vsako ceno izpeljati. Pri sebi je imel star italijanski zemljevid in kompas. — Tako so se za silo orientirali. Ko so prišli do nekega zavetnega kraja, so se utaborili. Mnogi so od izčrpanosti, kljub dežju in premočeni obleki, v hipu zaspali.

Toda že zgodaj zjutraj jih je zbudil stražar. Približevali so se jim neki oboroženi ljudje. Na srečo niso bili Nemci, marveč arabski ilegalci. Za nagrado v zlatu so bili pripravljeni pokazati Keyesovi skupini pot do Bede Littorije.

Naslednjo noč okoli enajste ure so Keyes in njegovi ljudje — vodila sta jih dva Arabca — prišli do poti, ki je vodila k Rommelovi vili.

Tu so se razdelili v skupine. — Arabca sta se poslovila. Prva skupina je odšla v mesto, da minira električno centralo in uniči telefonske vode, druga skupina treh ljudi je odšla proti avtomobilskemu parku, da uniči na prevoznih sredstvih in prepreči zasledovanje, glavna skupina s Keyesom na čelu pa je odšla proti brigadi »puščavske lisice«.

Tu so se razdelili v skupine. — Arabca sta se poslovila. Prva skupina je odšla v mesto, da minira električno centralo in uniči telefonske vode, druga skupina treh ljudi je odšla proti avtomobilskemu parku, da uniči na prevoznih sredstvih in prepreči zasledovanje, glavna skupina s Keyesom na čelu pa je odšla proti brigadi »puščavske lisice«.

Tu so se razdelili v skupine. — Arabca sta se poslovila. Prva skupina je odšla v mesto, da minira električno centralo in uniči telefonske vode, druga skupina treh ljudi je odšla proti avtomobilskemu parku, da uniči na prevoznih sredstvih in prepreči zasledovanje, glavna skupina s Keyesom na čelu pa je odšla proti brigadi »puščavske lisice«.

Tu so se razdelili v skupine. — Arabca sta se poslovila. Prva skupina je odšla v mesto, da minira električno centralo in uniči telefonske vode, druga skupina treh ljudi je odšla proti avtomobilskemu parku, da uniči na prevoznih sredstvih in prepreči zasledovanje, glavna skupina s Keyesom na čelu pa je odšla proti brigadi »puščavske lisice«.

Tu so se razdelili v skupine. — Arabca sta se poslovila. Prva skupina je odšla v mesto, da minira električno centralo in uniči telefonske vode, druga skupina treh ljudi je odšla proti avtomobilskemu parku, da uniči na prevoznih sredstvih in prepreči zasledovanje, glavna skupina s Keyesom na čelu pa je odšla proti brigadi »puščavske lisice«.

Tu so se razdelili v skupine. — Arabca sta se poslovila. Prva skupina je odšla v mesto, da minira električno centralo in uniči telefonske vode, druga skupina treh ljudi je odšla proti avtomobilskemu parku, da uniči na prevoznih sredstvih in prepreči zasledovanje, glavna skupina s Keyesom na čelu pa je odšla proti brigadi »puščavske lisice«.

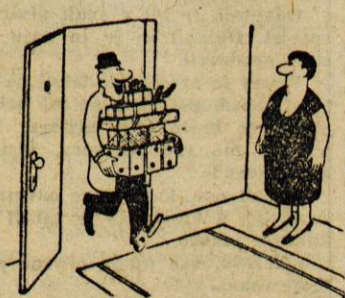
Tu so se razdelili v skupine. — Arabca sta se poslovila. Prva skupina je odšla v mesto, da minira električno centralo in uniči telefonske vode, druga skupina treh ljudi je odšla proti avtomobilskemu parku, da uniči na prevoznih sredstvih in prepreči zasledovanje, glavna skupina s Keyesom na čelu pa je odšla proti brigadi »puščavske lisice«.

Tu so se razdelili v skupine. — Arabca sta se poslovila. Prva skupina je odšla v mesto, da minira električno centralo in uniči telefonske vode, druga skupina treh ljudi je odšla proti avtomobilskemu parku, da uniči na prevoznih sredstvih in prepreči zasledovanje, glavna skupina s Keyesom na čelu pa je odšla proti brigadi »puščavske lisice«.

Tu so se razdelili v skupine. — Arabca sta se poslovila. Prva skupina je odšla v mesto, da minira električno centralo in uniči telefonske vode, druga skupina treh ljudi je odšla proti avtomobilskemu parku, da uniči na prevoznih sredstvih in prepreči zasledovanje, glavna skupina s Keyesom na čelu pa je odšla proti brigadi »puščavske lisice«.



»Kaj same navadne sanke — celo brez motorja!«



»Vse so seveda prazne — toda pomislite, kako so se čudili sosedi!«



»Toda Janez, prosim na 8 nadstropje!« — »Tako visoko pa moj nos ne seže!«

Iz Dela okrajnega Zavoda za napredek gospodinjstva

Vsestranska pomoč družini

V ospredju družbena prehrana

Naš gospodarski in družbeni razvoj terja tudi na področju gospodinjstva vedno hitrejši napredek. Saj je gospodinjstvo sestavni del gospodarstva in ga ne smemo zapostavljati in izolirati od celotnega gospodarskega dogajanja v naši družbi. Da bi bilo to delo čim bolj sistematično, so bili ustanovljeni okrajni zavodi, centralni zavod in občinski gospodinjstvi centri. Kakor zavodi za napredek gospodinjstva po ostalih okrajih je tudi kranjski prav kmalu našel pravo vsebino dela in svoje prizadevanje usmeril predvsem na področje družbene prehrane in vsestranske pomoči družini. Z ustanavljanjem stanovanjskih skupnosti pa so te naloge postavljene še bolj v ospredje, ker gre za nov, temeljit in bistven proces – izboljšanje življenjskih razmer delovnega človeka.

Pretekli petek popoldne so se člani upravnega odbora Okrajnega zavoda za pospeševanje gospodinjstva zbrali na sedmi, to je zadnji redni seji v letošnjem letu. Med drugim so poslušali poročilo upravnice o dejavnosti zavoda v letošnjem letu in plan za prihodnje leto in izrekli tudi nekatere svoje pripombe. Prav gotovo ne bo napak, če ob zaključku leta tudi mi opišemo, čeprav zaradi pomanjkanja prostora zares le bežno, nekatere pomembne naloge, ki so jih uslužbenci zavoda že uspešno opravili.

Z reševanjem problema družbene prehrane se prav v zadnjem času uspešno ukvarjajo najrazličnejše organizacije, vendar pa kljub

visokim investicijam ne moremo pričakovati vidnejših uspehov, če v teh obratih ne bomo imeli primerne strokovne kadra, ki bi te investicije znal pravilno izkoristiti za čimkvalitetnejšo in cenejšo prehrano. Zaradi izredne važnosti pravilne prehrane v menzah podjetij, javnih kuhinjah, vzgojno-zdravstvenih ustanovah, socialno-zdravstvenih ustanovah, šolskih kuhinjah – internatih – prehrane kmečkih delavcev, gozdnih delavcev itd., je prav skrb za družbeno prehrano med najvažnejšimi področji zavodovega dela. Pregledali so vse obrate družbene prehrane in tako dobili točno sliko o materialnem in kadrovskem stanju, pomagali so pri organizaciji ene obratne menze, organizirali večje število tečajev za kuharsko osebo iz obratov družbene prehrane za

dosego polkvalifikacije in kvalifikacije in pomagali z nasveti za čimboljši sestav obrokov.

Zavod s strokovnimi nasveti pomaga servisnim pralnicam, ki delujejo v okviru stanovanjskih skupnosti v Skofji Loki in v Kranju, na občinskem centru na Jesenicah pa je zavod organiziral dvodnevni seminar za perice.

Zelo odgovorna je tudi naloga – skrbeti za pravilno delovanje šolskih kuhinj, saj so vanje vključeni skoraj vsi učenci gorenjskih šol. Se pomembnejša je skrb za pravilen potek pouka gospodinjstva, saj je ta zaradi začetniških težav neredko pred velikimi problemi. Zavod ima stalno povezavo z vsemi učiteljicami gospodinjstva. Ustanovili so strokovni aktiv gospodinjstvih učiteljic, ki je že izdelal skripta, ki bodo začasna, a

potrebni priročnik za učiteljice gospodinjstva. V sodelovanju z Okrajno pedagoško službo so izvedli več seminarjev za gospodinjstve učiteljice. Strokovni zavodov kader je sodeloval tudi pri predlavi učnega načrta za gospodinjstvo šolo v Poljčah, pri obnovi in urejanju šolskih kuhinj in prostorov za pouk gospodinjstva. Tako so imeli med drugim kar sedem seminarjev za kuharice v mlečnih kuhinjah, da ne omenjamo še vrste različnih tečajev kot na primer konzervirne, tečaje za gospodinjstve pomočnice in druge.

Naš hiter vsestranski razvoj postavlja tudi pred uslužbence Zavoda za napredek gospodinjstva vedno nove in odgovornejše naloge, s katerimi pa se bodo, sodeč po dosedanjih uspehih, vsekakor uspešno spoprijeli.

Vprašanja in odgovori

Vzgoja otroka se začne takoj po rojstvu

Prinašamo nekatere vprašanja in odgovore o ravnanju z našimi najmlajšimi. Mogoče se vam bodo nekateri odgovori zdeli pretrdni ali nepotrebnimi. Seveda, predvsem je važna zla sredina, zato ni treba nikoli pretiravati. Toda otroški zdravnik so si edini v tem, da je otrok zelo nežen organizem – izredno občutljiv za vse zunanje vplive, zato ga je od njegovega prvega dne treba negovati in čuvati. Prav prva leta življenja so za izoblikovanje telesno in duševno zdrave osebnosti najvažnejša, zato naj ta leta našemu malčku potekajo ob ljubezni in vsestranski skrbi vseh, ki živijo ob njem.

Kdaj naj pričnemo z vzgojo otroka? Takoj po rojstvu. Že, ko točno

določite ure hranjenja in previjanja pomeni, da otroka vzgajate. Ta vzgoja postaja z rastjo otroka vse bolj zapletena.

Je prva vzgoja pomembna? Najnovejša dognanja otroških zdravnikov potrjujejo, da otrok takoj po rojstvu občuti zunanji svet in nanj reagira. Če tedaj ni deležen primerne pozornosti, lahko nastanejo resne duševne pa tudi fiziološke motnje, ki se navadno pokažejo šele v poznejših letih.

Ali je potrebna materina navzočnost?

Že od rojstva je mati edina, ki z njim lahko vzpostavi tesno zvezo, čeprav otrok še ne zna govoriti. Dojilje otrok nikoli ne more tako razumeti, kot razume svojo mater. Če je otrok od nje oddvojen še preden dopolni štiri leta, lahko prav resno zboli.

Kdo najlaže zamenja mater? Na vsak način žena in to po možnosti vedno ista. Toda še pri največji skrbi tuje žene, je rezultat takega oddvajanja čisto zaostanost v fizičnem razvoju otroka.

Kakšno nevarnost lahko izzove pomanjkanje nežnosti?

Znani švicarski zdravnik je raziskoval primere petdesetih mladih ljudi, ki so se nenormalno obnašali in so bili iz družin znanih švicarskih poslovnih ljudi. Vsi ti mladi ljudje so lagali, se zadolževali, kradli, goljufali. Vse to so delali zato, da bi si pridobili čimveč denarja. Medtem pa je vse kazalo, kot da so vse družine budno bdle nad njimi. Toda natančne raziskave so pokazale, da ni bilo med temi otroki in njihovimi starši nikakršne posebne nežnosti. Očetje so bili preveč zavzeti s svojo kariero, a matere z raznimi družbenimi obvezami in so bili zato prepuščeni le raznim dojljam in vzgojiteljicam.

Ali je potrebno otroka zibati?

Na to ga ne bi smeli navajati, ker se bo otrok kaj hitro temu privadil in ne bo mogel nikoli zaspati, če ga ne boste zibali.

Male zanimivosti

Mehikanska kuhinja je znana kot ena najbolj »pekočih«. Tako Mehikanke celo v mleko za otroke dodajajo pekočo papriko.

Neka ameriška anketa je pokazala, da je sklenjenih največ zakonov po poznanstvu v šoli ali na univerzi. Odstotek teh zakonov znaša v Ameriki kar 35 odstotkov. Sledijo poznanstva v tovarnah in ustanovah, šele na tretjem mestu so poznanstva s potovanj in letnih dopustov. Sledijo poznanstva preko prijateljev in na zadnjem mestu so z 2 odstotkoma slučajna poznanstva.

1884. leta je bilo v Srbiji ustanovljeno prvo antialholično društvo. – V Velikem Selu, v oko-

lici Požarevca ga je ustanovila učiteljica Leposava Krstić.

Vsako sekundo se na svetu rodijo trije otroci, v istem času umrieta dva človeka; tako imamo na Zemlji torej vsako sekundo enega prebivalca več.

Ugotovili so, da časopis »SAMO ZA ŽENE«, ki ga izdajajo v New Yorku, največ kupujejo meški. Ta časopis piše izključno o ženskih problemih.

Dvojčki se rodijo povprečno na osem sto porodov, trojčki enkrat na osem tisoč porodov, četvorčki povprečno na 500 tisoč porodov in petorčki na vsakih 51 milijonov porodov – tako trdi neki francoski časopis.

V zadnjem trenutku

Le še dobra dva dneva nas loči od večera, ko bomo veseli pričakovali začetek novega leta. Novoletni prazniki imajo poseben pomen tudi za otroke in zato mora biti v teh dneh zanje čimveč stvari, ki jih bodo navdušile in jim dolgo ostale v spominu.

Otroci se veselijo bleščečih okrasov na novoletni jelki, neko-

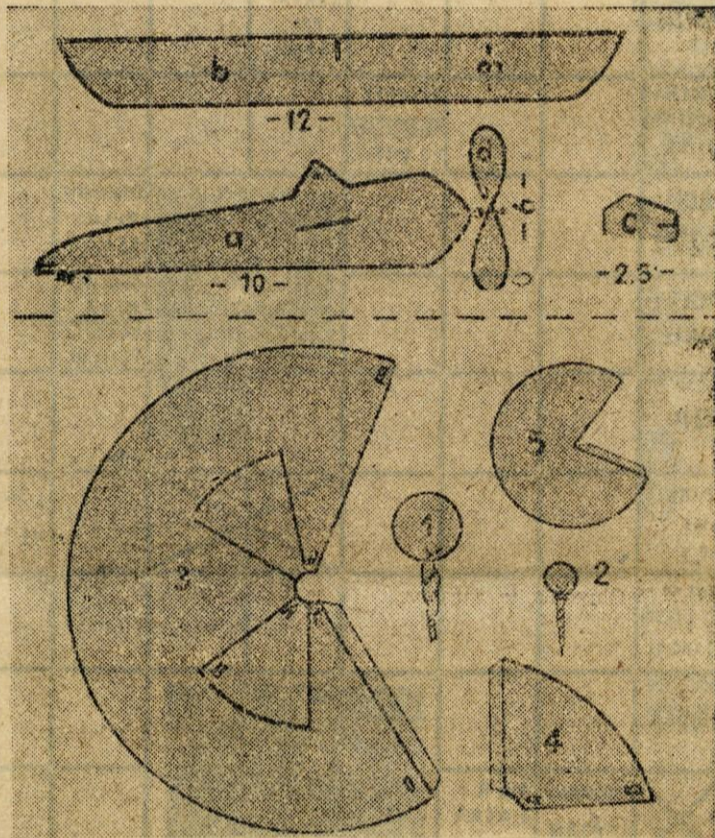
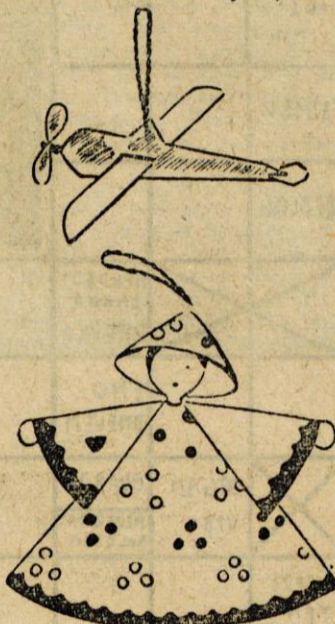
liko neradi pa se sprijaznijo z mislijo, da te kroglice, te svečke in vsi najrazličnejši krhki okrasni niso za igranje, saj se jim še približati komajda smejejo.

Ni še prepozno, da jim napravite, ali pa si otroci celo sami naredijo, okraske, ki jih bodo lahko snemali in se z njimi tudi igrali. Fantke bodo vsekakor navdušila majhna letala, narejena iz močnejše lepene in ovita z staniolom. Taka letala na jelki prav lepo izgledajo, ker imajo propeler pa lahko tudi letijo.

Dele letala izrežite po predlogu na skici, na vsak del nalepite staniol ali sličen svetleč papir in šele nato skozi rez na trupu pričvrstite krila na rep in z buciko priprite še propeler. Med trupom letala in glavico bučke nataknete še stekleno kroglico (z ogrlice), da se bo propeler lažje obračal.

Deklice bodo imele verjetno raje lutko v pisani obleki. Če imate pri roki malo tanjšega kartona, pisane papirja ali staniola, malo vate in dobro lepilo, vam tega ne bo težko narediti.

Za glavo in roke navijte na vžigalnice kosčke vate in pričvrstite z nitjo. Na obleko nalepite barvast papir in prav tako tudi na rokave (št. 4). Nato obleko ovijte okoli vratu in zadaj zalepite. Sestavite še klobuk in lutka je gotova. Lahko tudi stoj.



Srečno in uspehov polno novo leto 1961 vam želi delovni kolektiv

MLEKARNE KRANJ

70 let dela v gospodinjstvu

Dandanes skoraj ničesar več ne naredimo, da ne bi bilo to tudi v eni ali drugi statistiki. Vse ustanove, gospodarske organizacije in drugi delajo mesečne, četrtletne, polletne, letne in druge statistike, ki nam, ko so združene, pomagajo do prepotrebni, čisto pa tudi zelo zanimivih podatkov.

Poleg vseh teh naštetih statistik, se je našla tudi ena »neuradna«, a kljub temu dokaj zanimiva statistika in marsikdo se bo nad njo



»Lepa hvala, že od nekdaj sem si želel takšno darilo.«

zamislil. Naredili so jo seveda v Ameriki.

Dejavnost žene, ki je rodila dva otroke in sama gospodinjila, bi v 70 letih svojega življenja izgledala približno takole:

zašila 20.000 gumbov
pospravila 55.000 postelj
servirala 18.000 zajtrkov in 60 tisoč drugih obrokov
oprala in očistila 15 ton zelenjave
vsa leta življenja je posvetila pranju 500.000 žlic, nožev, vilic, pomila je 100.000 skodelice in krožnikov in 1.000.000 krožnikov
Oprala je neverjetno količino perila:
100.000 kvadratnih metrov (brez posteljnega perila)
120.000 kvadratnih metrov namiznih prtov

V svoji kuhinji in stanovanju je prehodila 60.000 km, to je prav toliko, kot da bi šla en in polkrat okoli Zemlje.
Vsekakor je ta statistika zelo prepričljiva kljub temu, da zajema le povprečne podatke. – Prav zaradi tega pa za gospodinjstvo – pa naj bo zaposlena ali ne – gospodinjstvi pripomočki niso nikakršno razkošje, ampak le potreba, saj moramo misliti tudi na zdravje, higienske potrebe in zmanjšanje uporabe časa.

AGATA CHRISTIE

ALIBI

»Tako je, major Ellerby. Major je iz navade jemal mamila, mar ne? Potovali ste z njim. V Bermuda je prišlo do neljubega dogodka – nekdo je bil ubit. Major Ellerby je bil skrivni smrtni. Znal pa je vse lepo zabrisati. Edino vi ste vedeli, kako je bilo. S kakšnim zneskom je major Ellerby kupil vaš molk?«

Parker je buljil vanj z odprtimi usti. Bil je popolnoma zlomljen, njegova lica so drhtela od razburjenja.

»Kakor vidite sem se za vse pozanimal.« je dejal Poirot prijazno. »Tako je bilo, kot sem dejal. Za svoj molk ste prejeli precejšnjo vsoto denarja in major Ellerby vam je še dalje plačeval, dokler ni umrl. Zdaj bi pa rad slišal nekaj o vašem zadnjem poizkusu.«

Parker je še vedno buljil vanj.
»Nima smisla tajiti. Hercule Poirot ve. Vse je točno, kar sem povedal o majorju Ellerbyju, mar ne?«

Parker je prikimal. Njegov obraz je postal pepelnato siv.
»Toda v smrt gospoda Ackroyda nisem vmešan!« je vzkliznil. »Bog mi je priča, da tega nisem storil – jaz ga nisem umoril!« Skoraj kričal je.

»To vam rad verjamem, dragi prijatelj.« je odgovoril Poirot. »Saj nimate živcev niti poguma za kaj takega. Toda izvedeti moram resnico.«

»Povedal vam bom resnico, gospod, vse, kar želite izvedeti. Res je, da sem oni večer poskušal prisluškovati. Ena beseda ali dve, ki sem ju ujel, sta vzbudili moje zanimanje. In to, da je želel gospod Ackroyd, naj ga nihče ne moti in da se je tako čudno zaprl z gospodom doktorjem. Bog ve, da je vse, kar sem povedal pred policijo, čista resnica. Slišal sem besedo »izsiljevanje« in...«

»Ste mislili, da bi mogli tudi vi dobiti svoj delež?« mu je Poirot mirno vpadel v besedo. Znal je res imenitno vreči vabo.

»No, da tako je bilo, gospod. Takole sem si

mislil: če gospoda Ackroyda izsiljuje, zakaj ne bi še jaz...«

Čuden izraz se je pojavil na Poirotovem obličju, sklonil se je naprej.

»Ali ste imeli že pred tem večerom razlog za domnevo, da so gospoda Ackroyda izsiljevali?«
»Ne, res ne. To me je zelo presenetilo. Gentleman, ki je živel v tako urejenih razmerah!«

»Kaj ste slišali?«

»Ne mnogo, kajti imel sem seveda opravka tudi v kuhinji. Kadarkoli sem se nato splazil k vratom, je bilo vedno zama. Prvič je prišel iz sobe doktor Sheppard in bi me skoraj ujel, drugič je šel gospod Raymond po hodniku in ko sem prišel s pladnjem, mi je naročila gospodična Flora, naj zopet odidem.« Poirot je dolgo gledal moža, toda Parker je njegov pogled vzdržal.

»Upam, da mi verjamete, gospod. Ves čas sem se bal, da bo policija odkrila zadevo z majorjem Ellerbyem in me zaradi tega osumila.«

»No, dobro.« je dejal končno Poirot. »Zdi se mi, da vam verjamem. Se za nekaj vas moram prositi, da mi pokažete svojo hranilno knjižico. Saj jo gotovo imate?«

»Da, gospod, imam jo celo pri sebi.«

Brez najmanjšega znaka presenečenja jo je potegnil iz žepa. Poirot je prijel tenko, zeleno knjižico in prečel vpisane zneske.

»Oho, v letošnjem letu ste kupili za pet sto funtov obveznic?«

»Da, gospod. Prihranil sem že preko tisoč funtov – rezultat mojih odnosov do... hm... do mojega zadnjega gospodarja, majorja Ellerbyja.«

Poirot mu je vrnil knjižico.

»Dobro je, Parker. – Verjeti hočem, da ste mi povedali resnico. Če niste – tem slabše za vas, dragi prijatelj.«

Ko je Parker odšel, je segel Poirot ponovno po svojem plašču.

»Kam pa greste zopet?« sem ga vprašal.

»Malce bi rad obiskal dobrega doktorja Hammond.«

»Ali verjamete Parkerjevi zgodbi?«

»Zdi se, da je popolnoma verjetna. Če ni izredno dober igralec, potem res verjamem, da je Ackroyd padel v roke izsiljevalcev.«

»Ja – kdo pa...?«

»Ja... kdo? Morda bova dosegla svoj cilj z obiskom pri dr. Hammond. Ta bo lahko odvrnil vsak sum od Parkerja, ali...«

»Ali?«

»Danes dopoldne padam neprestano v napako, da puščam stavke nedokončane.« je odgovoril Poirot. »Prosim, da mi oprostite.«

»Sicer, sem zmedeno jedljal, vam moram nekaj priznati. Zal sem iz nepravdnosti nekaj izklepetal o prstanu.«

»O katerem prstanu?«

»O prstanu, ki ste ga našli v ribniku.«

»Ah, da.« je dejal Poirot in se zadovoljno smehljal.

»Upam, da mi ne zamerite? Bilo je zelo nepredvidno od mene.«

»Niti najmanj, dragi prijatelj, niti najmanj. Saj vam nisem prav nič predpisoval, kako se morate zadržati. Na prosto vam je bilo dano, da ste govorili o čemerkoli. Vašo sestro je to gotovo zelo zanimalo?«

»Oh, seveda. In kot posledica tega se je pojavila kopica domnev.«

»In pri vsem tem je vsa zadeva vendar tako preprosta. Pravilno pojasnilo je bilo vendar na dlani, mar ne?«

»Res?« sem vprašal suho.

Poirot se je zasmejal.

»Moder mož se za nič ne zaveže.« je pripomnil.

»Mar ne? In zdaj sva že tu pri doktorju Hammond.«

Odvečnik je bil v svoji pisarni in naju je takoj sprejel. Dvignil se je in naju po svojem običaju suho pozdravil.

Poirot je prešel kar takoj na jedro zadeve.

»Gospod, potrebna so mi nekatere pojasnila, se pravi, če boste tako prijazni in mi jih dali. Vi ste, če me vse ne vara, zastopali umrlo gospo Ferrarsovo?«

Opazil sem, kako so se odvečnikove oči začudeno zasvetile, a kmalu se je zakril s pokleno rezervo kakor z masko.

»Gotovo, vse njene pravne zadeve so šle skozi moje roke.«

»Odlično. Preden bi vas sam kaj vprašal, vas prosim, da poslušate zgodbo, ki vam jo bo pripovedoval dr. Sheppard. Bodite tako prijazni, se je

obrnil k meni, »in povejte vse o razgovoru, ki ste ga imeli v petek zvečer z gospodom Ackroydom.«

»Prav rad.« sem odgovoril in pričel takoj s poročilom o tistem žudnem večeru.

»To je vse.« sem dejal, ko sem končal.

»Izsiljevanje,« je rekel odvečnik zamišljeno.

»Vas to preseneča.« je vprašal Poirot.

Odvečnik je snel svoj ščipalnik in ga skrbno očistil.

»Ne.« je odgovoril, »ne bi mogel trditi, da sem presenečen. Nekaj podobnega sem že dalj časa domneval.«

»To nas vodi k pojasnilom, za katerega bi vas prosil. Če ima sploh kdo sliko o vsotah, ki so bile dejansko izplačane, ste to vi, gospod.«

»Ne vidim razloga, zakaj bi vam tako pojasnilo odbijal.« je odgovoril Hammond čez nekaj časa.

»Zadnje leto je gospa Ferrarsova prodala nekaj boveznic, zneska, ki ga je dobila zanje, pa ni vložila v banko. Ker je imela precejšnjo imejeto in je po smrti svojega soproga živela sama zase, se mi je zdelo skorej gotovo, da je te zneske uporabila v poseben namen. Nekoč sem jo prosil za pojasnilo v tej zadevi in sem dobil odgovor, da mora podpirati nekaj siromašnih sorodnikov svojega moža, na kar se za zadevo nisem več zanimal.«

»In višina zneska?«

»Zdi se mi, da je bilo vsega skupaj dvajset tisoč funtov.«

»Dvajset tisoč funtov!« sem vzkliznil. »V enem letu!«

»Gospa Ferrarsova je bila petična žena.« je dejal Poirot suho. »In kazen, ki je predvidena za umor, ni ravno posebno razveseljujoča.«

»Ali vam lahko še s čim postrežem?« je vprašal dr. Hammond.

»Ne, najlepša hvala.«

Poirot se je dvignil.

»Oprostite, da sva vas nadlegovala.«

Odšla sva in Poirot je takoj pričel:

»No, kako je z našim prijateljem Parkerjem? Mar bi ostal služabnik, če bi imel dvajset tisoč funtov? Ne verjamem. Možno je seveda, da je denar vložil pri kakšni banki pod tujim imenom, vendar nagibam bolj k domnevi, da je govoril resnico. Torej preostaja samo Raymond ali – ali major Blunt.«

RTV LJUBLJANA

Poročila poslušajte vsak dan ob 5.05, 13., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30. Ob nedeljah pa ob 6.05, 7., 13., 15., 22. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30.

RADIJSKI IN TELEVIZIJSKI SPORED

OD NEDELJE, 1. JANUARJA DO SOBOTE, 7. JANUARJA 1961

NEDELJA, 1. januarja

- 6.00 Dve veseli narodni
- 6.10 Veselo in praznično jutro
- 7.15 Novoletni pozdravi
- 8.00 S citrami po Evropi
- 8.30 Z vseh koncev sveta
- 9.00 Mladinska radijska igra
- 9.30 Ob delu in ob radijskem sprejemniku
- 10.30 Veliki navdih
- 11.20 V vedrem ritmu s triom Suns
- 14.00 ZN na pragu leta 1961
- 12.00 Novo za Novo letu
- 13.15 Obvestila in zabavna glasba
- 13.30 Vesele pesmi z domačih poljan
- 14.00 Radi ste jih poslušali v preteklem letu
- 15.15 Zabavni zvoki za mlade poslušalce
- 15.30 Peter Pan - pravljica
- 16.00 Naši solisti čestitajo svojim poslušalcem
- 16.45 Znani ansambli
- 17.15 Novoletni miš - mišav
- 18.30 Pozdrav iz Zagreba
- 19.00 Obvestila
- 19.05 Srečno
- 19.30 Radijski dnevnik
- 20.00 »Ze noči se, že glasi se po cestah vabeci glas...«
- 20.30 Radijska igra
- 21.30 Po pariških ulicah
- 22.15 Za naše izseljence
- 23.05 Plesna glasba

PONEDELJEK, 2. januarja

- 6.00 Smo dobre volje...
- 7.15 Novoletni pozdravi
- 8.00 Veselje v narodnih nošah...
- 8.30 Sportniki za Novo leto
- 9.30 Četrte ure z ansambлом Tommy Gumina
- 9.45 Naročila in posvetila
- 10.45 Ob zvokih kitare
- 11.00 Spoznavajmo svet in domovino
- 12.00 Melodije za opoldne
- 12.30 V pesmi in plesu okrog sveta
- 13.15 Obvestila in zabavna glasba
- 13.30 Trikrat deset
- 14.30 Po orientu z orkestrom Wernerja Müllerja
- 14.15 Iz kronike Svobod in ljudsko-prosvetnih društev 1960
- 15.15 Iz glasbenih revij Irvinga Berlina
- 15.40 Ko umolknejo sirene - reportaža
- 16.00 V svetu opernih melodij
- 17.30 Čajanka z orkestrom Ralph Flanagan
- 18.00 Pod južnim soncem
- 18.15 Radijska igra
- 19.00 Obvestila
- 19.05 Majhna revija
- 20.00 Zabavni zbor Walter Schuman z novimi posnetki
- 20.20 Koncert Simfoničnega orkestra RTV Ljubljana
- 20.55 Kulturna panorama
- 22.15 Igramo za ples
- 23.05 V ritmu današnjih dni
- 23.55 Prijeten počitek

TOREK, 3. januarja

- 6.00 Melodija za vas
- 7.15 Novoletni pozdravi
- 8.00 Orgle in orglice
- 8.30 M. Kozina - Abeceda
- 9.00 Mladi ambasadorji
- 9.20 Čez kontinente
- 9.50 Glasbeni intermezzo
- 10.00 Novi pevci pred mikrofonom in pred publiko
- 11.00 Pesmi, ki jih še vedno radi poslušamo
- 11.30 Naša glasbena žetev v letu 1960
- 12.00 Zvoki za dober tek
- 13.15 Obvestila in zabavna glasba
- 13.30 Ob kaminu
- 14.15 Se zadnjič čestitke za Novo leto!
- 15.15 Poje Les Panches
- 15.30 V gosteh pri pihalnem orkestru LM
- 16.00 S poti po ZAR
- 16.15. Prijeto so nas zabavali
- 17.20 Deseti brat
- 19.00 Obvestila, reklame in zabavna glasba
- 20.00 Na gostovanju v Zagrebu - I. del
- 21.00 Veseli berači - oddaja

- 21.30 Ljubezenska pisma
- 22.15 Osmi simfonija »Na domači grudi«
- 23.05 Na gostovanju v Zagrebu II. del
- 23.55 Prijeten počitek

SREDA, 4. januarja

- 5.00 Dobro jutro
- 5.05 Poročila in dnevni koledar
- 5.10 Nekaj domačih
- 6.30 Reklame
- 8.05 Mladina poje
- 8.30 Jutranji spored solistične glasbe
- 9.00 Jezikovni pogovori
- 10.15 Od arije do arije
- 11.00 S popevkami čez kontinente
- 11.30 Za cicibane
- 12.00 Iz Tomšetove mape
- 12.15 Radijska kmečka univerza: ing. Janez Božič - Hitro rastoče gozdno drevje in plantaže
- 12.25 Zabaven opoldanski spored
- 13.15 Obvestila in zabavna glasba
- 14.05 Radijska šola za srednjo stopnjo
- 14.35 Glasbeni intermezzo
- 14.40 »Jase k nam Zeleni Jurij«
- 15.15 Obvestila, reklame in zabavna glasba
- 15.45 Radijska univerza
- 16.00 Koncert po željah poslušalcev
- 17.15 Sestanek v sredo
- 17.30 Zveneca godala
- 17.45 Jazz na koncertnem odru
- 18.00 Kulturna kronika
- 18.20 Od Gallusa do Hindemitha - zborovski skladatelji
- 18.45 Holandska vojaška godba
- 19.00 Obvestila in reklame in zabavna glasba
- 20.00 Marion Lescaut - opera v 4 dejanjih
- 22.15 Zaplešite z nami
- 22.50 Literarni nokturno
- 23.05 Iz modernega glasbenega sveta

ČETRTEK, 5. januarja

- 5.00 Dobro jutro
- 5.25 Nekaj domačih
- 6.30 Reklame
- 8.05 Poje mešani zbor Brajša Rašan iz Pulja
- 8.25 Glasba ob delu
- 8.55 Radijska šola za višjo stopnjo
- 9.25 Slovenski samospevi
- 10.15 Od polke do slow-rocka
- 10.40 Pet minut za novo pesmico in Pozdravi za mlade risarje
- 11.00 Ruski tečaj za začetnike
- 11.15 Glasbena medigra
- 11.20 Simfonija št. 5, v c-molu
- 12.00 Slovenske narodne z malimi ansambli in pevci
- 12.15 Kmetijski nasveti - Jože Kregar: Vrtna bitja in sneg
- 12.25 Duet in ansambli iz različnih oper
- 13.15 Obvestila in zabavna glasba
- 13.30 Vokalni kvintet Niko Stritof
- 13.45 Zvočni kaleidoskop
- 14.05 Popularne orkestralne skladbe
- 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo
- 15.15 Obvestila, reklame in zabavna glasba
- 15.40 Iz svetovne književnosti
- 16.00 V svetu popevk
- 16.30 Pol ure z našimi solisti in skladatelji
- 17.15 45 minut turizma in melodij
- 18.00 Odlomki iz opere Othello
- 18.30 Zabavni orkester RTV Ljubljana
- 18.45 Ljudski parlament
- 19.00 Obvestila, reklame in zabavna glasba
- 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in napevov
- 20.45 Razmišljanja - literarna oddaja
- 21.25 Koncert za violino in orkester
- 22.00 Intermezzo z vibrafonom
- 22.15 Po svetu jazz
- 22.45 Trije samospevi: Sonata za klavir
- 23.05 Mladim plesalcem
- 23.55 Prijeten počitek

PETEK, 6. januarja

- 5.00 Dobro jutro
- 5.10 Nekaj domačih
- 6.30 Reklame
- 8.05 Slike iz Alzacije
- 8.30 Zabavni potpuri
- 9.00 Naš podlistek
- 9.20 Ženski vokalni kvartet
- 9.35 Kotiček za mlade ljubitelje glasbe
- 10.15 Igrata flautista Boris Pahor in Fedja Rupel
- 10.35 Majhni zabavni ansambli
- 11.00 Operni baleti
- 11.30 Človek in zdravje
- 11.40 Radi jih poslušate
- 12.00 Štirje fantje na obisku pri nas
- 12.15 Radijska kmečka univerza - dr. ing. Franc Janežič: Sadovi našega raziskovalnega dela o varstvu poljščin
- 12.25 Pet pevcev - pet popevk
- 12.40 Pisani zvoki z Dravskega polja
- 3.15 Obvestila in zabavna glasba
- 13.30 Črno in belo
- 13.45 S tapanom in čalgijski po Makedoniji
- 14.05 Radijska šola za nižjo stopnjo
- 14.35 Poje tenorist Jan Peerce
- 15.15 Obvestila, reklame in zabavna glasba
- 16.00 Petkovo glasbeno popoldne
- 17.15 Razgovor z volivci
- 17.25 Od plesišča do plesišča z vokalnimi solisti in zabavnimi ansambli
- 18.00 Iz naših kolektivov
- 18.15 Orkester Alfredo Antonini
- 18.30 V dvoranah svobod in prosvetnih društev
- 19.00 Obvestila, reklame in zabavna glasba
- 20.00 Zabavni orkester RTV Beograd
- 20.15 Tedenski zunanjepolitični pregled
- 20.30 Skladatelji, kakor so jih opisali njihovi sodobniki
- 21.15 O morju in pomorščakih
- 22.15 Melodije velikih mest
- 22.50 Literarni nokturno
- 23.05 Nočni komorni koncert

SOBOTA, 7. januarja

- 5.00 Dobro jutro
- 5.25 Nekaj domačih
- 6.30 Reklame
- 8.05 Glasba ob delu
- 8.30 Lizstove klavirske skladbe
- 8.55 Radijska šola za nižjo stopnjo
- 9.25 Iz potne torbe
- 10.15 Med barokom in romantiko
- 10.40 Angleščina za mladino
- 10.55 Glasbena medigra
- 11.00 Po svetu jazz
- 11.30 Pionirski tehnik
- 11.50 Otroci izbirajo pesmico
- 12.00 Zvoki z gora - domači ansambli
- 12.15 Kmetijski nasveti - ing. Milan Simič: Ukrepi za pripravo zemljišč za plantažne nasade gozdnega drevja
- 12.25 Zabaven opoldanski spored
- 13.15 Obvestila in zabavna glasba
- 13.30 Lastovki v slovo...
- 13.50 Odlomki iz Smareglieve opere Istrska svatba
- 14.20 Sport in športniki
- 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo
- 15.15 Obvestila, reklame in zabavna glasba
- 15.40 S knjižnega trga
- 16.00 Zimsko sobotno popoldne
- 16.25 Iz najnovejšega repertoarja Jugotona
- 16.40 Ženski pevski zbor France Prešeren iz Kranja
- 17.15 Po kinu se dobimo
- 17.45 Kvintet Jožeta Kampeča
- 18.00 Jezikovni pogovori
- 18.15 Serenada za trobento, klavir, godala in tolkala
- 18.35 Operni zvoki
- 18.45 Okno v svet
- 19.00 Obvestila, reklame in zabavna glasba
- 20.00 Prvi sobotni večer v novem letu
- 20.20 Georgou se zmerom kaj pripeti - Smeh na sodišču
- 21.00 »Poslušaj in povej nam!«
- 22.15 Oddaja za naše izseljence
- 23.05 Zaplešite z nami

Televizijski spored

NEDELJA, dne 1. januarja

- 11.00 Film za otroke iz serije O Lassie
- 11.30 Risan filmi za otroke
- 12.05 Prenos novoletnega koncerta iz Dunaja
- 13.40 rPrenos smučskih skokov iz Garmischa v Nemčiji
- 17.00 Televizija za otroke
- 18.30 Plesna šola
- 19.00 Na pragu Novega leta - Novinarska oddaja
- 20.45 »Tommy Steele poje« - glasbeni film

PONEDELJEK, dne 2. januarja

- 18.00 Film iz serije Medic
- 18.30 TV pošta
- 18.45 Dokumentarni film
- 19.00 TV pregled
- 19.30 »Plošče, ki živijo« - Majda Sepe in Zagrebški jazz kvartet
- 20.00 TV dnevnik
- 20.15 Olimpijsko leto - športna reportaža
- 20.45 Kaj grizeš, prijatelj - prenos iz sodobnega dramskega gledališča

TOREK, dne 3. januarja

- 20.50 Prenos tujih TV sporedov

SREDA, dne 4. januarja

- 18.00 Sestanek ob šestih - oddaja za otroke
- 18.45 Svet v znamenju - serijski film
- 19.00 Čas, ljudje in dogodki
- 20.00 TV dnevnik
- 20.15 Svet v 1960
- 20.45 Volna, bombaž in modeli - reklamni film
- 21.00 TV magazin - zabavna oddaja
- 22.00 Portreti in srečanja

ČETRTEK, dne 5. januarja

- 9.00 TV šoli
- 18.00 Razgled za mladi svet
- 18.30 Igra z denarjem - film iz serije Interpol
- 19.00 Problemi industrije II.
- 19.30 TV obzorik
- 20.20 ... rezerviran čas
- 20.30 »Poznaš svoj domači kraj?« prenos iz Trbovelj

PETEK, dne 6. januarja

- 20.00 TV dnevnik
- 20.15 Kinoteka

SOBOTA, dne 7. januarja

- 18.00 Otroška predstava
- 18.45 Serijski film »Nevarnost je moj poklic«
- 20.00 TV dnevnik
- 20.20 ... rezerviran čas
- 20.30 Pol ure s plesnim orkestrom RTV Ljubljana
- 21.00 Novoletni košarkarski turnir ASK Olimpie po tekmi: Willy - film iz serije Cannonball

Obiskal nas je pisatelj France Bevk

France Bevk je letos praznoval 70-letnico življenja. Čestitali smo mu in ga povabili na obisk.

Naši želji je ustregel. Pisatelj je stopil v razred v ponedeljek med zadnjo uro. Bili smo zelo presenečeni. Kar gledali smo ga. Začeli smo se z njim pogovarjati. Potem smo šli v drugo nadstropje. Tam so bili zbrani že vsi dopolnaski učenci, ker bi pisatelja Bevka vsi radi videli. Pisatelja so najprej pozdravili trojčki iz 3. b razreda in mu dali lep šopek. Vsi smo ploskali. Nato smo poslušali Bevkove zgodbe. Ker je bil zelo dobre volje, smo ga lahko vse

Ste vi tudi taki?

Nekega deževnega popoldneva sem se vračal domov iz službe. Dežnika nisem imel, ker je bilo jutraj vedro. Ko sem se bližal domu, sem pred seboj zagledal sosedovo 11-letno Sonjo, ki sem jo kmalu dohitel.

Ze sem pospešil korake, da bi bil čimprej doma, ko me prijazno pozdravi: »Dober dan!« in še nadaljuje: »Oprostite, da vas nisem prej opazila, da greste za menoj brez dežnika.« Približala se mi je in dvignila svoj mali ženski dežnik nad mojo glavo.

Toda Sonja je še majhna, zato sem sam vzel dežnik in ga dvignil nad oba, ona pa je lepo stopala poleg in se pogovarjala tako, kot zmore le dobro vzgojen otrok. Do doma sicer ni bilo daleč in četudi brez dežnika, bi bil kmalu pod streho, to njena dobrosrčnost mi je tako ugajala, da sem z veseljem sprejel ponujeno uslugo.

A. B.

Novoletna darila

»Rrrrrr!« so zaškrpale duri in Jakec je ves preplašen skočil pokonci. Sveži zrak mu je zavel v prestrašen obraz in njegove oči so zaman iskale v temi.

Glej, sedaj je gotovo prišel nekdo od tistih razbojnikov, ki jih je polno v knjigah. Ze sega po mojem hranilniku. Kar slišim kako žvenketajo kovanci in njegov hudobni obraz se režeče obrača k meni. Tiste svetle lise tam so gotovo njegove oči. Kako strmišjo vame, že gre proti meni...

Ves premražen se je zakril z odejo, zadrževal je dihanje in čakal, kdaj bo prišel njegov konec, v katerega je bil prepričan.

Iz spanja ga je prebudilo rahlo zvončkanje in prve misli so mu pohitele k hranilniku. Skočil je pokonci in ... razširil oči.

»Mama, mama!« Se preden se je pojavila, je Jakec že stal pred čudovito jelko s premraženimi prsti, a vročim srcem.

Ne, ne, ni bil razbojnik, dobri predobri Dedek Mraz me je obiskal. Seveda z mrzlega severa je prišel, zato me je ponoči tako zazebló. Kako je skromen, gotovo

ni hotel, da ga vidim. A zakaj me je tako prestrašil? Pa saj me ni on. Sam sem se, kajti Dedek je dober.

»Kajne mama?«

»Prav gotovo, sicer ti ne bi prinesel toliko daril.«

»Kaj pa je prinesel?«

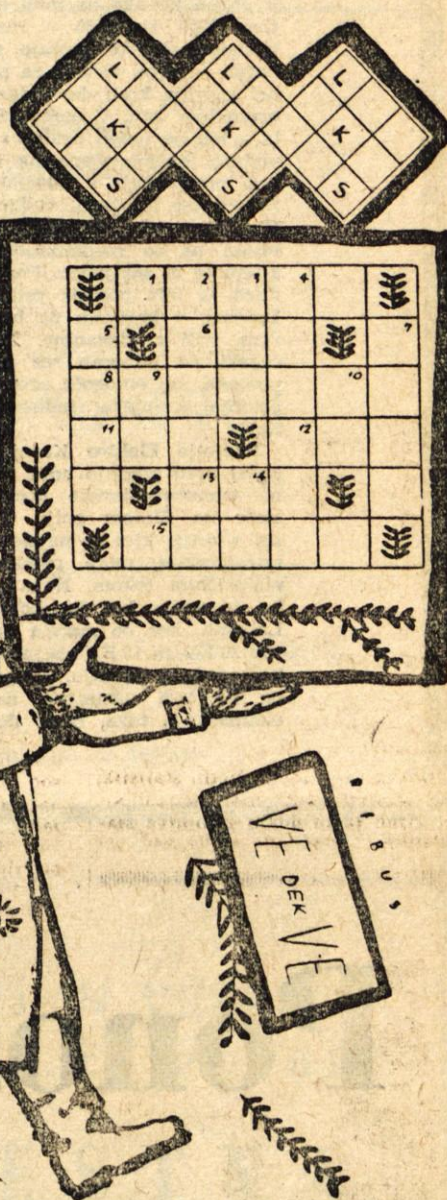
»Poglej! Dedek Mraz rad pravi kakšno presenečenje.«

In Jakec je odvijal. Le zakaj je tolikokrat zavito? Darilo je gotovo zelo dragoceno.

Toda, saj to je šala, grda in žaljiva. Ze je hotel zajokati, ko je opazil, da mame ni več, samemu sebi se pa že ne bo jokal. Ko je hotel ves razočaran oditi, je opazil na tleh listek. Le s težavo je prebral, kar je bilo napisano, kajti vedeti je treba, da je bil Jakec zelo slab učenec.

Pisalo je: ČE SI MARLJIV V SOLI IN DOMA, BOŠ Z LAHKOTO STRL TE OREHE IN ZA TRUD BOŠ MORDA DOBIL LEPO KNJIGO.

Jakec že rešuje, da bo med prvimi odposlal pravilno rešitev. Če nam boste tudi vi do 10. januarja poslali pravilne rešitve



magičnega lika, križanke in rebusa, vas bomo lahko upoštevali pri žrebanju za lepe knjige, ki jih je za vas pustil v našem uredništvu Dedek Mraz.

MAGIČNI LIK:
Vodoravno in navpično: orožje, organ, roža, ptica.

KRIŽANKA:
Vodoravno: 1. beseda v naslovu pionirske strani Glasa, 6. osebni zaimsek, 8. prodajalna, kjer je Dedek Mraz nakupil žemlje, 11. številka, 12. ime grške crke, 13. vodni pojav, 15. morska riba.
Navpično: 2. premeteno, 3. žensko ime, 4. poklon, 6. znamka avtomobila, 7. druga beseda v naslovu pionirske strani Glasa, 9. glavni številnik, 10. nogometni klub, 14. igralna karta.

Dva praznika

Kakor vsako leto, tako smo imeli tudi letos skupaj z vojniki garnizona v Križah na predvečer praznika proslavo. Za program te proslave smo poskrbeli mi - pionirji in vojniki. Sodelovali je tudi naš pevski zbor pod vodstvom Milice Studenec. Na Dan Jugoslovanske ljudske armade so nekaj učenec povabili v vojašnico. Da ne bi šli na ta obisk vedno samo najboljši učenci, so letos izbrali tiste, ki se zaradi kakršnekolik bolezni učijo bolj težko. Ti učenci so bili povabili zelo veseli, saj so si pri obisku lahko ogledali vse barake pri vojašnici in še orožje, ker so jim vojniki vse radi razkazali.

Komaj je minil ta praznik, že se z vso vno pripravljamo na drugo - Novoletno jelko in prihod Dedka Mraza, saj je to prav naš praznik. Vsak razred v Križah bo imel svojo proslavo. Pripravljamo krajše igrice o Dedku Mrazu, ki bo obdaril svoje pionirje, mi bomo pa

lepo okrasili vse prostore, da bomo ta praznik čim lepše proslavili.

Tonček Ribnikar
V. B. Križe

Zgodovina v 24 urah

Recimo, da je preteklo od nastanka Sveta pa do danes le 24 ur - torej vsa zgodovina Sveta le v 24 urah. - Potem odpade 12 in pol ure na prado in čas bitij brez vretenc, 8 in pol ure traja čas rib, 2 in pol ure zemeljski srednji vek, čas kusačarjev plazilcev, 43 minut odpade na terciarno dobo, zlasti na čas sesalec in le dve in pol minute obsega čas od pojavnja prvih človeka na Zemlji do današnjih dni. Komaj pet sekund pa preostane za 6000 let staro kulturno zgodovino človeštva.

Z obiska v Elektro Kranj

SODELOVANJE ZAGOTAVLJA USPEHE

Cepprav majhno podjetje, je Elektro Kranj znano po vsej Gorenjski in tudi izven njenih meja. Znano pa je predvsem zaradi velikih in zahtevnih del, za katere se je usposobil maloštevilni kolektiv. Prav zaradi tega pa tudi nima pomena pisati o zgodovini podjetja, saj smo o tem precej na široko pisali približno pred enim letom. Naštetimo naj le vsa pomembnejša dela, ki jih je kolektiv izvršil v letu 1960 in seveda tudi načrte, ki jih ima za prihodnost.

LABORE IN INDUSTRIJA

Najpomembnejši objekt, ki ga je kolektiv Elektro Kranj spustil v pogon nekako na meji med letom 1959 in 1960 – razdelilno transformatorsko postajo na Laborah – je bil osnova za pretežni del razvoja kranjske industrije v preteklem letu. V obratu Sava II bi sploh ne mogli pričeti s proizvodnjo, onemogočena pa bi bila tudi proizvodnja v Iskri, Planikli, Zvezdi ter Mlekarni v Cirkah. – Krog kranjske industrije, ki je vezan na to razdelilno postajo, s tem še ni zaključen. Prav v teh dneh je bila postaja pridružena Inteksu, v kratkem pa bo povezana tudi s Tiskanino. Torej je objekt na Laborah res velikega pomena, saj omogoča proizvodnjo celotne kranjske industrije ob Savi.

Podjetje Elektro Kranj pa je sedaj pred gradnjo nove razdelilne transformatorske postaje, in sicer na Zlatem polju. Severni del Kranja, kjer so najštevilnejše novogradnje, mora preskrbeti z električnim tokom. Nova postaja bo še večja kot je sedanja na Laborah, ker bo morala napajati vse 20 KV in 10 KV daljnovode in kablovode v Kranju. Razen tega pa bo tudi usmerjala napetost električnega toka, česar doslej v

Kranju sploh ni in se številni potrošniki pritožujejo zaradi tega, češ da ne morejo vedno uporabljati raznih električnih priprav. – Nova postaja bo po dveh kratkih zvezah tudi s postajo na Laborah, s čemer bo Kranju zagotovljena 100-odstotna dobava električne energije. Predvidevajo, da bo nov objekt dograjen še v letu 1961, čeprav zanj še niso sredstva povsem zagotovljena. Vendar pa kolektiv upa, da tudi za to gradnjo ne bo imel več težav, saj je doslej s tesnim sodelovanjem vseh družbenih in upravnih činiteljev ter z gospodarskimi organizacijami vedno uspešno reševal posamezne probleme.

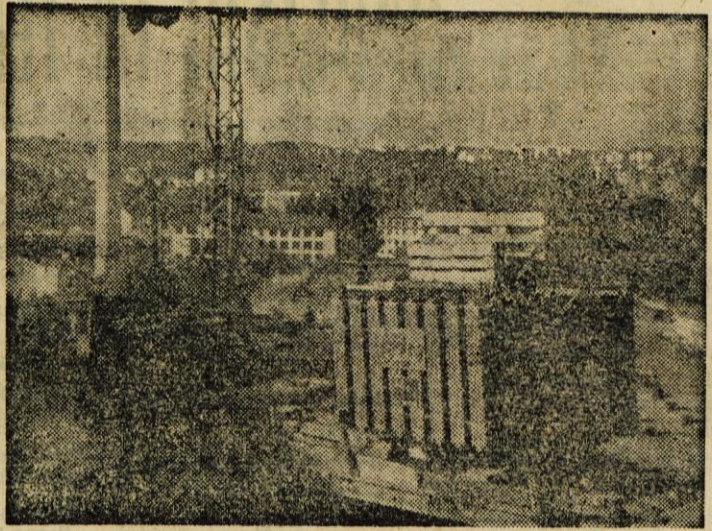
Pomembno delo, ki ga je kolektiv Elektro Kranj opravil v preteklem letu pa je vsekakor obnova 20 KV daljnovoda Radovljica–Polica pri Kranju. Daljnovod, ki je zvezan z elektrarno v Mostah preko Kranja z elektrarno

v Medvodah, ima sedaj tudi višjo napetost, in sicer 35 KV, s čimer je podjetje močno izboljšalo jakost električnega toka in zmanjšalo izgube energije.

ELEKTRIFIKACIJA ŽELEZNICE LJUBLJANA–KRANJ–JESENICE

V sidop novih postaj in daljnovodov, ki jih ima podjetje v načrtu novogradenj v letu 1961, pa bo pridružena tudi nova napajalna postaja za elektrifikacijsko omrežje železnice Ljubljana–Kranj–Jesenice. 35 KV daljnovod je že v gradnji, predvidevajo pa, da bo elektrifikacija železnice opravljena v letu 1962.

Razen te obsežne gradnje v podjetju že tudi kujejo načrte o gradnji večje razdelilne transformatorske postaje med Polico in Naklom. Čeprav bo ta postaja zaradi elektrifikacije železnice nujno potrebna, pa bodo z njo lahko



Transport transformatorja 8000 KVh za novo razdelilno postajo Zlato polje

tudi ojačili električno energijo v samem Kranju, kjer so potrebe vse večje in sedanja energija že ne zadošča več. Razen tega bodo imeli boljši električni tok tudi v Trzinu, Škofji Loki in v vseh manjših naseljih v okolici omenjenih mest.

IZVEN PLANA

V zadnjih letih je Elektro Kranj na vsem svojem območju razporedil električno omrežje in skoraj ni več naselja, kjer še ne bi imeli električnega toka. Za elektrifikacijo pa je bil opravljen levji delež v Selški dolini, v kateri je ostalo le še 5 hiš brez elektrike. Delo, ki ga je kolektiv opravil, je naredil izven svojega plana. – Kljub temu pa je delal z veseljem, saj je pomagal ljudem, ki so za elektrifikacijo sami zbrali nad 30 milijonov dinarjev.

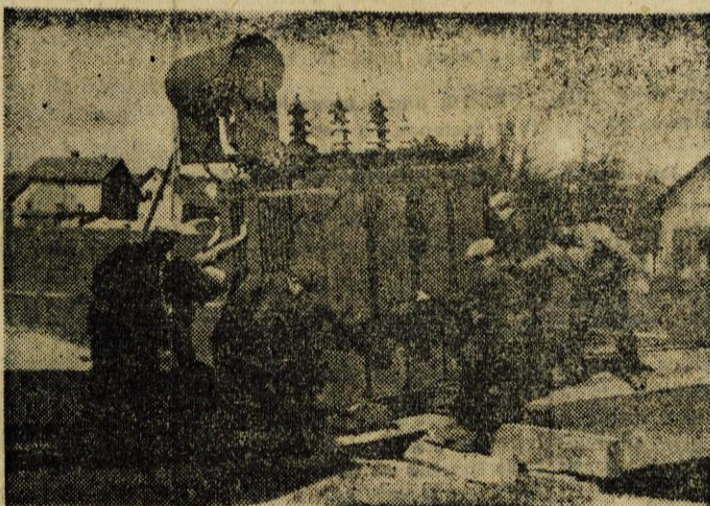
Prav tako je bilo v letu 1960 opravljeno pomembno delo v Trzinu. Stara in dotrajana Bornova zapuščina z 220 voltnim omrežjem potreb Tržičanov ni mogla več zadovoljevati. Elektro Kranj je zato zgradil novo omrežje s 330 voltno napetostjo.

STROKOVNEGA KADRA MANJKA

Razen predvidenih večjih novih del, se bo podjetje lotilo novega 10 KV električnega omrežja v Kranju, ki bo vezan na postaji

Labore in Zlato polje. – V to omrežje pa bo vključena tudi elektrarna Sava Kranj, katere sedanji 20 KV daljnovodi so dotrajani. S to preureditvijo tudi sedanjega daljnovodnega stolpa na Savskem mostu pred Iskro ne bo več, vendar pa bodo proti Strazhiču postavljeni novi, močnejši in skoraj nič manjši daljnovodi.

Za vsa ta dela podjetje močno pogreša strokovni kader. Manjka mu precej monterjev pri novogradnjah, pa tudi za morebitno ustanavljanje raznih servisov. – Zato si podjetje želi in predvsem mlažim priporoča, da bi se zaposlili v njihovem kolektivu. Delo v naravi je zlasti za mlajše priporočljivo, saj je zdravo. In ko smo že omenili zdravje, naj zapišemo, da ima kolektiv Elektro Kranj povprečno le 0,5 odstotka izpada z dela zaradi obolenj. Če pa bi imel kolektiv Elektro Kranj zadostno število delavcev, pa bi v prihodnje tudi lažje reševal številne probleme in hitreje uresničeval svoje načrte. Prepričani smo, da mu bo tudi to uspelo, saj je vsa leta doslej z uspehom reševal tudi težje probleme. S to željo, pa kolektiv Elektro Kranj želi tudi vsem delovnim ljudem srečno in uspehov polno novo leto 1961. B. Fajon



Elektro Kranj je v 1960. letu opravilo tudi v škofjeloški občini velika dela. Na sliki: transformator za elektrifikacijo obeh dolin

Ponos kolektiva

»Gorenjc«

Tik ob glavni cesti v Radovljici vidiš 35 aradnih družin. Sveto so nagradili kupe opeke. Vrteli so se škipci, udarjala so zidarska kladiva in kmalu zatem, ko se je izza odstranjenih odrov prikazalo lepo pročelje, se je v veliko hišo gradbenega podjetja »Gorenjc« v

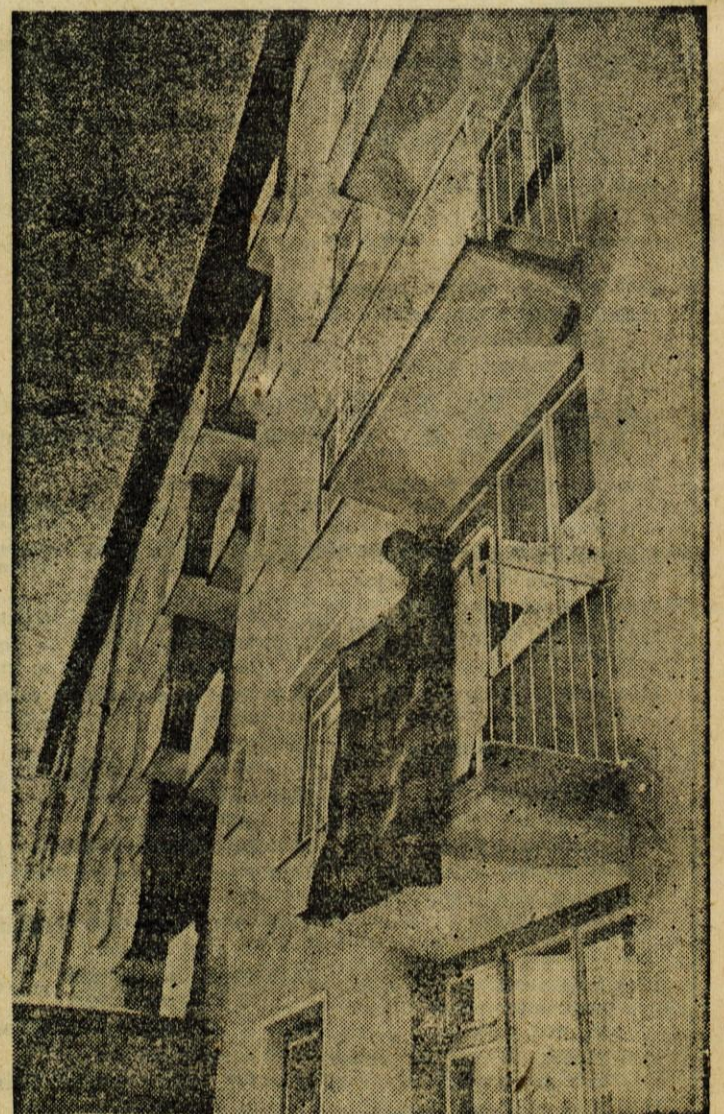
Radovljici. Letos so začeli graditi en tak 30-stanovanjski blok. – Inogo gradijo v Radovljici. Toda občinske meje jih ne ovirajo. – Stavbe, ki so v ponos temu kolektivu so prav tako na Bledu, v Trzinu, v Kranjski gori in drugod. Njihova dejavnost se je v zadnjih letih zelo povečala in so danes sposobni prevzeti tudi zahtevna velika dela. V skromni doba za to trditve naj zadostuje samo tale podatek: pred desetimi leti (1950) je ta kolektiv zmogel opraviti komaj za 13 milijonov dinarjev del v letu. Se pravi, zgradili so komajda štiri stanovanjsko hišo. Lani pa so že dosegli 320 milijonov dinarjev realizacije. Zato so utemeljeno postavili letošnji plan na 410 milijonov. Po vsem kaže, da bodo ta plan še visoko presegli, in sicer za okroglo 60 milijonov dinarjev, tako da bo vrednost njihovega opravljenega dela dosegla že skoraj pol milijarde dinarjev. Seveda kolektiv, s približno 300 delavci, ne bi zmogel tega, če ne bi vsako leto vztrajno in zavestno zbirali vsak vir sredstev za nakupovanje mehanizacije. Pred 10 leti je bila vrednost njihovih osnovnih sredstev bori 1,200,000 dinarjev. Za tem so vsako leto kupili kak stroj. Samo v zadnjih štirih letih so nakupili stroje za 41 milijonov dinarjev. Danes imajo po vseh gradbiščih mešalce, dvigala, vibratorje, kovinske odre, pedpore itd. – Celotno žerjav pričakujejo prav te dni. V prihodnjem 1961. letu pa bodo nabavili buldožer. – Tako grede dela dosti hitreje izpod rok, kot pravijo delavci, in ni toliko težav kot včasih.

Skladno z mehanizacijo so letos delavci mnogo govorili tudi o novem načinu nagrajevanja. Letos junija so začeli. Vsako gradbišče ima svojo evidenco, svoj račun. – Čim bolj organizirajo delo, čim

več materiala prihranijo, tem višji so njihovi prejemki. Najbolje so se odrezali v Zirovnici. Morda zato, ker so tam takrat šele postavili novo delovišče in od začetka pazili. Tudi evidenca je bila lažja kot drugje, kjer so to spremembo vnesli sredi največjega dela. Delavci doslej še niso povsem zadovoljni s tem nagrajevanjem. Nekateri so pričakovali večje spemembe. Toda v prihodnje, na novih gradbiščih v 1961. letu so prepričani, da bodo našli še »skrite rezerve«, s katerimi bodo dvignili delovno storilnost, znižali gradbene stroške in tako povečali tudi svoje osebne dohodke. Desetletne izkušnje, mehanizacija in druge oblike dela jim to zagotavljajo.

Ko smo se ondan srečali z nekaterimi delavci, so nam veliko pripovedovali tudi o tem, kako živijo, kako se počutijo pri tem podjetju in podobno. Večina jih je iz drugih krajev: iz hrvaškega Zagorja, Prekmurja in od drugod. Nekateri so se odločili, da si bodo tu v Radovljici v okviru stanovanjske zadrage postavili nov dom, morda celo udobnejši in lepši, kot je bil v njihovem rojstnem kraju. Drugi so pripovedovali o njihovih menzah in o hrani. Vsako gradbišče ima urejeno svojo kuhinjo. Kuharice in prostor preskrbi in plača podjetje. Vse drugo: kaj naj se kuha, koliko naj stane in podobno, vse to se zmenijo kar sami, kajti sami tudi plačajo. – Letos je deževje hudo nagajalo pri njihovih delih. Celotno življenje je bolj dolgočasno in puho ob slabem vremenu. Toda upajo, da bo zima udobna: da bodo lahko delali in tako tudi več zaslužili. Zaželeli smo jim veliko lepega vremena, sonca in veliko sreče v prihodnjem 1961. letu.

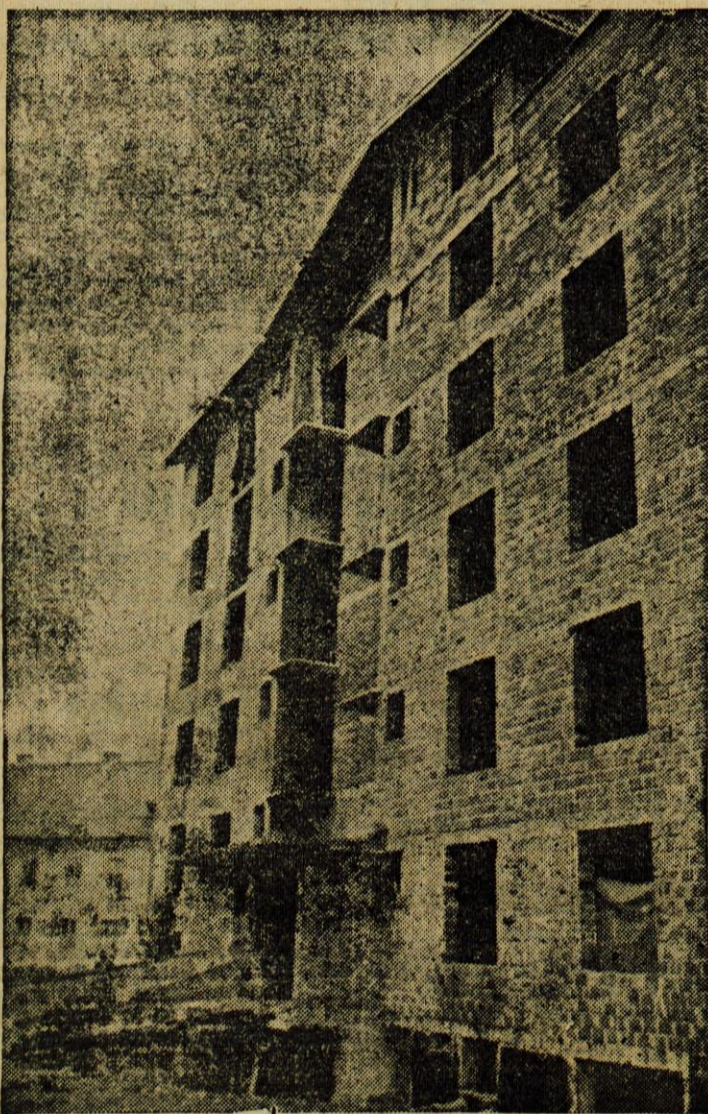
K. Makus



... IN KO SO SE STANOVALCI ŽE VSELILI

Delovni kolektiv
Splošnega gradbenega podjetja
»GORENJC«
RADOVLJICA

želi vsem delovnim ljudem srečno in uspehov polno novo leto 1961



Med gradnjo...

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR KRANJ

in vse množične
organizacije



želijo prebivalstvu kranjskega okraja ter vsem
delovnim ljudem naše socialistične domovine

**srečno in uspehov polno
novo leto 1961**

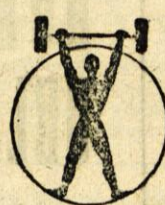
TOVARNA TISKANEGA BLAGA TISKANINA KRANJ

Nudimo vam svoje priznane izdelke:
bombažne in stanične tkanine
v vseh modnih barvah in odtenkih

Naše tkanine so znane na domačem in ino-
zemskem tržišču kot kvalitetne po izdelava-
vi in trajnosti



**Vsemu prebivalstvu
Gorenjske želimo srečno in
uspehov polno novo leto**



Sava

Tovarna
gumijevih
izdelkov
Kranj

želi vsem delovnim kolektivom

v novem letu 1961

še več delovnih uspehov

Priporočamo svoje cenene in kvalitetne izdelke:

avtoplašče, potniške in tovarne,
plašče za kolesa, tehnične izdelke, klinaste jermene,
transportne trakove, prevleke valjev in koles,
blago za dežne plašče,
izdelke za čevljarstvo industrijo in lepila

Vsem delovnim
ljudem srečno, zado-
voljno in uspehov
polno
novo leto

OBRTNA ZBORNICA ZA OKRAJ KRANJ

POSLOVNA ZVEZA ZA GOZDNO IN LESNO GOSPODARSTVO KRANJ

izvaja vsa gozdno-kulturna dela
gradi gozdne poti in odkupuje
vse gozdne sortimente

srečno novo leto 1961!

**SRECNO IN VESELO
NOVO LETO 1961**

MESTNA KLAVNICA KRANJ

Vedno boste zadovoljni z
našimi mesnimi izdelki



**Srečno in uspešno novo leto 1961
želi delovni kolektiv**

JESENIŠKE ŽELEZARNE

vsem sorodnim delovnim kolektivom
Jugoslavije in vsem delovnim ljudem naše
socialistične domovine

Naše geslo v letu 1961 ostane: Z delom v boj za srečno bodočnost!

Mnogo uspehov v letu 1961
želi vsem delovnim ljudem

COLOR
TOVARNA BARVINLAKOV
MEDVODE

TRGOVSKO PODJETJE
SORA
ŽELEZNIKI

želi vsem svojim odjemalcem
srečno in uspešno novo leto 1961

Kolektiv
Knjigarne
Simon Jenko
Kranj

želi vsem delovnim ljudem v
ljubilejnem letu
1961 polno
uspehov in sreče

Srečno in uspehov
polno

novo leto

želi vsem delovnim
ljudem

Kmetijska
zadruga
Cerklje

na Gorenjskem

GOZDNO
GOSPODARSTVO
BLED

s svojimi obrati

želi vsem delovnim ljudem

v novem letu 1961
mnogo sreče in zadovoljstva

Vsem delovnim ljudem želi srečno, zadovoljno in
uspehov polno **NOVO LETO 1961**

trgovsko podjetje

K R V A V E C
C E R K L J E

s poslovalnicami:
Cerklje, Šenčur, Velesovo,
Brniki, Zalog in Lahovče

PROJEKTIVNO
PODJETJE
V KRANJU

želi vsem delovnim ljudem v letu
1961
mnogo sreče
in uspehov

Kolektiv
GOZDNO
GOSPODARSTVO
KRANJ

s svojimi obrati

želi vsem delovnim ljudem
srečno

novo leto 1961
in priporoča
svoje proizvode

GORENJSKA
OBLAČILNICA
KRANJ

s poslovalnicama
v Trzinu in na Jesenicah želi vsem
odjemalcem in
vsem delovnim
ljudem v letu 1961
mnogo uspehov

Srečno in uspešno
novo leto!

OLJARICA

tovarna
rastlinskih olj in
oljnih izdelkov

BRITOF
pri Kranju

Občinski
ljudski odbor
Medvode

ter vse
politične in go-
spodarske
organizacije

želijo vsem delovnim ljudem
srečno, uspehov polno
novo leto 1961

OD 5 DO 70

Obrtno podjetje „Instalater“ v Kranju je
v nenehnem in hitrem razvoju

Novogradnje so že nekaj let v ospredju. Ker pa so zahteve po gradnjah — zlasti stanovanjskih — vse večje, marsikje zmanjka potrebnih strokovnjakov, da bi nov stanovanjski blok v najkrajšem času, ali pa sploh, dogradili.

Znano je, da v zadnjih letih veliko gradimo prav v kranjski občini. Stanovanjski bloki rasejo drug za drugim, prav tako pa tudi razna gospodarska poslopja. Pri vseh teh novogradnjah pa ima velik delež tudi kranjsko obrtno podjetje „Instalater“, ki ga je približno pred dvema in pol leti ustanovil občinski ljudski odbor z namenom, da bi pri novogradnjah opravljal vsa vodovodna in centralno ogrevalna instalacijska dela.

PRVI DELOVNI PROSTOR — KLET

Pet delavcev je sestavljalo kolektiv 19. maja 1958. leta, ko smo prvič v Kranju slišali za „Instalater“. Seveda to še ni bilo podjetje, temveč mehanična delavnica, ki so jo s skromnimi sredstvi le zasilo opremili, a vendar so že takrat začeli z vodovodnimi instalacijami in popravili centralnih ogrevalnih naprav. Majhen kolektiv pa je imel težke probleme s samo proizvodnjo. Ni imel primerne delovnega prostora. — Zasilen izhod je našel v kleti nekoga privatnika na Primskem in kladiivo je odmevalo ob udarcih ob kovine med korenjem in repo. In kje je imel „Instalater“ pisarno? Pri sosedu v gostilni „pri Jaku“, kjer so imeli vsaj telefon. — Prav zaradi dela kmalu ni bilo več problemov. Zavod za

stanovanjsko in komunalno gradnjo pri ObLO Kranj je kaj hitro postal precejšen in stalen naročnik. S prvimi večjimi deli, pa se je „Instalater“ kaj hitro uveljavil. 64-stanovanjski blok je le petčlanski kolektiv v kar najkrajšem času solidno opremil z vsemi svojimi uslugami. Uspeh, ki je zagotovil nadaljnji razvoj. — Ob koncu leta 1958 se je kolektiv povečal že na 17 članov. Potrebe po instalacijskih delih so bile večje, saj za ta dela podobnega podjetja na Gorenjskem sploh nimamo. Vendar pa je treba za instalacijska dela imeti še druge oblike dejavnosti, predvsem pa ključavničarstvo.

ZDRUŽITEV

Prav zaradi tega je prišlo 1959. leta do soglasne združitve med „Instalaterjem“ in ključavničarskim obratom KZ Primskovo. Le-

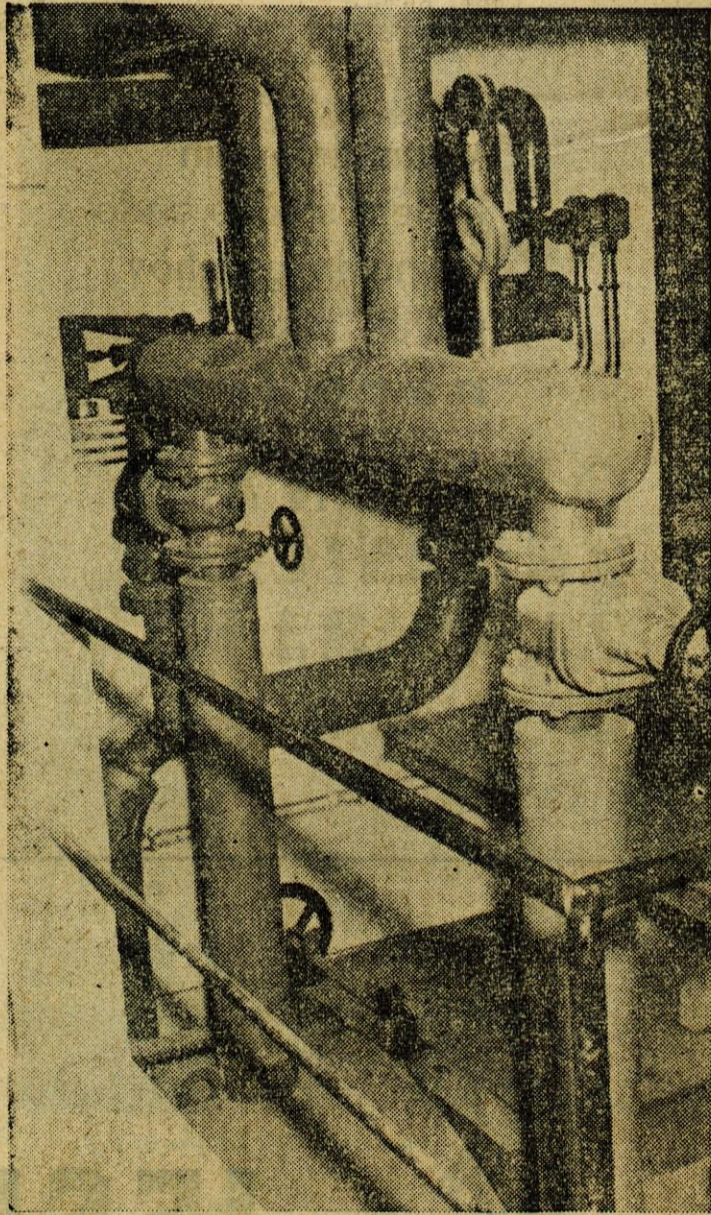
ta je imel tudi dokaj dobre delovne prostore v nekdanji radijski postaji na Primskem. Po združitvi, ko se je kolektiv povečal na približno 30 delavcev, pa se je Instalater preimenoval tudi v obrtno podjetje. Podjetje si je za novo proizvodnjo kaj hitro preuredilo delovne prostore, seveda pa tudi za upravo podjetja. Prav v tem času pa se je močno uveljavilo delavsko samoupravljanje v „Instalaterju“ in velike in majhne probleme so reševali kar z največjimi uspehi. Proizvodnja se je začela odvijati z najboljšimi rezultati. Strokovnih delavcev je bilo v kolektivu vse več in že ob koncu leta 1959 je kolektiv štel 50 delavcev. Potrebe po uslugah „Instalaterja“ pa so postajale od takrat iz dneva v dan večje. Zato se je moral kolektiv še nenehno povečevati in izpopolnjevati svojo proizvodnjo. Zato se je v letu 1960 povečal kolektiv že na 70 članov, ustanovil pa je tudi kleparsko delavnico, ki jo potrebuje za instalacije, zlasti pa za ventilacije.

TRILE OBRATI

V dveh in pol letih se je nekdanja delavnica razvila v pravo podjetje, ki ima danes ključavničarski obrat, ki razen splošnih del izvršuje stavbeno ključavničarstvo in popravlja poljedelske stroje; kleparski obrat z vsemi kleparskimi deli in ventilacijskimi napravami in seveda še tretji obrat za vodovodne instalacije ter centralne instalacije za ogrevanje.

KOLEKTIV IMA SE PROBLEME

Začetnih tehničnih, finančnih in kadrovskih problemov „Instalater“ torej nima več. Zadnja vprašanja v zvezi s tem problemom, je kolektiv z uspehom rešil učinku. Vendar pa je kolektiv še vedno pred precejšnjimi problemi. Vsekakor je največji problem, kako zadovoljiti vse tiste, ki si želijo njegove usluge. Preveč imajo dela, da bi ga lahko izvrševali v zelenih rokhi naročnikov. Pripeti se celo, da se mora naročnik obrniti na drugega izvajalca, ker mu v „Instalaterju“ ne morejo v zelenem roku izdelati prve ali druge naprave. Prav zaradi tega se kolektiv že ukvarja z novo mislijo, kako bi še lahko povečal svojo zmogljivost. Zato bi bilo predvsem treba dobiti nove delovne prostore in hkrati s tem tudi nove strokovnjake. Zamišljal, ki bi jo bilo treba vsekakor s skupnimi močmi uresničiti. Za dela, ki jih opravlja „Instalater“, naročniki na Gorenjskem nimajo več izvajalca in prav zato bi bilo



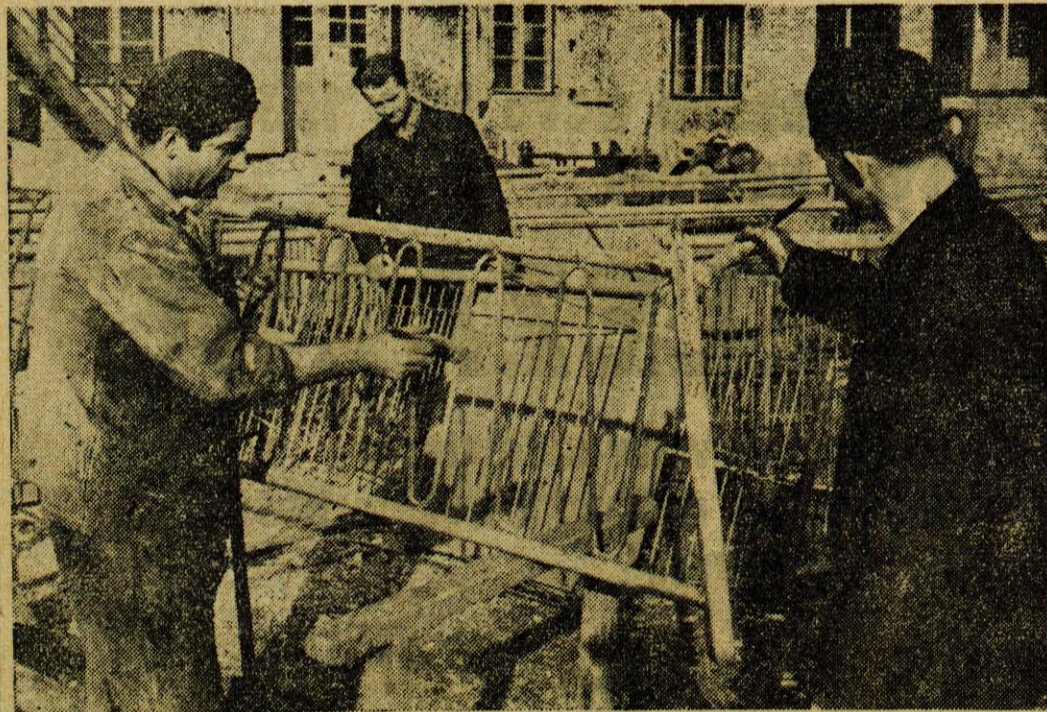
V veleželeznini „Merkur“ Kranj je „Instalater“ montiral in izdelal novo kurilnico za centralno ogrevanje

potrebno zamisel kolektiva uresničiti. Potrebo bo razširiti pa bi morda lahko podkrepili s številnimi: leta 1958 je znašala bruto proizvodnja „Instalaterja“ 17 milijonov dinarjev, naslednje leto že 60 milijonov in leta 1960 okrog 120 milijonov dinarjev.

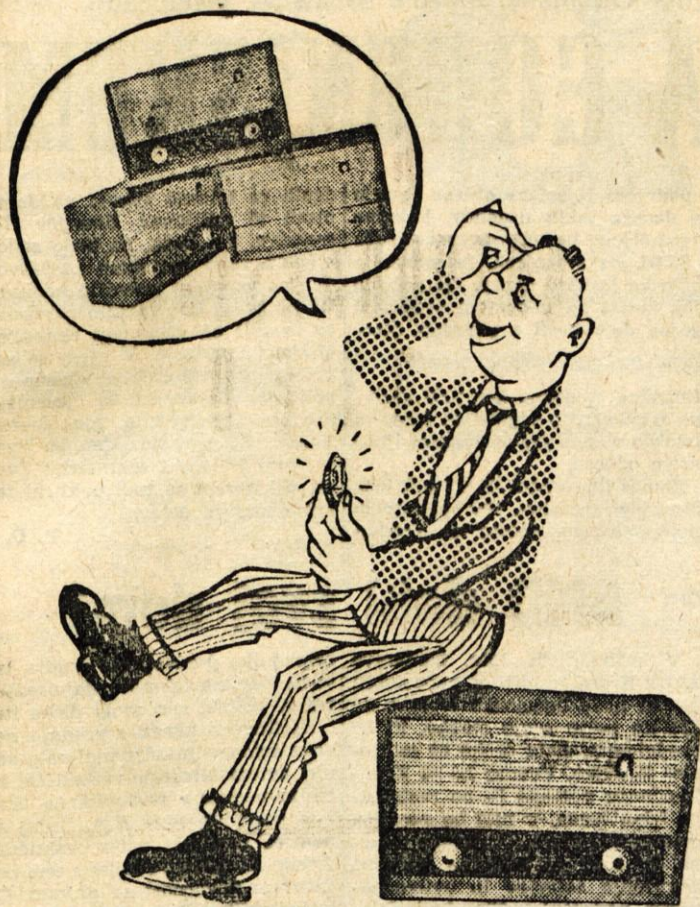
OPRAVLJENA DELA

Obrtno podjetje „Instalater“ je doslej sodelovalo že pri šestih novogradnjah. Predvsem je pomagalo s svojimi uslugami v kranjski občini na Zlatem polju (398 novih stanovanj), pri gradnji obrata Sava II, Mesnini, šoli

B. Fajon



Balkonske ograje za nove stanovanjske bloke so priznan proizvod obrtnega podjetja „Instalater“



Za kaj naj štedim? Jasno! Za »GLAS«. Trikrat tedensko bom lahko v njem bral vse o najbolj aktualnih dogodkih doma in po svetu. Razen tega bom tudi neugodno zavarovan! In še več – udeležen bom tudi pri tradicionalnem nagradnem žrebanju, ki ga prireja »GLAS« vsako leto za svoje naročnike

MALI OGLASI

P R O D A M

Ugodno prodam Puch 250 ccm – starejši tip. Naslov v oglašnem oddelku. 4805
Prodajam kravo s petim teletom ali brez. – Voglje 90. 4819
Prodajam železen štedilnik desni, zelo dober in dva gramofona. – Vodice 48 4820
Kravo po teletu, 500 kg težko, imam naprodaj. – Sp. Duplje 23 4821
Radio Tesla prodam po ugodni ceni. – Savska Loka 10, Kranj 4822
Prodajam kravo mlekarico. Hujše št. 13 4823

KUPIMO VSE KOLIČINE VSAKOVRSNE ŽIVINSKE KRME »Klavinica«, Kranj

Prodajam 3 prašiče, težke po 60 do 70 kg. – Kokrica 60 4824
Prodajam razne dele za avto Opel-Kadet. – Jekovec Rok, Ziganja vas 41, Križe na Gorenjskem 4825
Dobro ohranjeno sobno opremo ugodno prodam. – Kokriški breg št. 3, Kranj 4826

Za pitanje prašičev samo

REDIN

ker pospešuje debeljenje

O S T A L O

Pridite silvestrovat na Kočno v gostilno pri Rozmanu. – Veselo se boste zabavali! 4813
Stanovanje in hrano dobi tovarniška delavka za pomoč v gospodinjstvu. – Zg. Plavž 9, Jesenice 4814
Moške klobuke čisti in preoblikuje klobučar Janez Janc, Prešernova 9, Kranj. Na zalogi ima tudi nove klobuke 4776
Hrano in stanovanje nudim delavki za pomoč v gospodinjstvu. – Visoko 68, Senčur 4827
100.000 din nagrade nudim osebi, ki mi preskrbi dvosobno stanovanje v Kranju. – Naslov v oglašnem oddelku. 4828
Zdravnik armade, mlad, neoženjen, išče sobo ali garsoniero, prazno ali opremljeno, v Kranju. Plačam do 8000 din mesečne najemnine. Ponudbe oddati v oglašni oddelki pod »Bodočnost« 4829
Tako kupimo čevljarški (tapetniški) šivalni stroj, pogoj dobro ohranjen. – Kupimo tudi vse stare odpadne avto akumulatorje. – Ponudbe poslati na »Avtopromet«, Kranj. 4800
Poštenemu in pridnemu dekletu nudim hrano in stanovanje za pomoč v gospodinjstvu. – Milje št. 15, Senčur. 4830
Oddam opremljeno sobo trem moškim, najraje praktikantom. – Naslov v oglašnem oddelku. 4831

KINO

Kropa: 1. januarja francoski film VRNIL SE BOM V KANDARU, 2. januarja ameriški film MAZURKA LJUBEZNI, 5. januarja angleški film JOKAJ, LJUBLJENA ZEMLJA.
Radovičica: 30. in 31. decembra italijanski barvni film ČRNI ORFEJ, predstava ob 20. uri, 1. januarja isti film ob 18. uri, 31. decembra ameriški barvni film DEKLE ROSEMARIE ob 16. uri, 1. januarja isti film ob 14. uri (redna predstava), 1. januarja premiera slovenskega filma X-25 JAVLJA, predstava ob 20. uri, 2. januarja isti film ob 18. in 20. uri, 3. januarja angleški film POT V VISOKO DRUŽBO ob 17.30, 3. januarja isti film ob 20. uri, 4. januarja isti film ob 17.30 in 20. uri.
Kranj »STORŽIČ«: 30. decembra premiera mladinskega filma KLEMPO ob 10. in 14. uri, ameriški film DEKLE ROSEMARIE ob 16. in 18. uri, 31. decembra premiera risane ameriškega filma TONI IN JERI ob 10., 14., 16. in 18. uri, premiera barvnih filmov DVOJNI PROGRAM ob 20.30, 1. januarja ameriški barvni film TOMI IN JERI ob 10. uri, ameriški barvni film VRTOGlavica ob 13., 15.10, 17.20 in 19.30, premiera ameriškega barvnega filma OSAMLJENI MASCEVALEC ob 22. uri, 2. januarja ameriški barvni film KOMU ZVONI, matineja ob 10. uri, ameriški barvni film OSAMLJENI MASCEVALEC ob 13. uri, ameriški barvni film VRTOGlavica ob 15.10, 17.20 in 19.30, 4. in 5. januarja ameriški barvni film OSAMLJENI MASCEVALEC ob 15., 17., 19. in 21. uri ter matineja istega filma ob 10. uri, 6. januarja španski barvni film PRODAJALKA VIJOLIC ob 15., 17., 19. in 21. uri ter matineja istega filma ob 10. uri.
Stražišče »SVOBODA«: 30. decembra domači mladinski film KLEMPO ob 16. uri, 31. decembra premiera ameriškega risane filma TONI IN JERI ob 9. in 15. uri, premiera ameriškega barvnega filma OSAMLJENI MASCEVALEC ob 13. uri, ameriški barvni film VRTOGlavica ob 20.30, 1. januarja ameriški barvni film TRAPEZ ob 14., 16., 18. in 20. uri, 2. januarja premiera španskega filma PRODAJALKA VIJOLIC ob 14., 16., 18. in 20. uri, 3. januarja ameriški barvni film VISOKI JEZDEC ob 14. uri, španski film PRODAJALKA VIJOLIC ob 16., 18. in 20. uri, 4. januarja ameriški barvni film PRINČ STUDENT ob 17.30 in 19.30, 5. januarja premiera španskega filma SMRT KOLESARJA ob 17.30 in 19.30.
Pisarsko »TRIGLAV«: 1. januarja ameriški barvni film VISOKI JEZDEC ob 14., 16., 18. in 20. uri, 2. januarja premiera ameriškega barvnega filma OSAMLJENI MASCEVALEC ob 14., 16., 18. in 20. uri, 3. januarja ameriški barvni film TOMI IN JERI ob 14. uri, ameriški barvni film OSAMLJENI MASCEVALEC ob 16., 18. in 20. uri, 5. januarja ameriški barvni film PRINČ STUDENT ob 19. uri, film PRINČ STUDENT ob 17.30 in 19.30.
Naklo: 1. januarja ameriški barvni film KOMU ZVONI ob 16. in 19. uri, 2. januarja ameriški barvni film TOMI IN JERI ob 15. uri, ameriški barvni film VISOKI JEZDEC ob 17. in 19. uri, 3. januarja ameriški barvni film OSAMLJENI MASCEVALEC ob 15. uri, ameriški barvni film ARRIVEDERCI ROMA ob 17. uri, premiera španskega filma SMRT KOLESARJA ob 19. uri, 4. januarja ameriški barvni film VRTOGlavica ob 18. uri.
Cerkije »KRVAVEC«: 1. januarja ameriški barvni film OSAMLJENI MASCEVALEC ob 16. in 18. uri, 31. decembra ameriški barvni film DEKLE ROSEMARIE ob 16. uri, 1. januarja isti film ob 14. uri (redna predstava), 1. januarja premiera slovenskega filma X-25 JAVLJA, predstava ob 20. uri, 2. januarja isti film ob 18. in 20. uri, 3. januarja angleški film POT V VISOKO DRUŽBO ob 17.30, 3. januarja isti film ob 20. uri, 4. januarja isti film ob 17.30 in 20. uri.

Komisija za sklepanje in odpovedovanje delovnih razmerij pri podjetju »Komunalni servis«, Kranj, Mladinska ulica 1 – razpisuje naslednja delovna mesta:

1. PERSONALNEGA REFERENTA
2. TEHNIKA LESNE STROKE

Pismene prijave pošljite na upravo podjetja do dne 31. januarja 1961.

Komisija za razpis mest direktorjev gospodarskih organizacij pri ObLO Kranj

RAZPISUJE

delovna mesta direktorjev naslednjih gospodarskih organizacij:

1. »Kavarna - slaščičarna Kranj«
2. Tovarna perila, pletenin in rokavic »Šplk« - Kranj

Ponudniki za razpisana mesta morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- pod 1.
 - a) absolvent gostinske šole z najmanj 5 let prakse na vodilnem položaju v podjetju gostinske stroke;
 - b) slaščičarski mojster z najmanj 10-letno prakso pri vodenju večjega slaščičarskega obrata;
 - c) visokokvalificirani delavec živilske stroke z najmanj 15 let prakse;
 - pod 2.
 - a) visoka strokovna izobrazba in vsaj 10 let prakse v tekstilni stroki;
 - b) srednja strokovna izobrazba s 15 let prakse v tekstilni stroki – od tega najmanj 3 leta na vodilnih mestih.
- Kandidati za razpisane mesti naj vložijo pismo prošnje, taksirano s 50 dinarji državne takse s priloženim življenjepisom in dokazilom o strokovni izobrazbi in dosedanjih zaposlitvah, na Komisijo za razpis mest direktorjev gospodarskih organizacij pri ObLO Kranj v 15 dneh po objavi.

LEC ob 16. in 19. uri, 2. januarja ameriški barvni film ARRIVEDERCI ROMA ob 16. in 19. uri, 3. januarja nemški film DEKLE ROSEMARIE ob 16. in 19. uri.
Skojka Loka: 30. decembra ameriški film PRIPOVEDKE IZ MONTE CARLA ob 18. in 20. uri, 31. decembra isti film ob 20. uri, 1. januarja isti film ob 17. in 20. uri.

OBJAVE

OBJAVA

Komisija za štipendije občinskega ljudskega odbora Kranj razpisuje v smislu čl. 21 Pravil sklada za štipendije občine Kranj, da je objavljen seznam štipendistov s katerimi je sklenila pogodbe o štipendiranju, na oglašni deski občine Kranj na Titovem trgu št. 4.

OBJAVA

Vsem šolam, prevoznim podjetjem, študentom, dijakom in učencem!

Občinski ljudski odbor Kranj je na svoji redni seji, dne 22. decembra 1960 sprejel odlok o regresiranju voženj od 1. januarja 1961 dalje študentom, dijakom in učencem, ki stanujejo na območju občine Kranj in se morajo voziti v šolo.

Vsem upravam šol v Kranju, Tržiču, Skofji Loki in Ljubljani ter Univerzi v Ljubljani naroča ObLO Kranj, da izdajo potrebno potrdilo za mesečno vozovnico študentom, dijakom in učencem, ki stalno stanujejo na območju ObLO Kranj tudi za mesec januar 1961, ker bo regres plačal ObLO Kranj iz svojega proračuna.

Prav tako naročamo vsem prevoznim podjetjem, da na podlagi potrdil šole izdajo mesečne vozovnice vsem tistim upravičencem, ki so te vozovnice dobili za mesec december 1960 tudi za mesec januar 1961. Vsem navedenim se lahko izda samo isto število voženj z regresom, kot so jih prejeli v decembru.

V mesecu januarju 1961 pa bo posebna komisija pri ObLO Kranj na podlagi sprejetega Odloka o regresu voženj izdala posameznikom odločbe o upravičenosti in višini povračila za vožnje v šole. V prvi polovici meseca januarja 1961 bo v časopisih objavljeno obvestilo, kakšno prošnjo in katere priloge bo moral vsak posameznik vložiti na ObLO Kranj za priznanje regresa.

JAVNA ZAHVALA

Letos julija mi je požar uničil hišo in hlev. S požrtvovalno pomočjo sem hišo toliko popravil, da sem se pred kratkim vselil. Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujem P.G. četi Podjubej, in P.G. četi Tržič in vsem ostalim, ki so pomagali pri gašenju. Iskrena hvala za hitro izvršitev načrtov ter vsem, ki so z delom pomagali pri obnovitvi. Veliko zahvalo pa sem dolžan tudi za razne darove in veliko denarno pomoč zlasti ObLO Tržič, KZ Podjubej, kolektivno tovarne Runo, tovarne Peklo in Gradbenemu podjetju Tržič, ki mi je omogočilo nabavo gradbenega materiala. Iskrena hvala tovarni BPT Tržič za veliko denarno pomoč in za vse ostale usluge.

Jože Klemenc z družino, Podjubej št. 90.

GLEBALIŠČE

Gledališče »Tone Čufar«, Jesenice: uprizorili v soboto, dne 31. decembra ob 19.30 uri N. Machiavelli: MANDRAGOLA; v nedeljo, dne 1. januarja ob 14.30 uri Vandot-Stantetovo »KEKEC IN MOJCA«, mladinska igra ter v ponedeljek, 2. januarja »KEKEC IN MOJCA« ob 14.30 uri; v torek, 3. januarja ob 19.30 uri »MANDRAGOLA«.

ZAHVALA

Podpisani Pavel Debeljak, Podbrezje 54, se zahvaljujem vsem, ki so mi ob težki požarni nesreči pomagali. Posebna zahvala velja poklicnemu gasilskemu vodniku Kranj, podbreški gasilec in sosednjim gasilskim četam Bistriča, Naklo, Ljubno in Duplje, ki so požrtvovalno ubranili nadaljnje širjenje požara.

Prav posebno zahvalo izrekam tudi vsem tistim Podbrežanom, ki so mi z osebnim delom takoj popravili najnujnejšo streho in odstranili vse ruševine, kar bi bilo pozneje v snegu in mrazu nemogoče. – Se enkrat vsem iskrena hvala!

V Podbrezjah, dne 26. decembra 1960

Pavel Debeljak

OGLAS

Občinski ljudski odbor Kranj, oddelek za gradnjo in komunalne zadeve, opozarja vse hišne svete, hišne upravitelje, hišnike in hišne lastnike na določilo 5. člena odloka o redu in miru v občini Kranj (Uradni vestnik OLO Kranj, št. 56/60), na podlagi katerega so zgoraj navedeni dolžni:

1. čistiti hodnik ob svoji ali najeti nepremičnini;
 2. odstranjevati sneg s hodnikov ter posipati polednele hodnike od 6. ure zjutraj, podnevi pa tudi večkrat, če je to potrebno;
 3. odstranjevati strešne plazove, ki padajo na javne ceste, poti ali ulice in odstranjevati sneg do cest oziroma od hiše do hiše;
 4. odstranjevati sneg s streh, ki nimajo snegobranov.
- Kršilci določb 5. člena omenjenega odloka bodo kaznovani z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev.

OBČINSKI LJUDSKI ODBOR KRANJ

Oddelek za gradnjo in komunalne zadeve
Avgust Kalan l. r.

Upravni odbor »Klavinica«, Kranj, sprejme:

1. poslovodjo in jo delikatesnega oddelka večje garniranja mesnih plošč. – Stanovanje zagotovljeno
2. Več kvalificiranih prodajalcev za delikateso
3. Blagajničarke
4. Pomožne delavce - vojašične prosti
5. Čistilko

Plača po tarifnem pravilniku, oziroma po dogovoru.

Pismene prošnje s kratkim življenjepisom vložite pri Upravi podjetja, najkasneje do 15. januarja 1961, kjer dobe kandidati tudi ostala pojasnila.

**Srečno in uspehov polno
novo leto 1961**

Tekstilna tovarna

**Inteks
Kranj**

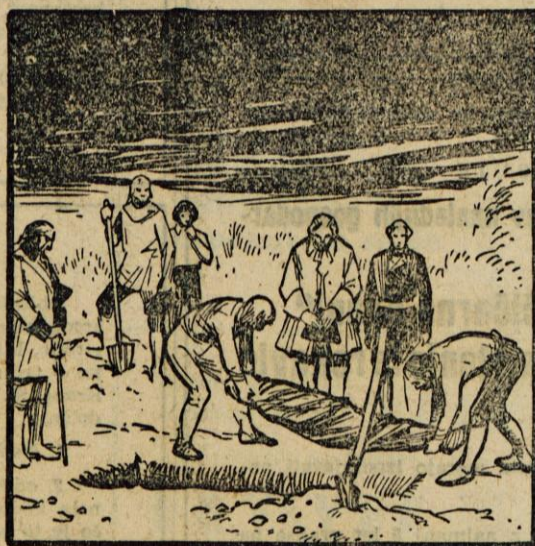
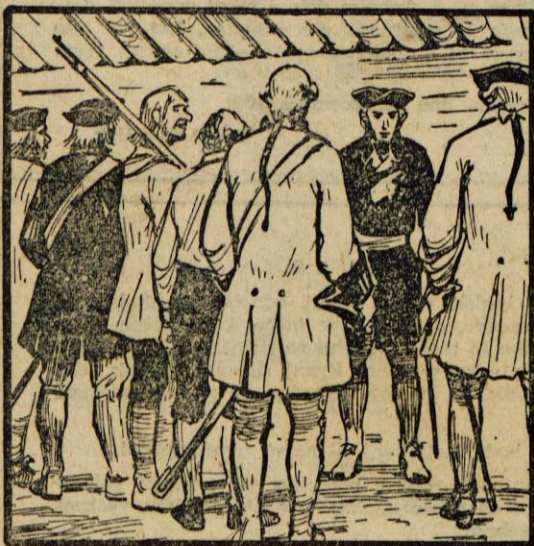
- predilnica
- tkalnica
- apretura
- šivalnica

**Nudimo vam prvorazredno blago,
in sicer:**

cefirje, popeline, flanele, velveton, žepne robce, odeje in kanafase

OTOK ZAKLADOV

R. L. STEVENSON



79. Če bi sedeli tako brez dela, bi nas prav gotovo vse od kraja zgrabila mrzlica: ali kapitan Smolett ni bil človek, ki bi kaj takega dovoljeval. Poklical nas je predse in potem nas je razdelil v straže. Zdravnika je postavil za kuharja, jaz sem stražil pri vratih. Zdravnik je zdaj pa zdaj prišel k vratom, da bi se nadihal svežega zraka, in tedaj sva se lahko pogovarjala. Vprašal me je: »Ali temule Benu Gunnu lahko verjamemo?« Povedal sem mu, da je Ben Gunn čuden svefnik, vendar naj govori z njim.

80. Pred večerjo smo pokopali starega Toma zunaj koke in stali smo nekaj časa razgovorili ob njegovem grobu. Po večerji smo se posvetovali. Zaloga živeža je bila pičila in grozila je nevarnost, da se bomo morali predati zaradi gladi. Rešili bi se mogli le tako, da pobijemo čimveč roparjev; ostali bi morali sneti svojo črno zastavo in se vdati, ali pa bi s »Hispaniole« zbežali na morje. Od devetnajstih se je njih število zmanjšalo na petnajst, dva druga sta bila ranjena. Toda paziti bomo morali, da ne izgubimo nikogar od svojih.

NAŠ RAZGOVOR

S takimi besedami je začel razgovor z nami priljubljeni Bodičar, ki je pred dnevi s svojo ženo oglasil v našem uredu. Predstavil nam ni niti Marjane niti samega sebe, temveč je le ponavljal: »Spet bom srečen... spet bom srečen...«. Končno pa smo ga le prekinili in ga vprašali, zakaj bo srečen? »Če imam za vsak dan v letu eno bodico, je vse v redu. Vsak dan lahko vsaj enega zbudem. V letu 1960 - prestopnem letu pa mi je ena bodica zmanjkala. In zadnji dan v letu sem žrtev jaz. Vsi grehi preteklega leta so se na Silvestrovo nagradili nad menoj in Marjano. Zakaj bom v letu 1961 srečen, zdaj veste. - Mežeks, samo jaz bom lahko druge spikal, meni pa se ne bo moglo nič pripetiti.«

- S kakšnimi grehi pa si imel opravka v preteklem letu?

- Saj ne vem, kje bi začel? - Marjana, pomagaj mi, tako kot sva drug drugemu pomagala skozi vse leto!

- Kaj pa cincaš. Povej raje, kako naju bodo udarili v mesecnih vozovnicah. Leto in leta računam, kako se bom s svojim ljubim Bodičarjem predstavila opravičljivim Kranjčanom, ko jim bom lahko rekla, da se moj ljubim vozi v službo v Ljubljano. Da tam ne zasluži samo toliko, kot je v Kranju, ampak da dobi še dodatek za ločeno življenje in na roko denar za mesečno karto. - Pomislite, koliko denarja ob mesecu! Zdj pa pravijo... vozovnice...«

- No, vidite in spet bom moral nazaj v Kranj v službo,« je dodal Bodičar. »Dodatek za ločeno življenje in denar za mesečno karto bodo pa drugi požrli!«

- Zdjaj jim pa še povej, kaj je bilo z žajfo in cukrom!«

- Kaj pa se je vendar zgodilo, smo ju z zanimanjem vprašali, potem pa seveda tudi poslušali.

- V banki sva imela na hranilni knjižici že precej denarja, zdaj pa je še hranilno knjižico vrag vzel. Na vlak sem večkrat slišal, da bodo denar zamenjali in da ga bo precej manj; žena je pa tudi iz mesarje, mlekarje in drugih trgovin - saj veste tam je vedno takšen dren - prinesla domov, da bomo vse podražili. In ves denar, ki sva ga imela, sva zapravila za žajfo, cukr in moko. - Kar lepo skladišče sva odprla doma. Toda na Silvestrovo sva čistila za praznike, pa ugotovila, da nimava denarja, ne

moke in cukra. - Skladišče naj hudič vzame: moka je en sam črv, cukr poln mravelj, le žajfe bo še nekaj za porabo. - Naj bo v letu 1961 kaj. Odgovorili pa so mi: koliko boste za hrano prispevali? Mislite denarja? - sem vprašal. »Tako je,« so mi odgovorili. Ta je pa lepa, sem si mislil, mar ni dovolj, da že dvanaest let prosim za stanovanje? Takrat pa je Marjana prekinila svojega ljubega možička in rekla:

- Al' sva midva neumna. Zdjaj jim dajva pa kajlo. Začela bova šparat za stanovanje. Le škoda, da že nisva. V dvanaestih letih bi lahko že toliko prišparala, da bi si lahko kupila primerno stanovanje, namesto da sva prosila tam, kjer imajo gluha ušesa, in trošila za cukr, moko in žajfo.

- Ob koncu našega razgovora smo Bodičarja še vprašali, če bo tudi v novem letu še sodeloval z našim uredništvom?

- Prav z veseljem. Saj veste, Gorenjec ne morem zapustiti. Preveč me imajo radi, čeprav jih moram večkrat pošteno oškrbniti. Zato mi tudi oprostite, če sedaj izrabim priliko in vsem bralcem želim srečno in veselo novo leto 1961, z željo, da bi zaradi njih ne imel preveč pisanja in kreganja z Marjano.

B. F.



huje pri vsem tem pa je, da so cene ostale neizpremenjene. - Kakšno stanovanje pa imata, da se vama je vse pokvarilo? - To sploh ni stanovanje,« je nejevoljno odgovorila Marjana. - V tisti luknji je moja žena že živce povsem zgubila. Na stanovanje čakava že dvanaest let, pa še ni nič. Zadnji dan preteklega leta pa sem šel spet vprašat, če

Spet bom srečen

PRVA NA GORENJSKEM

Telesno vzgojna dejavnost na področju jeseniške občine je zelo živahna. V posameznih panogah ne dosega takih uspehov, kakršne bi lahko dosegla, če bi bilo delo usmerjeno in bolj povezano. Teza se je zavedel tudi občinski odbor SZDL na Jesenicah. Imenoval je iniciativni odbor za ustanovitev Občinske športne zveze. Na pobudo tega odbora, so se pretekli ponedeljek zbrali na ustanovni skupščini delegati - predstavniki telesno vzgojne dejavnosti s področja jeseniške občine.

Z obširnimi poročili, ki ga je prebral predsednik iniciativnega odbora Franc Iskra, je seznanil delegate o nujnosti ustanovitve družbenega organa, ki bo povezoval vso telesno vzgojno dejavnost v komuni. Tudi v razpravi je prišlo do izraza stališča, da je bila Občinska športna zveza na Jesenicah že nujno potrebna. Zveza bo kot kolektivni član Socialistične zveze delovnega ljudstva povezovala vse osnovne telesno vzgojne organe, kakor TVD Partizan, športna društva, samostojne športne klube, športne aktivne delovnih kolektivov in šol, planinskih društev, tabornikov, letalcev, ribičev, lovcev in sekcij ljudske tehnike, ki se ukvarjajo s telesno vzgojo. Naloga Občinske športne zveze na Jesenicah bo vsiljevati program dela in določiti čas tekmovanja, nadalje povezovali delo med posameznimi društvi in aktivni ter se boriti proti profesionalizmu. Ne bo smela zapostavljati tudi telesne vzgoje otrok na šolah. Morala bo pravilno razdeljevati razpoložljiva

finančna sredstva, kot tudi aktivno sodelovati s svetom za šport in telesno vzgojo pri občinskem ljudskem odboru.

Danes ima zveza že 6,5 milijona dinarjev sredstev. Po petletnem perspektivnem načrtu je predvi-

denih za telesno vzgojo na Jesenicah 46 milijonov dinarjev. Ta sredstva, kot kaže, ne bodo dosegala vsem potrebam za razvoj telesne vzgoje v jeseniški komuni. Da bo zveza kos velikim nalogam, so izvolili na ustanovni skupščini 47-članski plenum. V njem so vsi vidnejši predstavniki družbene in politične dejavnosti v jeseniški komuni. Predseduje mu Stefan Nemec. Za nemoteno delo so izvolili tudi 7-članski sekretariat Zveze, v katerem so tudi poklicni telesno vzgojni delavci.

P. U.

AMD dobi svoj dom?

V prihodnjem letu namerava AMD Kranj graditi v neposredni bližini nove bencinske črpalke na Zlatem polju svojo stavbo, ki bo predvidoma stala preko 50 milijonov dinarjev. Vendar bo za Kranj izrednega pomena in bo racionalno izkoriščena. V njej bo servisna delavnica, garaže, društvene pisarne, prostori za učilnice, prostori Združenja šoferjev in avtomobilstvo, prostori za nekatere vrste dejavnosti ljudske tehnike, stanovanja za prehodne šoferje, stanovanje za hišnika itd.

Omenjeno društvo je bilo že v letošnjem letu kljub slabim pogojem izredno delavno. Imeli so pet tečajev za šoferje amaterje s 322 udeleženci, izvedli so štiri tečaje za poklicne šoferje s 84 tečajniki, izvezali preko 1000 mopedistov, zamenjali okoli 1800 vozniških dovoljenj. Pravkar poteka tretji tečaj za šoferje amaterje, za oficirje JLA, končali so že z več tečaji za

pripadnike predvojaške vzgoje, izvedli številna tekmovanja, ocenjevalne vožnje, speedway dirke itd.

Društvo se hkrati z gradnjo novega doma pripravlja tudi na gradnjo avtomobilskega vežališča, ki ga nameravajo postaviti na Zlatem polju ob cesti JLA. Sedaj se namreč tečajniki učijo praktičnih voženj na cestah, vendar s tem povzročajo nevarnost za promet. Če bodo dobili zaščitna finančna sredstva bodo pričeli z gradnjo avtomobilskega vežališča že v prihodnjem letu.

-an

Mnogo sreče in delovnih uspehov v novem letu 1961 želijo vsem delovnim ljudem Jugoslavije o. n. politične organizacije: SZDL, ZB, UROJ, RK, LMS in Stanovajska skupnost terena Gorenja Sava, Kranj.

Goreniski fantje čestitajo

Fantje, ki služijo vojaški rok, želijo svojim domačim, vsem sorodnikom, prijateljem, znancom, gorenjskim dekletom in bralcem »Glasa« zdravo, srečno in uspešno polno leto 1961.

Jože Koštrun, Ivan Peternel, Joža Markun, Valentin Drešar, Stane Hribar, Albin Matavž, Ivan Stih, Milan Viher, Franc Grubenšek, Vinko Čeferin, Marjan Lebar, Cvetko Testen, Adi Pandev, Edvard Kosmač, Franc Verščaj, Anton Boršič, Anton Glavan, Franc Atišek, Alojz Ceglar, Peter Cof, Alojz Klemenčič, Karel Debeljak, Franc Rugelj, Janez Rakovec, vsi VP 1552 Beograd; Marjan Osterman iz Luš, Blaž Markuta iz Senčurja, Vlado Lazar iz Jesenice, Janez Mulej iz Senčurja, Jože Sukler iz Jezerskega, Vlado Prpar iz Kroppe, V. P. 9740/3 Tuzla; Peter in Stefan Pokoren V. P. 6615/16 Požarevac oziroma V. P. 3971/7 Niš; Pavle Oblak V. P. 6078/31 Požarevac - vsi trije iz Skofje Loke; Marko Benedik iz Kranja, V. P.

6615/8 Požarevac, Andrej Zadnikar iz Jezerskega V. P. 4337 Foča; Janjo Krek V. P. 6078/31 Jože Kimovec, Janez Jelen, Ivan Zoverski, Rudolf Rijavec, Milan Mihelin, V. P. 4468/17, Skopje; Lojze Sekne iz Vogelj, Zvonko Zabljak, Jože Pišorn, Franc Jeseničnik, Milan Gregoršek, V. P. 9557 Novi Bazar; Peter Bobnar, Tomaž Avšin, Tine Valjavec, Viktor Skrijanc, Marjan Dolinar, Ivan Dacar, Jurij Rakovec, Ivan Stojš, Vito Plajfar, V. P. 6070/3 Čaplina BiH; Peter Božnar iz Zmčina, Vinko Dolenc iz Lučin, Jernej Vodnik iz Zetina, Toni Česen iz Kranja, Franc Dolenc iz Kranja, Niko Kordež iz Skofje Loke, Ivan Zavel iz Vopoveli, Andrej Kosce iz Sp. Brnikov, Tine Pečavar iz Podkoste, Stefan Ravbar iz Tržiča, V. P. 8147, Prokuplje; Jože Jelovčan, Janez Eržen, Ivan Senk, Rupart Remar, Peter Koščak, V. P. 4310/2 Tuzla; Drago Rogelj iz Vogelj, Ivan Zavrli iz Vopoveli, Andrej Kosce iz Sp. Brnikov, Jernej Vodnik iz Gor. Zetina, Tine Pečavar iz Novega mesta, Miran Simonič, Ivan Sotler, Ludvik Tič, Niko Kordež, V. P. 8147 Prokuplje; Pavel Stanonik iz Skofje Loke, Matija Jereb iz Brebovnice, Janko Tušek iz Lora, Janko Solar iz Nemilj, Simon Kaštrun iz Tržiča, Janez Končan iz Horjula, Franc Vreček iz Senčurja, V. P. 6615 Požarevac; Brane Vidic iz Kranja, V. P. 3972/12 Raška; Janez Pogačnik iz Besnice, Albin Masten iz Britofa, V. P. 6355 Novi Sad; Tine Rogelj iz Vogelj, Janez Smolej s Koroške Beke, Jože Godnov iz Tržiča, V. P. 4542 Kraljevo; Janez Vidmar, Rafko Pogačnik, Franc Lotrič, Jože Čadež, Stane Sirc, Milan Sinkovec, Drago Roženberger, Rafko Kavčič, Lojze Ambrožič, Jože Jereb, Herman Subic, Franc Sever, V. P. 6633 Beograd; Vinko Hafner, Janez Bobnar, Metod Plešec, Franc Pogačnik, Jože Sifer, Franc Koder, Ciril Mohorič, Ciril Zubanc, Polde Cimžar, Janko Lotrič, Ivan Kržižnik, Miha Šter, Ludvik Počobnik, Jože Boršič, V. P. 4775 Bosilgrad; Janez Žavce, V. P. 9157/1, Jože Avenik, V. P. 3998/6, Cvetko Bihol, V. P. 1603, Jože Totter, V. P. 3968/7, Lojze Bradeljko, V. P. 2343, Pavel Rumpnik, V. P. 3998/6, Pavel Sušter, V. P. 3998/6, Andrej Zvan, V. P. 6690/4, vsi služijo vojaški rok v Batajnici; Franc Verbič iz Sp. Brnikov, Franc Jereb iz Ziganje vasi, Marjan Berčič iz Otoč, V. P. 7597 Zeleni; Janez Novak iz Senčurja, Janez Smolj iz Tržiča, Franc Soršek iz Labor, V. P. 2637 Zaječar, Franc Jagodic, V. P. 7553 Strumičnik.

Lado Eržen iz Brezil, Jože Jenko iz Virmas, Pavle Zen iz Jesenice, Peter Erjavšek iz Stahovice, Rajko Miklavčič iz Srakovelj, vsi V. P. 1338 Zagreb; Jelko Krasovec in Cvetko Zaleter iz Tržiča, Janez Jošt iz Strahinja, Janez Dolžan iz Zirovnice, Bogdan Skvarča iz Medvod, Florjan Mohorič iz Zelenikov, vsi V. P. 6734 Valjevo; Marjan Kristan, Janko Čej, Milan Peljanšek, Janez Čučnik, Roman Udri in Jakob Franc iz Jesenice, Ernest Petrič iz Tržiča, Pavel Zilher, Marjan Krašnja in Andrej Triller iz Kranja, vsi V. P. 3215 Bileča.

ZVEDELI SMO...



...da so v letošnjem letu najbolj napredovala naslednja industrijska podjetja: Tovarna vijakov in žebeljev Plamen Kropa, je povečala narodni dohodek za več kot 90 milijonov dinarjev (po planu za leto 1960) nasproti letu 1959, Iskra Kranj za več kot 1 milijardo dinarjev v istem času, Planika za 200 milijonov dinarjev, Sava Kranj za 550 milijonov dinarjev, Tovarna kos in sprav v Tržiču in druga podjetja.

...da je v letošnjem prvem polletju pripadal največji delež industrijskih investicij tekstilni industriji (23,0%), sledijo pa ji industrija usnja in obutve, elektroindustrija (10,3%), kovinska in gumarska industrija (6,8%).

...da je bila med investicijami v družbeni standard na prvem mestu stanovanjska in komunalna izgradnja (80,6%), na drugem mestu pa kulturno-socialna dejavnost.

...da se je fizični obseg proizvodnje na območju kranjskega okraja v prvem polletju povečal za 11,4% nasproti istemu obdobju lani, zelo verjetno pa bo za celo leto procent porasta proizvodnje še dosti višji.

...da znaša po družbenem planu za 1. 1960 predviden izvoz v industriji 2619 milijonov deviznih dinarjev in da je bil že v prvem polletju dosežen z 52%. Tako se predvideva, da bomo predvideno vrednost izvoza celo presegli.

...da bo naša industrija v letošnjem letu ustvarila za 6 milijard dinarjev več celotnega dohodka, kakor ga je planirala.

Kam na silvestrovanje?

Ce morda še vedno premišljuje (čeprav je seveda za to že kar precej pozno), kam bi se napotili na Silvestrovo, da bi kar najbolj veselo in brezskrbno pričakali zaključek starega in začetek novega leta, si preberite tudi tole:

TVD Partizan Radovljica priredi 31. decembra Silvestrovanje z začetkom ob 20. uri. Poskrbeli so za prijetno zabavo, igral bo priznani »Lancovski jazz«. Rezervacije sprejema hišnik doma od 29.

PREKUPČEVANJE Z LESOM

J. P. je v letu 1960 neupravičeno prekupčeval z lesom. Tako je kupil od raznih posestnikov v okolici Cerkelj približno 2 kubična metra tesanih tramov, približno 5 kubičnih metrov smrekovih desk, 0,75 kubičnega metra hlodovine, 1 kubični meter borovih in približno 0,856 kubičnega metra hrastovih plohov. Ves ta les je potem prodal in pri vsem tem precej zaslužil. Ker je bil že večkrat kanoovan, enkrat tudi zaradi nedovoljene trgovine, ga je sodišče zaradi kaznivnega trgovanja obsodilo na 1 mesec zapore.

KAZNOVANO PRETEPANJE

M. T., S. M., G. V., A. S. in F. D. so se 4. septembra v vasi Delnice pretepani. - Pri tem pretepu sta M. T. in G. V. segla po bukovih polenih, S. M. pa je zgrabil za koso. Vsi trije so torej segli po sredstvih, s katerimi lahko telo huje poškodujejo. Poleg tega je A. S. z lovskim nožem zabodel G. V. v levo roko ter ga ranil, F. D. in S. M. sta napadla A. O. ter je pri tem F. S. udaril A. O. z vinskim kozarcem zadaj po glavi, S. M. pa ga je udaril z nekim ostrim predmetom po ustih ter ga tako lahko telesno poškodoval.

F. D. se je pred sodiščem zago-

varjal tudi za to, ker je 1. novembra 1965 zvečer na mostu na cesti Poljane-Javorje pred vasjo Volča razbil eno luč, drugo pa odstranil. Luči sta bili postavljeni zaradi varnosti prometa, ker je most v popravilu. Sodišče je ugotovilo, da so bili vsi krivi za ta dejanja, za katera so se morali zagovarjati in

NE SREČE

TRČENJE POD KLANCEM

16. decembra letos je prišlo do prometne nesreče na cesti II. reda pri Drulovki, in sicer ob 10. uri. - Voznik tovora avtomobila S-3348, last Zelezarne na Jesenicah, Kos Karlo, je trčil v avtomobil kmetijskega posestva Zabnica S-1340, ki ga je upravljal Viktor Simič. Ta je prav pod vrhom klanca prehitel tovornjak S-3348, tako da je bilo pri trčenju materialne škode na obeh vozilih za 700.000 din. - Telesnih poškodb ni bilo.

V DEBLO JABLANE

Ob 13.15 je 21. decembra prišlo do nesreče na cesti II. reda Naklo-Tržič pred vasjo Zeje. - Voznik oseba avtomobila JNA-F, Mladen Dukič, je zavozil izven cestišča v deblo jablane. Voznik Dukič in njegov spremljevalec sta bi-

la laže poškodovana, na avtomobilu pa je bilo škode za 500.000 din.

POLEDENELA CESTA

Istega dne se je ob isti uri prevrnil v potok v vasi Luša avtomobil S-12224, last »Transturista« iz Skofje Loke. Voznik Jože Marinkšek je zapeljal s ceste, ker je bila le-ta zasnežena in poledenela. Na vozilu je bilo škode za 20.000 din.

Z AVTOMOBILOM V ZID

Naslednjega dne, to je 22. dec., se je zopet pripetila nesreča zaradi zasnežene ceste. Na cesti II. reda Tržič-Begunje, v vasi Podgora je voznika osebnega avtomobila Slavka Mališa zaneslo izven cestišča v zidno oblogo, tako da je pri trčenju nastalo na osebnem avtomobilu za 30.000 dinarjev škode.

PREVRNIL SE JE NA STREHO

22. decembra dopoldne je bila zopet vzrok nesreče poledenela cesta, in sicer pri Lescah na cesti I. reda. Miloš Misčević, ki je upravljal osebni avtomobil S-22670, je zaneslo v levo stran na rob ceste, od tu pa v loku na desno na cestni nasip, tako da se je avtomobil prevrnil na streho. Po strokovni oceni je nastalo materialne škode za približno 50.000 din, telesnih poškodb pa k sreči ni bilo.

Kranjčani in okoličani bodo lahko silvestrovali v Domu TVD Partizan Strazišče, v hotelih »Evropa«, »Stara pošta« in v restavraciji »Park«. Prijetno bo vsekakor tudi na Šmarjnih gorah, kjer bo igral sekstet »Metronom« iz Primskovega.

V Domu TVD Partizan Skofja Loka bo silvestrovanje, za katerega so pripravili tudi zabaven program. Zabave bodo še v »Kroni« in restavraciji »Turist«.